

Europeiska unionens officiella tidning

L 343

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

22 december 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 1
- ★ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen 51

DIREKTIV

- ★ Rådets direktiv 2009/158/EG av den 30 november 2009 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeland av fjäderfä och kläckägg ⁽¹⁾ 74

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 7 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1224/2009

av den 20 november 2009

om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

(1) Enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart nyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽⁵⁾ är syftet med den gemensamma fiskeripolitiken att säkerställa att levande akvatiska resurser nyttjas på ett hållbart sätt i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.

⁽¹⁾ Yttrande av den 22 april 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 15 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 211, 4.9.2009, s. 73.

⁽⁴⁾ EUT C 151, 3.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 59.

(2) Eftersom en framgångsrik gemensam fiskeripolitik förutsätter att ett effektivt kontrollsystem genomförs syftar åtgärderna i denna förordning till att införa ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet med ett övergripande och integrerat synsätt, i enlighet med proportionalitetsprincipen, för att se till att alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs och därmed möjliggöra ett hållbart nyttjande av levande akvatiska resurser genom att alla delar av denna politik omfattas.

(3) Erfarenheterna av tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽⁶⁾ har visat att dagens kontrollsystem inte längre räcker för att trygga efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

(4) För närvarande ingår kontrollbestämmelserna i ett stort antal överlappande och komplexa rättsakter. Vissa delar av kontrollsystemet tillämpas bristfälligt av medlemsstaterna, vilket leder till otillräckliga och divergerande åtgärder vid överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och därmed underminerar skapandet av lika villkor för fiskare i hela gemenskapen. Det befintliga systemet och alla skyldigheter som föreskrivs i det bör därför konsolideras, rationaliseras och förenklas, i synnerhet genom att man reducerar dubbelregleringen och de administrativa bördorna.

⁽⁶⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

- (5) Mot bakgrund av att de marina akvatiska resurserna håller på att uttömmas är det viktigt att gemenskapen antar alla de åtgärder som krävs för att det hos alla aktörer ska utvecklas en kultur av efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, de mål som fastställdes vid världstoppmötet om hållbar utveckling 2002 och Europeiska rådets strategi för hållbar utveckling. För att uppnå detta bör reglerna för kontroll, inspektion och verkställighet av åtgärder för bevarande och förvaltning av resurser, strukturella åtgärder och åtgärder i fråga om den gemensamma organisationen av marknaden förbättras, harmoniseras och stärkas.
- (6) Eftersom medlemsstaterna enligt rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske⁽¹⁾ måste vidta lämpliga åtgärder för att se till att bekämpningen av allt olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och därmed förknippade aktiviteter är effektiv och eftersom rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten⁽²⁾ innehåller bestämmelser om tillstånd för gemenskapens fiskefartyg att bedriva fiskeverksamhet utanför gemenskapens vatten och om tillstånd för tredjeländers fiskefartyg att bedriva fiskeverksamhet i gemenskapens vatten, bör den här förordningen komplettera dessa förordningar och säkerställa att det inte förekommer någon diskriminering mellan medborgare i medlemsstaterna och i tredjeländer.
- (7) Denna förordning bör varken inverka på särskilda bestämmelser i internationella avtal eller sådana som är tillämpliga inom ramen för regionala fiskerierorganisationer och sådana nationella kontrollbestämmelser som, även om de faller inom tillämpningsområdet för denna förordning, går utöver förordningens minimiföreskrifter, förutsatt att de nationella bestämmelserna är förenliga med gemenskapsrätten.
- (8) Modern teknik, t.ex. det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg, systemet för positionsbestämning och det automatiska identifieringssystemet, bör utnyttjas, eftersom den medger en effektiv övervakning, systematiska och automatiska korskontroller som utförs snabbt samt underlättar de administrativa förfarandena för både de nationella myndigheterna och aktörerna och därmed möjliggör snabba riskanalyser och övergripande bedömningar av all relevant kontrollinformation. Därför bör kontrollsystemet göra det möjligt för medlemsstaterna att kombinera användningen av olika kontrollinstrument för att göra kontrollerna så ändamålsenliga som möjligt.
- (9) En ny, gemensam fiskekontrollstrategi som innefattar en heltäckande övervakning av fångsterna i syfte att skapa lika villkor inom fiskerisektorn, med hänsyn till skillnaderna mellan olika flottsegment, bör införas. För detta ändamål bör gemensamma kriterier för genomförandet av fiskekontrollen och i synnerhet standardiserade och samordnade inspektionsförfaranden till havs, på land och i hela saluföringskedjan fastställas. Som en del av den nya strategin bör ansvarsfördelningen mellan medlemsstaterna, kommissionen och Gemenskapens kontrollorgan för fiske klargöras.
- (10) Förvaltningen av fiskeresurserna på gemenskapsnivå bygger främst på totala tillåtna fångstmängder (TAC:er), kvoter, system för fiskeansträngning och tekniska åtgärder. Lämpliga åtgärder bör vidtas för att se till att medlemsstaterna antar de åtgärder som krävs för att genomföra dessa förvaltningsåtgärder på ett effektivt sätt.
- (11) Kontrollverksamhet och kontrollmetoder bör basera sig på riskhantering, och förfaranden för korskontroller bör användas av medlemsstaterna på ett systematiskt och heltäckande sätt. Medlemsstaterna måste också utbyta relevant information.
- (12) Samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna, kommissionen och Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör intensifieras för att främja efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.
- (13) För att se till att fiskeverksamhet endast utförs i överensstämmelse med bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken bör sådan verksamhet bli föremål för en fiskelicens och, när särskilda villkor gäller, för ett fisketillstånd. Även bestämmelserna om märkning och identifiering av fiskefartyg och deras redskap bör tillämpas.
- (14) För att säkerställa en effektiv kontroll bör medlemsstaterna driva ett satellitbaserat kontrollsystem för fartyg, och fiskefartyg med en total längd av 12 meter eller mer bör utrustas med en anordning som gör det möjligt för medlemsstaterna att automatiskt positionsbestämma och identifiera dessa fartyg. Vidare bör fiskefartyg utrustas med ett automatiskt identifieringssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen⁽³⁾, och medlemsstaterna bör använda uppgifterna från ett sådant system för korskontroll.

⁽¹⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286, 29.10.2008, s. 33.

⁽³⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 10.

- (15) Samarbetet mellan gemenskapens organ och mellan medlemsstaternas myndigheter bör stärkas. I detta syfte bör det vara möjligt att överföra uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg, det automatiska identifieringssystemet och systemet för positionsbestämning till gemenskapens organ och medlemsstaternas behöriga myndigheter som ägnar sig åt övervakning på sjösäkerhets- och sjöfartsskyddsområdet, gränskontroll, skydd av den marina miljön och allmän tillsyn över att lagen följs.
- (16) Det bör vara rådet som ska besluta om den framtida användningen av elektroniska övervakningsanordningar och redskap för spårning, såsom genanalys och andra tekniker för fiskekontroll, om dessa tekniker på ett kostnadseffektivt sätt leder till bättre efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.
- (17) Medlemsstaterna bör övervaka sina fiskefartygs verksamhet i och utanför gemenskapens vatten. För att underlätta en effektiv övervakning bör befälhavarna på gemenskapens fiskefartyg med en total längd av 10 meter eller mer ha skyldighet att föra en fiskeloggbok och lämna in landnings- och omlastningsdeklarationer. För att dra nytta av den moderna tekniken, för fartyg med en total längd av 12 meter eller mer, bör fiskeloggboken vara i elektronisk form och landnings- och omlastningsdeklarationer bör lämnas in elektroniskt.
- (18) Informationen i fiskefartygens fiskeloggböcker bör kontrolleras i samband med landningen. Följaktligen bör de som ägnar sig åt att landa och saluföra fisk och fiskeriprodukter ha skyldighet att deklarerat de mängder som landas, omlastas, utbjuds till försäljning eller köps.
- (19) För små fiskefartyg vilkas totala längd understiger 10 meter skulle en skyldighet att föra en fiskeloggbok eller fylla i en landningsdeklaration utgöra en börda som inte står i proportion till deras fiskekapacitet. För att se till att kontrollen av sådana fartyg blir tillräcklig bör medlemsstaterna övervaka deras verksamhet genom att tillämpa en provtagningsplan.
- (20) Omlastningar till havs blir inte föremål för några ordentliga kontroller från flagg- eller kuststaternas sida och ger därför fartygsaktörerna möjlighet att medföra olagliga fångster. För att förbättra kontrollerna bör omlastningar inom gemenskapen bara vara tillåtna i utsedda hamnar.
- (21) Medlemsstaternas myndigheter bör kunna övervaka landningar i sina hamnar. I detta syfte bör fiskefartyg som bedriver fiske på bestånd som omfattas av en flerårig plan med skyldighet att elektroniskt registrera uppgifter i en fiskeloggbok vara tvungna att i förväg meddela dessa myndigheter om sin avsikt att landa i deras hamnar. Medlemsstaterna bör tillåtas att vägra tillträde om den begärda informationen inte är fullständig.
- (22) Eftersom förvaltningen av fiskeresurserna grundar sig på fiskemöjligheter bör det säkerställas att fångster och gjorda fiskeansträngningar registreras korrekt, och att fångster och gjorda fiskeansträngningar avräknas från flaggmedlemsstatens tilldelade kvoter och ansträngningar. Fiskerier bör stängas om den tillgängliga tilldelningen av kvot eller ansträngning har förbrukats.
- (23) Mot bakgrund av kapacitetskraven för gemenskapsfiskeflottan enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 2371/2002, rådets förordning (EG) nr 639/2004 av den 30 mars 2004 om förvaltning av fiskeflottor som är registrerade i gemenskapens yttersta randområden ⁽¹⁾, kommissionens förordning (EG) nr 1438/2003 av den 12 augusti 2003 om genomförandebestämmelser för gemenskapens flottpolitik enligt definitionen i kapitel III i rådets förordning (EG) nr 2371/2002 ⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 2104/2004 av den 9 december 2004 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 639/2004 ⁽³⁾ bör instrument som inkluderar övervakning av maskinstyrka och användningen av fiskeredskap införas för att kontrollera flottans kapacitet. Av det skälet bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att säkerställa att den totala fiskelicenskapaciteten inte överskrider de högsta kapacitetsnivåerna och att fiskefartygens maskinstyrka inte överskrider den certifierade maskinstyrkan för dessa fartyg. Därför bör medlemsstaterna certifiera maskinstyrkan för fiskefartyg vars maskineffekt överskrider 120 kW och också kontrollera, på grundval av en provtagningsplan, överensstämmelsen mellan maskinstyrka och annan tillgänglig information.
- (24) Särskilda åtgärder i form av fleråriga planer bör tillämpas som ett särskilt sätt att skydda de berörda bestånden. Omlastningar av fångster av bestånd som är föremål för en flerårig plan bör endast vara tillåtna i utsedda hamnar och endast om dessa bestånd har vägts.
- (25) Särskilda bestämmelser bör införas om att endast tillåtna redskap får användas och att förlorade redskap måste bärgas.
- (26) Särskilda bestämmelser bör tillämpas på områden med fiskebegränsning. Förfarandet för att införa och upphäva realtidsstängning för fångstplatser bör tydligt slås fast.

⁽¹⁾ EUT L 102, 7.4.2004, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 204, 13.8.2003, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 365, 10.12.2004, s. 19.

- (27) Eftersom fritidsfiske kan få betydande konsekvenser för fiskeresurserna bör medlemsstaterna säkerställa att det bedrivs på ett sätt som är förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken. För bestånd som omfattas av en återhämtningsplan bör medlemsstaterna samla in fångstuppgifter för fritidsfisket. Om sådant fiske får betydande konsekvenser för resurserna bör rådet ha möjlighet att fatta beslut om särskilda förvaltningsåtgärder.
- (28) För att kontrollsystemet ska bli heltäckande bör ett sådant system omfatta hela produktions- och saluföringskedjan. Det bör innehålla ett sammanhängande spårbarhetssystem som kompletterar bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽¹⁾ och en förbättrad kontroll över producentorganisationerna. Systemet bör också skydda konsumenternas intressen genom att ge information om handelsbeteckningar, produktionsmetod och fångstområde i alla skeden av saluföringen enligt kommissionens förordning (EG) nr 2065/2001 av den 22 oktober 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande konsumentinformation inom sektorn för fiskeri- och vattenbruksprodukter ⁽²⁾. Det bör säkerställa övervakningen av producentorganisationer i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2508/2000 av den 15 november 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 104/2000 beträffande operativa program i fiskerisektorn ⁽³⁾.
- (29) För att säkerställa att alla fångster kontrolleras på rätt sätt bör medlemsstaterna se till att alla fiskeriprodukter först släpps ut på marknaden eller registreras vid en auktionsinrättning, eller hos registrerade köpare eller producentorganisationer. Eftersom den exakta vikten av fångsterna behöver vara känd för att man ska kunna följa utnyttjandet av kvoterna, bör medlemsstaterna se till att alla fiskeriprodukter vägs, såvida inte provtagningsplaner grundade på gemensamma metoder har införts.
- (30) För att man ska kunna följa fångstens väg och kontrollera att den stämmer överens med fångstuppgifterna bör registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra organ eller personer som har medlemsstaternas tillstånd lämna in avräkningsnotor. Om de har en årsomsättning för första saluföring av fiskeriprodukter på mer än 200 000 EUR bör avräkningsnotorna överföras elektroniskt.
- (31) För att säkerställa att gemenskapens åtgärder för bevarande och handel har efterlevts, bör man se till att det blir krav på att alla fiskeriprodukter för vilka varken någon avräkningsnota eller deklaration om övertagande har lämnats in, och som transporteras till en annan plats än platsen för landningen, åtföljs av ett transportdokument som fastställer deras art, ursprung och vikt, såvida inte ett transportdokument har översänts i elektronisk form före transporten.
- (32) Medlemsstaterna bör genomföra regelbundna kontroller av producentorganisationerna för att försäkra sig om att de uppfyller de rättsliga kraven. De bör också genomföra kontroller med avseende på pris- och interventionssystemen.
- (33) Medlemsstaterna bör utföra övervakningen i gemenskapens vatten och vidta nödvändiga åtgärder om någon iakttagelse eller positionsbestämning inte stämmer överens med den information de har fått tillgång till.
- (34) Begreppet kontrollobservatörer och dessas arbetsuppgifter bör fastställas tydligt för framtida kontrollobservatörssystem. Samtidigt bör regler också fastställas för hur inspektioner ska bedrivas.
- (35) För att överträdelser ska kunna lagföras på ett konsekvent och effektivt sätt bör bestämmelser införas om att inspektions- och övervakningsrapporter som har sammanställts av kommissionens tjänstemän, gemenskapsinspektörer och medlemsstaternas tjänstemän får användas på samma sätt som nationella rapporter. Samtidigt bör medlemsstaterna inrätta en elektronisk databas med sina tjänstemäns inspektions- och övervakningsrapporter.
- (36) För att verka för en gemensam kontrollnivå i gemenskapens vatten bör en förteckning över gemenskapsinspektörer fastställas och deras arbetsuppgifter och kompetenser klargöras. Av samma skäl bör det under vissa omständigheter vara möjligt att inspektera fartyg utanför den inspekterande medlemsstatens vatten.
- (37) Vid en överträdelse bör det säkerställas att lämpliga åtgärder vidtas och att överträdelsen får en faktisk uppföljning, oavsett var den inträffar. I vissa fall av allvarliga överträdelser bör en förstärkt uppföljning göras, så att det blir möjligt att omedelbart utreda dem. I detta avseende bör också medlemsstaterna vara skyldiga att vidta lämpliga åtgärder om en överträdelse har upptäckts av en gemenskapsinspektör. Under vissa omständigheter bör det vara möjligt att överföra förfaranden till flaggmedlemsstaten eller till den medlemsstat i vilken överträdaren är medborgare.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 278, 23.10.2001, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 289, 16.11.2000, s. 8.

- (38) Medborgare i medlemsstaterna bör avskräckas från att överträda bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Eftersom de åtgärder som vidtas när dessa regler överträds skiljer sig mycket mellan olika medlemsstater och därmed ger upphov till diskriminering och orättvisa konkurrensregler för fiskare, och med tanke på att avsaknaden av avskräckande, proportionella och verkkningsfulla sanktioner i en del medlemsstater gör kontrollerna mindre effektiva, är det lämpligt att införa administrativa sanktioner i kombination med ett pricksystem för allvarliga överträdelser för att åstadkomma en verkligt avskräckande effekt.
- (39) Att ett stort antal allvarliga överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken förekommer i gemenskapens vatten eller begås av gemenskapens aktörer beror i stor utsträckning på det faktum att de sanktioner som slås fast i nationell lagstiftning vid allvarliga överträdelser av dessa bestämmelser inte ligger på en avskräckande nivå. Detta problem förvärras ytterligare av att sanktionerna skiljer sig så mycket mellan medlemsstaterna, vilket uppmuntrar olagliga aktörer att verka i de vatten eller på de medlemsstaters territorier där sanktionerna är mildast. Därför är det lämpligt att komplettera de högsta sanktionsnivåerna för allvarliga överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken i enlighet med artikel 44 i förordning (EG) nr 1005/2008 med avskräckande sanktioner, med beaktande av skadans art, värdet av de fiskeriprodukter som erhållits genom att den allvarliga överträdelsen begåtts, överträdarens ekonomiska situation och eventuella upprepningar av överträdelsen. Omedelbara verkställighetsåtgärder och kompletterande åtgärder bör också fastställas.
- (40) Fastställandet av sanktioner bör kompletteras med ett pricksystem för allvarliga överträdelser på vars grundval en fiskelicens bör dras in tillfälligt om innehavaren av en fiskelicens har tilldelats ett visst antal prickar efter fastställandet av sanktioner för allvarliga överträdelser. Om fiskelicenserna har dragits in tillfälligt fem gånger på grundval av detta system, och antalet prickar åter har tilldelats licenshavaren, bör fiskelicensen dras in för gott. I detta sammanhang bör medlemsstaterna i en nationell databas registrera alla överträdelser av bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken.
- (41) För att säkerställa att målen för den gemensamma fiskeripolitiken nås bör kommissionen kunna vidta verkkningsfulla korrigerande åtgärder. I det syftet bör kommissionens förvaltningskapacitet och förmåga att ingripa på ett sätt som står i proportion till en medlemsstats bristande efterlevnad utökas. Kommissionen bör ges befogenheter att genomföra oanmälda och oberoende inspektioner, så att den kan granska de kontroller som gjorts av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.
- (42) För att skydda gemenskapens ekonomiska intressen och säkerställa det överordnade intresset av att bevara fiskeresurserna bör förutsättningen för ekonomiskt bistånd, inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden ⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 861/2006 av den 22 maj 2006 om gemenskapens finansieringsåtgärder för genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken och havsrättsligt arbete ⁽²⁾ och, vara att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter när det gäller fiskerikontroll och att det därför bör föreskrivas att detta ekonomiska bistånd tillfälligt avbryts eller dras in när medlemsstater inte i tillräcklig utsträckning tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och detta påverkar effektiviteten av de åtgärder som finansieras.
- (43) Kommissionen bör ges befogenheter att stänga ett fiskeri när en medlemsstats kvot eller den totala tillåtna fångstmängden har uppnåtts. Kommissionen bör även ges befogenheter att dra in kvot- och ansträngningstilldelningar för att säkerställa att begränsningar av fiskemöjligheter efterlevs fullt ut. Kommissionen bör också ha kapacitet att vidta nödatgärder om det kan styrkas att en medlemsstats verksamhet eller åtgärder på fiskeområdet underminerar åtgärderna för bevarande och förvaltning i förvaltningsplanerna eller hotar det marina ekosystemet.
- (44) Utbytet av uppgifter i elektronisk form med andra medlemsstater och kommissionen eller ett organ som den har utsett bör säkerställas. Kommissionen eller det organ som den har utsett bör ha direkt åtkomst till medlemsstaternas fiskeriuppgifter, så att den kan kontrollera att medlemsstaterna lever upp till sina skyldigheter och att ingripa när avvikelser upptäcks.
- (45) För bättre kommunikation bör medlemsstaternas behöriga myndigheter inrätta webbplatser med allmän information som är tillgänglig på en del som allmänheten har åtkomst till och operativ information på en säker del av webbplatsen. Det bör också säkerställas att medlemsstaternas behöriga myndigheter som ansvarar för genomförandet av denna förordning samarbetar med varandra, med kommissionen och det organ som kommissionen har utsett samt med de behöriga myndigheterna i tredjeländer.
- (46) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾. Alla åtgärder som kommissionen vidtar för att genomföra denna förordning bör vara förenliga med proportionalitetsprincipen.
- (1) EUT L 223, 15.8.2006, s. 1.
(2) EUT L 160, 14.6.2006, s. 1.
(3) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(47) Mandatet för Gemenskapens kontrollorgan för fiske bör anpassas och utvidgas för att stödja ett enhetligt genomförande av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, för att säkerställa organisationen av det operativa samarbetet, för att tillhandahålla bistånd till medlemsstaterna och göra det möjligt för kontrollorganet att inrätta en beredskapsenhet, om det kan konstateras att det föreligger en allvarig risk för den gemensamma fiskeripolitiken. Det bör också ges möjlighet att skaffa sig nödvändig utrustning för att genomföra gemensamma insatsplaner och att samarbeta om genomförandet av EU:s integrerade sjöfartspolitik.

(48) De uppgifter som samlas in och utväxlas inom ramen för denna förordning bör behandlas i enlighet med tillämpliga regler om sekretesskydd. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾ ska tillämpas på sådan behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾ bör styra kommissionens behandling av personuppgifter vid tillämpningen av denna förordning.

(49) För att skapa överensstämmelse mellan gemenskapslagstiftningen och denna förordning bör vissa förordningar som gäller kontrollbestämmelser ändras.

(50) Eftersom ett nytt, heltäckande kontrollsystem införs genom denna förordning bör förordning (EEG) nr 2847/93, rådets förordning (EG) nr 1627/94 av den 27 juni 1994 om allmänna bestämmelser för särskilda fisketillstånd ⁽³⁾ och rådets förordning (EG) nr 1966/2006 av den 21 december 2006 om elektronisk registrering och rapportering av fiskeverksamheter och om metoder för fjärranalys ⁽⁴⁾ upphävas.

(51) För att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för anpassning till en del av de nya skyldigheter som fastställs i denna förordning, är det lämpligt att skjuta upp tillämpningen av vissa bestämmelser till ett senare datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning upprättas ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet (nedan kallat *gemenskapens kontrollsystem*) för att säkerställa efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på all verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken och bedrivs på medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens vatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller, utan att det påverkar flaggmedlemsstatens primära ansvar, av medlemsstaternas medborgare.

2. Verksamhet i marina farvatten i de utomeuropeiska territorier och länder som anges i bilaga II till fördraget ska behandlas som om den ägde rum i tredjeländers marina farvatten.

Artikel 3

Förhållande till internationella och nationella bestämmelser

1. Denna förordning ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som återfinns i fiskeavtal mellan gemenskapen och tredjeländer eller som är tillämpliga inom ramen för regionala fiskerierorganisationer eller liknande avtal där gemenskapen är avtalsslutande part eller samarbetande icke avtalsslutande part.

2. Denna förordning ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av eventuella nationella kontrollåtgärder som går utöver minimikraven, under förutsättning att de är förenliga med gemenskapslagstiftningen och den gemensamma fiskeripolitiken. På begäran av kommissionen ska medlemsstaterna anmäla dessa kontrollåtgärder.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i förordning (EG) nr 2371/2002 gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

1. *fiskeverksamhet*: sökande efter fisk, utsättning, utplacering, släpning och upptagning av fiskeredskap, ombordtagning av fångster, omlastning, bevarande ombord, beredning ombord, överföring, placering i bur, gödning och landning av fisk och fiskeriprodukter.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 171, 6.7.1994, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 408, 30.12.2006, s. 1.

2. *bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken*: gemenskapslagstiftningen om bevarande, förvaltning och nyttjande av levande akvatiska resurser, vattenbruk och beredning, transport och saluföring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.
3. *kontroll*: övervakningsverksamhet.
4. *inspektion*: alla kontroller som genomförs av tjänstemän för att se till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs, och som antecknas i inspektionsrapporter.
5. *övervakning*: observation av fiskeverksamhet på grundval av iakttagelser av inspektionsfartyg eller officiella luftfartyg samt teknisk upptäckt och tekniska identifieringsmetoder.
6. *tjänsteman*: en person som auktoriserats av en nationell myndighet, kommissionen eller Gemenskapens kontrollorgan för fiske att genomföra en inspektion.
7. *gemenskapsinspektörer*: tjänstemän från en medlemsstat eller kommissionen, eller det organ som den har utsett, enligt förteckningen i artikel 79.
8. *kontrollobservatör*: en person som godkänts av en nationell myndighet för att bevaka tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.
9. *fiskelicens*: ett officiellt dokument som ger innehavaren rätt att i enlighet med nationella bestämmelser använda en viss fiskekapacitet för att yrkesmässigt nyttja levande akvatiska resurser. Licensen innehåller minimikrav för identifiering av, tekniska egenskaper hos och utrustning av gemenskapens fiskefartyg.
10. *fisketillstånd*: ett tillstånd som har utfärdats för ett av gemenskapens fiskefartyg som komplement till fiskelicensen och som ger det rätt att bedriva en specifik fiskeverksamhet under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiskeri på särskilda villkor.
11. *automatiskt identifieringssystem*: ett autonomt och kontinuerligt system för identifiering och övervakning av fartyg som innebär att fartyg på elektronisk väg kan utbyta fartygsinformation som identifiering, position, kurs och hastighet med andra fartyg i närheten och myndigheter på land.
12. *uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg*: uppgifter om fiskefartygets identitet, geografiska position, datum, tid, kurs och hastighet som översänds av satellitföljare installerade ombord på fiskefartyg till flaggmedlemsstatens centrum för fiskerikontroll.
13. *system för positionsbestämning*: satellitbaserad teknik för fjärranalys som kan identifiera fartyg och fastställa deras positioner till havs.
14. *område med fiskebegränsning*: ett havsområde som faller under en medlemsstats jurisdiktion och som rådet fastställt och där fiskeverksamhet antingen är begränsad eller förbjuden.
15. *centrum för fiskerikontroll*: ett operativt centrum som har upprättats av en flaggmedlemsstat och är utrustat med datorutrustning och program som möjliggör automatisk datamottagning, databehandling och elektronisk dataöverföring.
16. *omlastning*: överföring av alla eller en del av fiskeri- eller vattenbruksprodukterna ombord på ett fartyg till ett annat fartyg.
17. *risk*: sannolikheten att det inträffar en händelse som skulle innebära en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.
18. *riskhantering*: systematisk identifiering av risker och genomförande av alla de åtgärder som krävs för att begränsa dessa risker. Häri ingår verksamhet som data- och informationsinsamling, analys och bedömning av risker, planering och genomförande av åtgärder samt regelbunden övervakning och utvärdering av processen och dess resultat, på grundval av internationella och nationella källor och strategier samt gemenskapskällor och gemenskapsstrategier.
19. *aktör*: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar ett företag som bedriver verksamhet som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter i något skede.
20. *parti*: en mängd fiskeri- och vattenbruksprodukter av en viss art och av samma produktform och som kommer från samma relevanta geografiska område och samma fiskefartyg eller grupp av fiskefartyg eller samma produktionsenhet inom vattenbruket.
21. *beredning*: den process genom vilken produktformen framställdes. Häri ingår filetering, förpackning, konservering, frysning, rökning, saltning, kokning, inläggning, torkning eller preparering av fisk för marknaden på något annat sätt.
22. *landning*: den första lossningen av varje mängd fiskeriprodukter från ett fiskefartyg till land.
23. *detaljhandel*: hantering och/eller beredning av produkter av levande akvatiska resurser och lagring av dem på det ställe där produkten säljs eller levereras till slutkonsumenten, inbegripet distribution.

24. *fleråriga planer*: återhämtningsplaner enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 2371/2002, förvaltningsplaner enligt artikel 6 i förordning (EG) nr 2371/2002 liksom andra gemenskapsbestämmelser som har antagits på grundval av artikel 37 i fördraget om särskilda förvaltningsåtgärder för vissa fiskbestånd under flera år.
25. *kuststat*: den stat som har överhöghet eller jurisdiktion över vatten där en verksamhet äger rum, eller i vars hamnar en verksamhet äger rum.
26. *verkställighet*: de åtgärder som vidtas för att se till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs.
27. *certifierad maskinstyrka*: den maximala kontinuerliga maskinstyrka som kan erhållas vid motors utgångsfläns enligt det certifikat som utfärdats av medlemsstatens myndigheter eller klassificeringssällskap eller andra aktörer som utsetts av dem.
28. *fritidsfiske*: icke kommersiell fiskeverksamhet med nyttjande av levande akvatiska resurser för rekreation, turism eller sport.
29. *omflyttning*: fiskeinsats där fångsten, eller delar av fångsten, överförs eller förflyttas från delade fiskeredskap till ett fartyg eller från ett fartygs lastrum eller fiskeredskap till ett nät, en container eller en bur för förvaring av levande fisk utanför fartyget fram till landningen.
30. *relevant geografiskt område*: ett havsområde som betraktas som en enhet för geografisk klassificering av fiskerier uttryckt med hänvisning till ett FAO-delområde, en FAO-sektion eller FAO-delsektion, eller i tillämpliga fall Ices statistiska rektangel, fiskeansträngningszon, ekonomisk zon eller område avgränsat av geografiska koordinater.
31. *fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt nyttjande av levande akvatiska resurser.
32. *fiskemöjlighet*: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt i fångster och/eller fiskeansträngning.
2. Medlemsstaterna ska också kontrollera tillträdet till vatten och resurser samt kontrollverksamhet utanför gemenskapens vatten som utförs av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg och, utan att det påverkar flaggmedlemsstatens primära ansvar, av deras medborgare.
3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder, tilldela adekvata ekonomiska, mänskliga och tekniska resurser samt fastställa alla administrativa och tekniska strukturer som krävs för att sörja för kontroll, inspektion och verkställighet av verksamheten inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken. De ska ställa tillräckliga medel till sina behöriga myndigheters och tjänstemäns förfogande så att de kan utföra sina uppgifter.
4. Medlemsstaterna ska se till att kontroll, inspektion och verkställighet sker på icke-diskriminerande grund med avseende på sektorer, fartyg eller personer, och på grundval av riskhantering.
5. I varje medlemsstat ska en enda myndighet samordna alla nationella kontrollmyndigheters verksamhet. Den ska också ansvara för att samordna insamling, behandling och certifiering av uppgifter om fiskeverksamhet samt för att rapportera till, samarbeta med och säkerställa överföring av uppgifter till kommissionen, Gemenskapens kontrollorgan för fiske som inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 768/2005 ⁽¹⁾, andra medlemsstater och, i förekommande fall, tredjeländer.
6. I enlighet med förfarandet i artikel 103 är förutsättningen för utbetalning av stöd från Europeiska fiskerifonden enligt förordning (EG) nr 1198/2006 och gemenskapens ekonomiska stöd till de åtgärder som avses i artikel 8 a i förordning (EG) nr 861/2006 att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter att säkerställa efterlevnad av och tillsyn över de bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken som berör eller inverkar på effektiviteten hos de finansierade åtgärderna, och att för detta ändamål använda och upprätthålla ett effektivt system för kontroll, inspektion och verkställighet.
7. Kommissionen och medlemsstaterna ska i enlighet med sina respektive ansvarsområden se till att målen med denna förordning uppnås i förvaltningen och kontrollen av gemenskapens ekonomiska stöd.

AVDELNING II

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 5

Allmänna principer

1. Medlemsstaterna ska kontrollera den verksamhet som bedrivs av fysiska eller juridiska personer som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken på deras territorier och i vatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion, i synnerhet fiske, omlastning, överföring av fisk till burar eller vattenbruksanläggningar, inklusive gödningsanläggningar, landning, import, transport, bearbetning, saluföring och lagring av fiskeri- och vattenbruksprodukter.

AVDELNING III

ALLMÄNNA VILLKOR FÖR TILLTRÄDE TILL VATTEN OCH RESURSER

Artikel 6

Fiskelicens

1. Gemenskapens fiskefartyg får användas för yrkesmässigt nyttjande av levande akvatiska resurser endast om de har en giltig fiskelicens.

⁽¹⁾ EUT L 128, 21.5.2005, s. 1.

2. Flaggmedlemsstaten ska se till att uppgifterna i fiskelicensen är korrekta och överensstämmer med uppgifterna i det register över gemenskapens fiskeflotta som avses i artikel 15 i förordning (EG) nr 2371/2002.

3. Flaggmedlemsstaten ska tillfälligt återkalla fiskelicensen för ett fartyg som är föremål för tillfälligt stillaliggande enligt beslut av denna medlemsstat eller som har fått sitt fisketillstånd tillfälligt återkallat i enlighet med artikel 45.4 i förordning (EG) nr 1005/2008.

4. Flaggmedlemsstaten ska slutgiltigt dra in fiskelicensen för fartyg som är föremål för en åtgärd för att anpassa fiskekapaciteten enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 2371/2002 eller som har fått sitt fisketillstånd återkallat i enlighet med artikel 45.4 i förordning (EG) nr 1005/2008.

5. Flaggmedlemsstaten ska utfärda, förvalta och dra in fiskelicensen i enlighet med de tillämpningsföreskrifter som antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 7

Fisketillstånd

1. Ett av gemenskapens fiskefartyg som är verksamt i gemenskapens vatten ska endast ha rätt att bedriva en specifik fiskeverksamhet om denna anges i ett giltigt fisketillstånd när fiskeriet eller de fiskezoner där verksamheten är tillåten omfattas av

- a) ett system för förvaltning av fiskeansträngning,
- b) en flerårig plan,
- c) ett område med fiskebegränsning,
- d) fiske i vetenskapligt syfte,
- e) andra fall som regleras i gemenskapslagstiftningen.

2. Om en medlemsstat har infört en särskild nationell ordning för fisketillstånd ska den till kommissionen på dess begäran lämna in en sammanfattning av de uppgifter som lämnas i det utfärdade tillståndet och de aggregerade uppgifterna om fiskeansträngningen i samband med detta.

3. Om flaggmedlemsstaten har antagit nationella bestämmelser i form av en nationell ordning för fisketillstånd för att kunna göra en individuell fördelning till fartyg av de fiskemöjligheter som medlemsstaten tilldelats ska den till kommissionen på dess begäran sända in uppgifter om de fiskefartyg som har fått tillstånd för en fiskeverksamhet inom ett visst fiskeri, särskilt avseende distriktsbeteckningen, namnet på fiskefartyget i fråga och de individuella fiskemöjligheter som tilldelats dem.

4. Ett fisketillstånd får inte utfärdas om fiskefartyget i fråga inte har erhållit en fiskelicens i enlighet med artikel 6 eller om dess fiskelicens tillfälligt eller slutgiltigt har återkallats. Ett fisketillstånd ska automatiskt återkallas om den licens som är knuten till fartyget slutgiltigt har återkallats. Det ska upphöra att gälla tillfälligt om fiskelicensen dragits in tillfälligt.

5. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 8

Märkning av fiskeredskap

1. Ett fiskefartygs befälhavare ska respektera villkor och begränsningar avseende märkning och identifiering av fiskefartyg och deras redskap.

2. Närmare bestämmelser för märkning och identifiering av fiskefartyg och deras redskap ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 9

Satellitbaserat kontrollsystem för fartyg

1. Medlemsstaterna ska använda ett satellitbaserat kontrollsystem för fartyg för att på ett effektivt sätt kunna övervaka den fiskeverksamhet som bedrivs av fiskefartyg som för deras flagg, oavsett var dessa fartyg befinner sig, samt fiskeverksamhet i medlemsstaternas vatten.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska ett fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ha en fullt fungerande anordning installerad ombord som genom att sända ut uppgifter om fartygets position med jämna mellanrum medger att fartyget automatiskt lokaliseras och identifieras av det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg. Den ska också göra det möjligt för flaggstatens centrum för fiskerikontroll att få fram uppgifter om fiskefartyget. För fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer och mindre än en total längd på 15 meter, ska denna artikel tillämpas från och med den 1 januari 2012.

3. När ett fiskefartyg befinner sig i en annan medlemsstats vatten ska flaggmedlemsstaten tillhandahålla uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg om detta fartyg genom automatisk överföring till kustmedlemsstaternas centrum för fiskerikontroll. Uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg ska också på begäran tillhandahållas den medlemsstat i vars hamnar ett fiskefartyg kan förväntas landa sina fångster eller i vars vatten fiskefartyget kan förväntas fortsätta sin fiskeverksamhet.

4. Om ett fiskefartyg från gemenskapen är verksamt i ett tredjelandets vatten eller i områden på det fria havet där fiskeresurserna förvaltas av en internationell organisation och om avtalet med detta tredjeland eller den internationella organisationens tillämpliga regler så föreskriver ska dessa uppgifter också göras tillgängliga för detta land eller denna organisation.

5. En medlemsstat får undanta gemenskapens fiskefartyg med en total längd på mindre än 15 meter och som för dess flagg från kravet att fartyget ska vara utrustat med ett kontrollsystem, om de

- a) endast är verksamma på flaggmedlemsstatens territorialhav, eller

- b) aldrig tillbringar mer än ett dygn till havs, räknat från och med avgångstiden till och med återkomsten till hamn.

6. Tredjeländers fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer samt hjälpfartyg från ett tredjeland som bedriver verksamhet som är underordnad fiskeverksamheten i gemenskapens vatten ska ha en fullt fungerande anordning installerad ombord som medger att det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg automatiskt lokaliserar och identifierar fartyget genom att sända ut uppgifter om fartygets position med jämna mellanrum på samma sätt som på gemenskapens fiskefartyg.

7. Medlemsstaterna ska inrätta och driva ett centrum för fiskerikontroll med uppgift att övervaka fiskeverksamheten och fiskeansträngningen. En medlemsstats centrum för fiskerikontroll ska övervaka de fiskefartyg som för dess flagg, oavsett i vilka vatten de verkar eller i vilken hamn de befinner sig, samt gemenskapens fiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg och tredjeländers fiskefartyg som omfattas av ett satellitbaserat kontrollsystem för fartyg och som är verksamma i vatten som omfattas av denna medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion.

8. Varje flaggmedlemsstat ska utse de behöriga myndigheter som ska ansvara för deras centrum för fiskerikontroll och vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att dess centrum för fiskerikontroll har de personalresurser som krävs och är utrustat med datorutrustning och program som möjliggör automatisk databehandling och elektronisk dataöverföring. Medlemsstaterna ska se till att det finns förfaranden för säkerhetskopiering och återskapande av data i händelse av systemfel. Medlemsstaterna får driva ett gemensamt centrum för fiskerikontroll.

9. En medlemsstat får förplikta eller tillåta fiskefartyg som för deras flagg att utrustas med ett satellitbaserat kontrollsystem för fartyg.

10. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 10

Automatiskt identifieringssystem

1. Enligt bilaga II del I punkt 3 i direktiv 2002/59/EG ska ett fiskefartyg med en total längd på 15 meter eller mer vara utrustat med och ha i drift ett automatiskt identifieringssystem som uppfyller de prestandanormer som har fastställts av Internationella sjöfartsorganisationen enligt kapitel V regel 19 avsnitt 2.4.5 i 1974 års Solaskonvention.

2. Punkt 1 ska tillämpas

- a) från och med den 31 maj 2014 för gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 15 meter eller mer och en total längd på mindre än 18 meter,

- b) från och med den 31 maj 2013 för gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 18 meter eller mer och en total längd på mindre än 24 meter,

- c) från och med den 31 maj 2012 för gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 24 meter eller mer och en total längd på mindre än 45 meter.

3. Medlemsstaterna får använda uppgifter från det automatiska identifieringssystemet när sådana uppgifter finns tillgängliga för korskontroller mot andra tillgängliga uppgifter i enlighet med artiklarna 109 och 110. Medlemsstaterna ska därför se till att uppgifter från det automatiska identifieringssystemet om fiskefartyg som för deras flagg finns tillgängliga för deras nationella tillsynsmyndigheter.

Artikel 11

System för positionsbestämning

Om medlemsstaterna har tydliga belägg för att det medför lägre kostnader än användning av traditionella metoder för bestämning av fiskefartygens position ska de använda ett system för positionsbestämning som innebär att de kan jämföra de positioner som härrör från fjärravkända bilder som har sänts till jorden från satelliter eller andra likvärdiga system med uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg eller automatiska identifieringssystem i syfte att undersöka förekomsten av fiskefartyg i ett område. Medlemsstaterna ska se till att deras centrum för fiskerikontroll har den tekniska kapacitet som krävs för att använda ett system för positionsbestämning.

Artikel 12

Dataöverföring i övervakningssyfte

Uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg, det automatiska identifieringssystemet och systemet för positionsbestämning som samlas in inom ramen för denna förordning kan överföras till gemenskapsorgan och behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ägnar sig åt övervakning på sjösäkerhets- och sjöfartsskyddsområdet, gränskontroll, skydd av den marina miljön och allmän tillsyn över att lagen följs.

Artikel 13

Ny teknik

1. Rådet får med stöd av artikel 37 i fördraget fatta beslut om skyldighet att använda elektroniska övervakningsanordningar och sådana spårbarhetsverktyg som genetisk analys. För att kunna ta ställning till vilken teknik som ska användas ska medlemsstaterna på eget initiativ eller i samarbete med kommissionen eller det organ som den har utsett genomföra pilotprojekt om sådana spårbarhetsverktyg som genetisk analys före den 1 juni 2013.

2. Rådet får med stöd av artikel 37 i fördraget besluta om införandet av annan ny teknik för fiskerikontroll när denna leder till bättre efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken på ett kostnadseffektivt sätt.

AVDELNING IV

KONTROLL AV FISKE

KAPITEL I

Kontroll av utnyttjandet av fiskemöjligheter

Avsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 14

Ifyllande och inlämnande av fiskeloggboken

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg som har en total längd på 10 meter eller mer föra fiskeloggbok om sina fiskeinsatser, i vilken de särskilt ska ange alla mängder av varje art som fångas och finns ombord över 50 kg i levande vikt.

2. Den fiskeloggbok som avses i punkt 1 ska särskilt innehålla följande uppgifter:

- a) Fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.
- b) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsten togs.
- c) Datum för fångsterna.
- d) Avgångs- och ankomsttid samt fiskeresans varaktighet.
- e) Typ av redskap, maskstorlek och dimension.
- f) Uppskattade mängder av varje art uttryckt i kilogram levande vikt eller, i förekommande fall, antalet individer.
- g) Antalet fiskeinsatser.

3. Den tillåtna toleransmarginalen för den i fiskeloggboken registrerade uppskattningen av de mängder i kilogram av fisk som finns ombord ska vara 10 % för alla arter.

4. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg ska också registrera följande i fiskeloggboken: Alla uppskattade utkast över 50 kg i levande vikt för alla arter.

5. För fiskerier som omfattas av ett gemenskapssystem för fiskeansträngning ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg i sina fiskeloggböcker registrera och redogöra för den tid som har tillbringats i området enligt följande:

- a) För släpredskap:
 - i) Ankomst till och avfärd från hamnen i området.
 - ii) Varje inpassering i och utpassering ur havsområden som omfattas av särskilda regler om tillträde till vatten och resurser.

- iii) De fångstmängder som finns ombord av varje art i kilogram levande vikt vid den tidpunkt då området lämnas eller innan en hamn i området anlöps.

b) För fasta redskap:

- i) Ankomst till och avfärd från hamnen i området.
- ii) Varje inpassering i och utpassering ur havsområden som omfattas av särskilda regler om tillträde till vatten och resurser.
- iii) Datum och klockslag för utsättning eller vittjning av fasta redskap i dessa områden.
- iv) Datum och klockslag för avslutande av de fiskeinsatser där dessa fasta redskap användes.
- v) De fångstmängder som finns ombord av varje art i kilogram levande vikt vid den tidpunkt då området lämnas eller innan en hamn i området anlöps.

6. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg ska så snart som möjligt och senast 48 timmar efter landning lämna informationen i fiskeloggboken

- a) till sin flaggmedlemsstat, och
- b) om landningen har ägt rum i en hamn i en annan medlemsstat, till de behöriga myndigheterna i den berörda hamnmedlemsstaten.

7. För att omräkna lagrad och beredd fisks vikt till levande vikt ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg använda den omräkningsfaktor som har fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 119.

8. Befälhavare på tredjeländers fiskefartyg som är verksamma i gemenskapens vatten ska registrera de uppgifter som anges i denna artikel på samma sätt som befälhavare på gemenskapens fiskefartyg.

9. Befälhavaren ansvarar för att uppgifterna i fiskeloggboken är korrekta.

10. Tillämpningsföreskrifter för den här artikel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 15

Elektroniskt ifyllande och överlämnande av fiskeloggboksuppgifter

1. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ska registrera de uppgifter som avses i artikel 14 på elektronisk väg och överlämna dem till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet på elektronisk väg åtminstone en gång per dag.

2. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ska överlämna de uppgifter som avses i artikel 14 på begäran av flaggmedlemsstatens behöriga myndigheter, och efter att den sista fiskeinsatsen har avslutats ska han under alla omständigheter överlämna de berörda fiskeloggboksuppgifterna före ankomst till hamn.

3. Punkt 1 ska tillämpas

- a) från och med den 1 januari 2012 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 eller mer och en total längd på mindre än 15 meter,
- b) från och med den 1 juli 2011 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 15 meter eller mer och en total längd på mindre än 24 meter, och
- c) från och med den 1 januari 2010 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 24 meter eller mer.

4. Medlemsstaterna får undanta befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på mindre än 15 meter och som för deras flagg från punkt 1 om de

- a) är verksamma endast på flaggmedlemsstatens territorialhav, eller
- b) aldrig tillbringar mer än ett dygn till havs från och med avgångstiden till och med återkomsten till hamn.

5. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg som på elektronisk väg registrerar och överför uppgifter om sin fiskeverksamhet ska undantas från skyldigheten att föra en fiskeloggbok eller fylla i en landningsdeklaration och en omlastningsdeklaration i pappersform.

6. Medlemsstaterna får träffa bilaterala avtal om användning av elektroniska rapporteringssystem på fartyg som för deras flagg i de farvatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion. De fartyg som omfattas av sådana avtal ska undantas från skyldigheten att föra fiskeloggbok i pappersform i sådana farvatten.

7. Medlemsstaterna får förplikta eller tillåta befälhavare på fiskefartyg som för deras flagg den 1 januari 2010 att på elektronisk väg registrera och överföra de uppgifter som avses i artikel 14.

8. De behöriga myndigheterna i en kustmedlemsstat ska ta emot elektroniska rapporter från flaggmedlemsstaten med uppgifter från de fiskefartyg som avses i punkterna 1 och 2.

9. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 16

Fiskefartyg som inte omfattas av fiskeloggbokskravet

1. Varje medlemsstat ska genom provtagning övervaka den verksamhet som bedrivs av de fiskefartyg som inte omfattas av kraven i artiklarna 14 och 15 för att säkerställa att dessa fartyg följer bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. För den övervakning som avses i punkt 1 ska varje medlemsstat upprätta en provtagningsplan på grundval av den metod som kommissionen antagit i enlighet med förfarandet i artikel 119 och varje år senast den 31 januari översända denna till kommissionen med angivande av vilka metoder som har använts vid upprättandet av planen. Provtagningsplanerna ska så långt möjligt vara stabila över tiden och standardiserade inom relevanta geografiska områden.

3. De medlemsstater som i enlighet med nationell lagstiftning kräver att fiskefartyg med en total längd på mindre än 10 meter och som för deras flagg ska överlämna de fiskeloggböcker som avses i artikel 14, ska undantas från skyldigheten i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

4. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska de avräkningsnotor som lämnas in i enlighet med artiklarna 62 och 63 godtas som en alternativ åtgärd till provtagningsplanerna.

Artikel 17

Förhandsanmälan

1. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer som bedriver fiske på bestånd som omfattas av en flerårig plan, vilka är skyldiga att på elektronisk väg registrera fiskeloggboksuppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 15, ska lämna följande uppgifter till de behöriga myndigheterna i sin flaggmedlemsstat minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamnen:

- a) Fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.
- b) Namnet på destinationshamnen och syftet med anlöpet, t.ex. landning, omlastning eller tillgång till tjänster.
- c) Datum för fiskeresan och de relevanta geografiska områden där fångsterna gjordes.
- d) Beräknad ankomstdag och ankomsttid till hamn.
- e) De mängder av varje art som registrerats i fiskeloggboken.
- f) De mängder av varje art som ska landas eller omlastas.

2. När ett av gemenskapens fiskefartyg avser att anlöpa en hamn i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten ska de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten omedelbart efter mottagandet på elektronisk väg vidarebefordra förhandsanmälan till de behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten.

3. De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten får lämna tillstånd till tidigare ankomst i hamn.

4. De elektroniska fiskeloggboksuppgifter som avses i artikel 15 och den elektroniska förhandsanmälan får göras i en enda överföring.

5. Befälhavaren ansvarar för att uppgifterna i den elektroniska förhandsanmälan är korrekta.

6. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 119 undanta vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid, som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstplatserna, landningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen i fråga är registrerade.

Artikel 18

Förhandsanmälan om landning i en annan medlemsstat

1. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg som inte är skyldiga att på elektronisk väg lagra fiskeloggboksuppgifter i avvaktan på att bestämmelserna i artikel 15.3 ska träda i kraft, och som avser att använda hamnar eller landningsplatser i en annan kustmedlemsstat än flaggmedlemsstaten, ska till de behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten minst fyra timmar innan fartyget beräknas anlöpa hamnen lämna de uppgifter som avses i artikel 17.1.

2. De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten får lämna tillstånd till tidigare ankomst.

Artikel 19

Tillstånd för tillträde till hamn

De behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten får, utom i fall av force majeure, vägra fiskefartyg tillträde till hamn om de uppgifter som avses i artikel 17 och 18 inte är fullständiga.

Artikel 20

Omlastning

1. Omlastning till havs är förbjuden i gemenskapens vatten. Omlastning är endast tillåten om tillstånd lämnas och på de villkor som anges i denna förordning i de hamnar eller på de platser nära land i medlemsstater som har utsetts för detta ändamål och i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 43.5.

2. Om omlastningen avbryts får ett tillstånd krävas innan omlastningen återupptas.

3. I denna artikel ska omflyttning och partrålningsverksamhet samt fiskeinsatser som inbegriper gemensamma åtgärder av två eller fler av gemenskapens fiskefartyg inte betraktas som omlastning.

Artikel 21

Ifyllande och framläggande av omlastningsdeklarationen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 10 meter eller mer och som deltar i en omlastning fylla i en omlastningsdeklaration och särskilt ange alla mängder av varje art som lastas om eller tas emot över 50 kg i levande vikt.

2. Den omlastningsdeklaration som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla följande uppgifter:

- Både det omlastande och det mottagande fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.
- FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsten togs.
- De uppskattade mängderna av varje art uttryckt i kilogram i produktvikt och uppdelade efter typ av produktform eller, i förekommande fall, antalet individer.
- Det mottagande fiskefartygets destinationshamn.
- Den utsedda omlastningshamnen.

3. Uppskattade mängder i kilogram av omlastad eller mottagen fisk som registrerats i omlastningsdeklarationen får inte avvika med mer än 10 % för alla arter.

4. Befälhavarna på både det omlastande och det mottagande fiskefartyget ska så snart som möjligt och senast 48 timmar efter omlastningen lämna in en omlastningsdeklaration

- till flaggmedlemsstaten eller flaggmedlemsstaterna, och
- till de behöriga myndigheterna i den berörda hamnmedlemsstaten om omlastningen har ägt rum i en annan medlemsstats hamn.

5. Befälhavarna på både det omlastande och det mottagande fiskefartyget är ansvariga för att uppgifterna i omlastningsdeklarationerna är korrekta.

6. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 119 undanta vissa kategorier av fiskefartyg från den skyldighet som avses i punkt 1 under en begränsad tid som kan förlängas, eller fastställa en annan anmälningsfrist, där hänsyn bland annat ska tas till typen av fiskeriprodukter, avståndet mellan fångstplatserna, omlastningsplatserna och de hamnar i vilka fartygen i fråga är registrerade.

7. Förfaranden och former för omlastningsdeklarationen ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 22

Ifyllande och överföring på elektronisk väg av uppgifter i omlastningsdeklarationen

1. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer ska registrera de uppgifter som avses i artikel 21 på elektronisk väg och överföra dem till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet på elektronisk väg inom 24 timmar efter avslutad omlastning.
2. Punkt 1 ska tillämpas
 - a) från och med den 1 januari 2012 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer och en total längd på mindre än 15 meter,
 - b) från och med den 1 juli 2011 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 15 meter eller mer och en total längd på mindre än 24 meter, och
 - c) från och med den 1 januari 2010 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 24 meter eller mer.
3. En medlemsstat får undanta befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på mindre än 15 meter och som för dess flagg från punkt 1 om de
 - a) är verksamma endast på flaggmedlemsstatens territorialhav, eller
 - b) aldrig tillbringar mer än ett dygn till havs från och med avgångstiden till och med återkomsten till hamn.
4. De behöriga myndigheterna i en kustmedlemsstat ska ta emot elektroniska rapporter från flaggmedlemsstaten med uppgifter från de fiskefartyg som avses i punkterna 1 och 2.
5. När ett av gemenskapens fiskefartyg omlastar sina fångster i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten, ska de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten omedelbart efter mottagandet vidarebefordra omlastningsdeklarationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fångsten omlastades och som är fångstens destination.
6. Medlemsstaterna får förplikta eller tillåta befälhavare på fiskefartyg som för deras flagg den 1 januari 2010 att på elektronisk väg registrera och överföra de uppgifter som avses i artikel 21.
7. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 23

Ifyllande och framläggande av landningsdeklarationen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska befälhavare på ett av gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 10 meter eller mer, eller dennes ombud, fylla i en landningsdeklaration i vilken de ska ange alla mängder som har landats av varje art.

2. Den landningsdeklaration som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) Fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.
- b) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsterna togs.
- c) Mängder av varje art uttryckt i kilogram i produktvikt och uppdelade efter typ av produktform eller, i förekommande fall, antalet individer.
- d) Landningshamn.

3. Befälhavaren på ett av gemenskapens fiskefartyg, eller dennes ombud, ska så snart som möjligt och senast 48 timmar efter avslutad landning lämna landningsdeklarationen

- a) till flaggmedlemsstaten och
- b) till de behöriga myndigheterna i den berörda hamnmedlemsstaten, om landningen har ägt rum i en hamn i en annan medlemsstat.

4. Befälhavaren ansvarar för att uppgifterna i landningsdeklarationen är korrekta.

5. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 24

Ifyllande och överföring av uppgifter i landningsdeklarationen på elektronisk väg

1. Befälhavare på ett av gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer, eller dennes ombud, ska registrera de uppgifter som avses i artikel 23 på elektronisk väg och överföra dem till flaggmedlemsstatens behöriga myndighet på elektronisk väg inom 24 timmar efter avslutad landning.
2. Punkt 1 ska tillämpas
 - a) från och med den 1 januari 2012 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer och en total längd på mindre än 15 meter,
 - b) från och med den 1 juli 2011 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 15 meter eller mer och en total längd på mindre än 24 meter, och
 - c) från och med den 1 januari 2010 på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på 24 meter eller mer.
3. En medlemsstat får undanta befälhavare på gemenskapens fiskefartyg med en total längd på mindre än 15 meter och som för dess flagg från punkt 1 om de
 - a) är verksamma endast på flaggmedlemsstatens territorialhav, eller

- b) aldrig tillbringar mer än ett dygn till havs räknat från och med avgångstiden till och med återkomsten till hamn.

4. När ett av gemenskapens fiskefartyg landar sin fångst i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten ska de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten omedelbart efter mottagandet vidarebefordra uppgifterna i landningsdeklarationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fångsten landades.

5. Befälhavare på ett av gemenskapens fiskefartyg, eller dennes ombud, som på elektronisk väg registrerar de uppgifter som avses i artikel 23 och som landar sin fångst i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten ska undantas från kravet att lämna in en landningsdeklaration i pappersform till kustmedlemsstaten.

6. Medlemsstaterna får förplikta eller tillåta befälhavare på fiskefartyg som för deras flagg den 1 januari 2010 att på elektronisk väg registrera och överföra de uppgifter som avses i artikel 23.

7. De behöriga myndigheterna i en kustmedlemsstat ska godta elektroniska rapporter från flaggmedlemsstaten med uppgifter från de fiskefartyg som avses i punkterna 1 och 2.

8. Förfaranden och former för landningsdeklarationer ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 25

Fartyg som inte omfattas av kraven på landningsdeklarationer

1. Varje medlemsstat ska genom provtagning övervaka den verksamhet som bedrivs av fiskefartyg som inte omfattas av kraven på landningsdeklarationer enligt artiklarna 23 och 24 för att säkerställa att dessa fartyg följer den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser.

2. För den övervakning som avses i punkt 1 ska varje medlemsstat upprätta en provtagningsplan på grundval av den metod som kommissionen antagit i enlighet med förfarandet i artikel 119 och varje år senast den 31 januari översända denna till kommissionen med angivande av vilka metoder som har använts vid upprättandet av planen. Provtagningsplanerna ska så långt möjligt vara stabila över tiden och standardiserade inom relevanta geografiska områden.

3. De medlemsstater som i enlighet med nationell lagstiftning kräver att fiskefartyg med en total längd på mindre än 10 meter och som för deras flagg ska överlämna de landningsdeklarationer som avses i artikel 23, ska undantas från skyldigheten i punkterna 1 och 2 i den här artikeln.

4. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 i den här artikeln ska avräkningsnotor som lämnats in i enlighet med artiklarna 62 och 63 godtas som en alternativ åtgärd till provtagningsplanerna.

Avsnitt 2

Kontroll av fiskeansträngningen

Artikel 26

Övervakning av fiskeansträngningen

1. Medlemsstaterna ska kontrollera efterlevnaden av fiskeansträngningssystem i de geografiska områden där högsta tillåtna fiskeansträngning är tillämplig. De ska säkerställa att fiskefartyg som för deras flagg befinner sig i ett geografiskt område som omfattas av ett fiskeansträngningssystem om de ombord förvarar eller, i förekommande fall, använder ett eller flera fiskeredskap som omfattas av det fiskeansträngningssystemet eller, i förekommande fall, är verksamma i ett fiskeri som omfattas av det fiskeansträngningssystemet endast om deras högsta tillåtna fiskeansträngning inte har uppnåtts och om det enskilda fiskefartygets tillåtna ansträngning inte har uttömts.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser ska fiskeansträngningen för ett fiskefartyg som ombord förvarar eller, i förekommande fall, använder ett eller flera fiskeredskap som omfattas av ett fiskeansträngningssystem, eller är verksamt i ett fiskeri som omfattas av ett fiskeansträngningssystem, och under samma dag korsar två eller flera geografiska områden som omfattas av det fiskeansträngningssystemet, räknas av från den högsta tillåtna fiskeansträngning för sådana fiskeredskap eller sådant fiskeri och för det geografiska område där fartyget befann sig under största delen av den dagen.

3. Om en medlemsstat i enlighet med artikel 27.2 har tillåtit ett fiskefartyg att använda mer än ett fiskeredskap eller redskap som tillhör mer än en grupp av fiskeredskap som omfattas av ett fiskeansträngningssystem, under en viss fiskeresa i ett geografiskt område som omfattas av det fiskeansträngningssystemet, ska fiskeansträngningen under den turen räknas av från både den högsta tillåtna fiskeansträngning som den medlemsstaten beviljats och för alla sådana redskap eller grupper av redskap samt det berörda geografiska området.

4. Om fiskeredskapen ingår i samma grupp av fiskeredskap som omfattas av fiskeansträngningssystemet ska den fiskeansträngning som görs av fiskefartyg i ett geografiskt område när de förvarar sådana redskap ombord endast räknas av en gång mot den högsta tillåtna fiskeansträngningen för sådana grupper av fiskeredskap och ett sådant geografiskt område.

5. I syfte att säkerställa att fiskeansträngningen inte överskrider de fastställda taken ska medlemsstaterna genom att vidta lämpliga åtgärder reglera sina fiskeflottors fiskeansträngning i geografiska områden som omfattas av ett fiskeansträngningssystem när fartygen ombord förvarar eller, i förekommande fall, använder ett eller flera fiskeredskap som omfattas av det fiskeansträngningssystemet, eller är verksamma i ett fiskeri som omfattas av det fiskeansträngningssystemet, om den tillgängliga högsta tillåtna fiskeansträngningen är på väg att nås.

6. En dag i ett område ska vara varje kontinuerlig 24-timmarsperiod eller delar därav som ett fiskefartyg befinner sig inom det geografiska området och ute ur hamn eller, i förekommande fall, använder sitt fiskeredskap. Den tidpunkt från vilken den kontinuerliga perioden en dag i ett område beräknas ska fastställas av den medlemsstat under vars flagg det berörda fiskefartyget förs. En dag ute ur hamn ska vara varje kontinuerlig 24-timmarsperiod eller delar därav som fiskefartyget befinner sig ute ur hamn.

Artikel 27

Anmälan av fiskeredskap

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser ska befälhavaren på ett fiskefartyg, eller dennes ombud, i relevanta geografiska områden som omfattas av ett fiskeansträngningssystem där redskapsrestriktioner är tillämpliga eller där högsta tillåtna fiskeansträngning fastställts för olika fiskeredskap eller grupper av fiskeredskap, före början av en period som omfattas av en högsta tillåtna fiskeansträngning till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten anmäla vilket fiskeredskap eller, i tillämpliga fall, vilka fiskeredskap han avser att använda under den kommande perioden. Innan en sådan anmälan har gjorts ska fiskefartyget inte ha rätt att fiska inom de geografiska områden som omfattas av fiskeansträngningssystemet.

2. Om ett fiskeansträngningssystem tillåter användning av redskap som ingår i mer än en grupp av fiskeredskap i ett geografiskt område ska användningen av mer än ett fiskeredskap under fiskeresan kräva ett förhandstillstånd från flaggmedlemsstaten.

Artikel 28

Rapport om fiskeansträngningen

1. Om rådet beslutar det ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg som inte är utrustade med ett sådant fungerande satellitbaserat kontrollsystem för fartyg som avses i artikel 9 eller som inte lämnar fiskeloggboksuppgifter på elektronisk väg i enlighet med artikel 15 och som omfattas av ett fiskeansträngningssystem, via telex, fax, telefon eller e-post som vederbörligen registrerats av mottagaren eller med radio via en radiostation som godkänts i enlighet med gemenskapsbestämmelserna, till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten och, i förekommande fall, kustmedlemsstaten, lämna följande uppgifter i form av en rapport om fiskeansträngningen omedelbart före varje inresa i och utresa från ett geografiskt område som omfattas av fiskeansträngningssystemet:

- a) Fiskefartygets namn, distriktsbeteckning och radioanropssignal samt befälhavarens namn.
- b) Var det fiskefartyg som meddelandet avser befinner sig geografiskt.
- c) Datum och tid för varje inresa i och utresa från området och, i tillämpliga fall, delar därav.

- d) Fångst ombord uppdelad på arter i kilogram levande vikt.

2. Medlemsstaterna får i överensstämmelse med de medlemsstater som berörs av den fiskeverksamhet som genomförs av den förres fartyg genomföra alternativa kontrollåtgärder för att säkerställa efterlevnaden av denna rapporteringsskyldighet. Dessa åtgärder ska vara lika effektiva och genomsynliga som rapporteringsskyldigheterna i punkt 1 och ska meddelas till kommissionen innan de genomförs.

Artikel 29

Undantag

1. Ett fiskefartyg som ombord förvarar fiskeredskap som omfattas av ett fiskeansträngningssystem får transitera genom ett geografiskt område som omfattas av det fiskeansträngningssystemet om det inte har något tillstånd att fiska i det geografiska området eller om det först har informerat sina behöriga myndigheter om sin avsikt att transitera. Medan fiskefartyget befinner sig inom det geografiska området ska alla fiskeredskap ombord som omfattas av fiskeansträngningssystemet vara surrade och stuvade i enlighet med villkoren i artikel 47.

2. En medlemsstat får besluta att inte räkna av ett fiskefartygs verksamhet från den högsta tillåtna fiskeansträngningen om fiskefartyget utfört verksamhet som inte är kopplad till fiske i ett geografiskt område som omfattas av ett fiskeansträngningssystem, förutsatt att fiskefartyget först informerar sin flaggmedlemsstat om sin avsikt utföra denna verksamhet och om arten av denna och att det under den tiden inte utnyttjar sitt tillstånd att fiska. Under den tiden får sådana fiskefartyg inte medföra fiskeredskap eller fisk ombord.

3. En medlemsstat kan välja att inte räkna av ett fiskefartygs verksamhet från den högsta tillåtna fiskeansträngningen om fiskefartyget varit närvarande i ett geografiskt område som omfattas av ett fiskeansträngningssystem men inte kunnat fiska för att det bistått ett annat fiskefartyg i en nödsituation eller transporterat en skadad person för akut sjukvård. Inom en månad efter ett sådant beslut ska flaggmedlemsstaten underrätta kommissionen och lämna bevis på att en sådan nödhjälp har lämnats.

Artikel 30

Förbrukad fiskeansträngning

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 29 och 31 ska, i ett geografiskt område där fiskeredskap omfattas av ett fiskeansträngningssystem, ett fiskefartyg som medför ett eller flera sådana fiskeredskap ombord stanna i hamn eller utanför det geografiska området under den kvarstående tiden för vilken fiskeansträngningssystemet är tillämpligt om

- a) fartyget har förbrukat den andel av den högsta tillåtna fiskeansträngning som det har tilldelats för det geografiska området och relevanta fiskeredskap, eller

b) den högsta tillåtna fiskeansträngning som dess flaggmedlemsstat har tilldelats för det geografiska området och relevanta fiskeredskap har förbrukats.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 29 ska, i ett geografiskt område där ett fiskeri omfattas av ett fiskeansträngningssystem, ett fiskefartyg inte vara verksamt inom det fiskeriet i det området om

a) det har förbrukat den andel av den högsta tillåtna fiskeansträngning som det har tilldelats för det geografiska området och det fiskeriet, eller

b) den högsta tillåtna fiskeansträngning som dess flaggmedlemsstat har tilldelats för ett sådant geografiskt område och för sådant fiskeri har förbrukats.

Artikel 31

Fiskefartyg som inte omfattas av ett fiskeansträngningssystem

Detta avsnitt ska inte tillämpas på fiskefartyg om de är undantagna från tillämpningen av ett fiskeansträngningssystem.

Artikel 32

Tillämpningsbestämmelser

Tillämpningsbestämmelser för detta avsnitt kan antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Avsnitt 3

Medlemsstaternas registrering och utbyte av uppgifter

Artikel 33

Registrering av fångstuppgifter och fiskeansträngning

1. Varje flaggmedlemsstat ska registrera alla relevanta uppgifter, särskilt de som avses i artiklarna 14, 21, 23, 28 och 62, om de fiskemöjligheter som avses i detta kapitel, uttryckta både i landningar och, i förekommande fall, fiskeansträngning, och bevara originalen under en period om tre år eller längre i enlighet med nationella bestämmelser.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i gemenskapslagstiftningen ska flaggmedlemsstaterna ska före den 15 varje månad genom dataöverföring meddela kommissionen eller det organ som den har utsett

a) aggregerade data för vilka mängder av varje bestånd eller grupp av bestånd som omfattas av en TAC eller kvot som har landats under föregående månad, och

b) aggregerade data för fiskeansträngningen under föregående månad för varje fiskeområde som omfattas av ett fiskeansträngningssystem eller, i förekommande fall, för varje fiskeri som omfattas av ett fiskeansträngningssystem.

3. Med avvikelse från punkt 2 a, för mängder som landats från och med den 1 januari 2010 till och med den 31 december 2010, ska medlemsstaterna registrera mängder som landats av andra medlemsstaters fiskefartyg i dess hamn och anmäla dem till kommissionen i enlighet med de förfaranden som fastställs i denna artikel.

4. Varje flaggmedlemsstat ska på elektronisk väg och före utgången av den första månaden i varje kvartal till kommissionen i aggregerad form anmäla mängder av andra bestånd än dem som anges i punkt 2 och som landats under föregående kvartal.

5. Alla fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av gemenskapens fiskefartyg ska avräknas från den kvot som tilldelats flaggmedlemsstaten för gällande bestånd eller grupp av bestånd, oberoende av landningsplatsen.

6. Fångster som tas inom ramen för vetenskaplig forskning som marknadsförs och säljs ska räknas av från de kvoter som tilldelats flaggmedlemsstaten om de överstiger 2 % av de berörda kvoterna. Artikel 12.2 i rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken⁽¹⁾ ska inte gälla vetenskapliga forskningsresor under vilka sådana fångster tas.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelning XII får medlemsstaterna till och med den 30 juni 2011 med kommissionen och det organ som den har utsett genomföra pilotprojekt om fjärråtkomst på realtid till medlemsstaterna uppgifter som registrerats och validerats i enlighet med denna förordning. Former och förfaranden för åtkomst till uppgifterna ska gås igenom och testas. Medlemsstaterna ska före den 1 januari 2011 informera kommissionen om de planerar att genomföra pilotprojekt. Från och med den 1 januari 2012 kan rådet besluta på vilka sätt och hur ofta som medlemsstaterna ska överföra uppgifter till kommissionen.

8. Med undantag för den ansträngning som görs av fiskefartyg som är undantagna från fiskeansträngningssystemet ska all fiskeansträngning som görs av gemenskapsfartyg när de ombord förvarar eller, i förekommande fall, använder ett eller flera fiskeredskap som omfattas av ett fiskeansträngningssystem eller är verksamma med fiskeri som omfattas av ett fiskeansträngningssystem i ett geografiskt område som omfattas av det fiskeansträngningssystemet ska räknas mot den högsta tillåtna fiskeansträngning som gäller ett sådant geografiskt område och sådana fiskeredskap eller sådant fiskeri som flaggmedlemsstaten har tillgång till.

⁽¹⁾ EUT L 60, 5.3.2008, s. 1.

9. En fiskeansträngning som utförs inom ramen för vetenskaplig forskning av ett fartyg som medför ett eller flera fiskeredskap som omfattas av ett fiskeansträngningssystem eller som är verksam med fiskeri som omfattas av ett fiskeansträngningssystem i ett geografiskt område som omfattas av det fiskeansträngningssystemet ska räknas mot den högsta tillåtna fiskeansträngning som gäller sådana fiskeredskap eller sådant fiskeri och sådant geografiskt område i sin flaggmedlemsstat, om fångster som tas under denna ansträngning marknadsförs och säljs om de överstiger 2 % av den tilldelade fiskeansträngningen. Artikel 12.2 i förordning (EG) nr 199/2008 ska inte gälla vetenskapliga forskningsresor under vilka sådana fångster tas.

10. Kommissionen får besluta om format för överföringen av de uppgifter som avses i den här artikeln i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 34

Uppgifter om uttömning av fiskemöjligheter

En medlemsstat ska utan dröjsmål informera kommissionen när den finner att

- a) fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av fiskefartyg som för dess flagg bedöms uppgå till 80 % av denna kvot, eller
- b) 80 % av den högsta tillåtna fiskeansträngning som gäller för fiskeredskap eller ett fiskeri och ett geografiskt område och som är tillämplig på alla eller en grupp av de fiskefartyg som för dess flagg bedöms ha nåtts.

I dessa fall ska den till kommissionen och på dess begäran lämna mer detaljerad och frekvent information än den som avses i artikel 33.

Avsnitt 4

Stängning av fiske

Artikel 35

Stängning av fiske från medlemsstaternas sida

1. Varje medlemsstat ska fastställa det datum från och med vilket

- a) fångster ur ett kvoterat bestånd eller en kvoterad grupp av bestånd som tas av fiskefartyg som för dess flagg ska bedömas ha uttömt denna kvot,
- b) den högsta tillåtna fiskeansträngningen för ett fiskeredskap eller ett fiskeri och ett geografiskt område som är tillämplig på alla eller en grupp av de fiskefartyg som för dess flagg ska bedömas ha nåtts.

2. Från och med den dag som avses i punkt 1 ska den berörda medlemsstaten förbjuda alla eller en del fiskefartyg som för dess flagg att antingen fiska ur detta bestånd eller denna grupp av bestånd vars kvot har uttömts, i relevant fiskeri eller när sådana fiskeredskap förvaras ombord i det geografiska området där den högsta tillåtna fiskeansträngningen har uppnåtts, och särskilt att bevara ombord, omlasta, omflytta och landa fisk som fångats efter denna dag, och fastställa ett datum fram till vilket det är tillåtet att lasta om, överföra och landa fångster eller lämna in de slutliga fångstdeklarationerna.

3. Det beslut som avses i punkt 2 ska offentliggöras av den berörda medlemsstaten och omedelbart meddelas kommissionen. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien) och på kommissionens offentliga webbplats. Från och med den dag då den berörda medlemsstaten offentliggör beslutet ska medlemsstaterna se till att fiskefartyg eller en grupp av fartygen som för den berörda medlemsstatens flagg inte bevarar ombord, omlastar, omflyttar eller landar fisken i fråga eller förvarar relevanta fiskeredskap ombord i det relevanta geografiska området i deras vatten eller på deras territorier.

4. Kommissionen ska hålla de upplysningar som den tagit emot enligt denna artikel tillgängliga för medlemsstaterna på elektronisk väg.

Artikel 36

Stängning av fiske från kommissionens sida

1. Om kommissionen finner att en medlemsstat inte har fullgjort sin skyldighet att lämna de månatliga uppgifter om fiskemöjligheterna som avses i artikel 33.2 får den fastställa ett datum då 80 % av denna medlemsstats fiskemöjligheter bedöms ha varit uttömda och ett preliminärt datum då fiskemöjligheterna ska anses ha varit uttömda.

2. Om kommissionen finner att de fiskemöjligheter som tilldelats gemenskapen, en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater anses ha varit uttömda, ska kommissionen på grundval av de uppgifter som avses i artikel 35 eller på eget initiativ meddela den berörda medlemsstaten detta och förbjuda fiskeverksamhet för det område, de redskap, det bestånd, den grupp av bestånd eller den flotta som berörs av denna fiskeverksamhet.

Artikel 37

Korrigeringsåtgärder

1. När kommissionen har förbjudit fisket på grund av att de fiskemöjligheter som tilldelats en medlemsstat eller grupp av medlemsstater eller gemenskapen antas vara uttömda, och det visar sig att en medlemsstat i själva verket inte har uttömt sina fiskemöjligheter ska denna artikel tillämpas.

2. Om den skada som en medlemsstat lidit genom att fisket förbjudits innan dess fiskemöjligheter hade uttömts inte har avhjälpats ska åtgärder antas i enlighet med förfarandet i artikel 119 i syfte att på ett lämpligt sätt avhjälpa den skada som har förorsakats. Dessa åtgärder kan innebära att en medlemsstat som överskridit sin kvot får sina fiskemöjligheter reducerade och att de mängder som dras av på ett lämpligt sätt tilldelas de medlemsstater vilkas fiskeverksamhet har de förbjudits innan deras fiskemöjligheter var uttömda.

3. De reduceringar som avses i punkt 2 och efterföljande tilldelningar ska göras med hänsyn till i första hand de arter och relevanta geografiska områden för vilka fiskemöjligheterna har fastställts. Detta kan göras under det år skadan uppstår eller under något av de följande åren.

4. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 119, särskilt beträffande bestämningen av ifrågavarande mängder.

KAPITEL II

Kontroll av flottförvaltningen

Avsnitt 1

Fiskekapacitet

Artikel 38

Fiskekapacitet

1. Medlemsstaterna ska ansvara för genomförandet av de kontroller som krävs för att säkerställa att den totala kapacitet som motsvarar de fiskelicenser som en medlemsstat har utfärdat, i GT och i kW, inte vid något tillfälle överstiger den maximala kapacitet för den medlemsstaten som har fastställts i enlighet med

a) artikel 13 i förordning (EG) nr 2371/2002,

b) förordning (EG) nr 639/2004,

c) förordning (EG) nr 1438/2003, och

d) förordning (EG) nr 2104/2004.

2. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel och särskilt för

a) registrering av fiskefartyg,

b) kontroll av fiskefartygens maskinstyrka,

c) kontroll av fiskefartygens tonnage,

d) kontroll av fiskeredskapens typ, nummer och egenskaper,

får antas i enlighet med förfarandet som avses i artikel 119.

3. Medlemsstaterna ska som en del av den rapport som avses i artikel 118 meddela kommissionen vilka kontrollmetoder som används, tillsammans med namn på och adresser till de organ som ansvarar för genomförandet av de kontroller som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Avsnitt 2

Motorstyrka

Artikel 39

Övervakning av maskinstyrka

1. Det ska vara förbjudet att fiska med fiskefartyg med en motor vars maskinstyrka överstiger den som anges i fiskelicensen.

2. Medlemsstaterna ska se till att den certifierade maskinstyrkan inte överskrids. Medlemsstaterna ska som en del av den rapport som avses i artikel 118 meddela kommissionen vilka kontrollåtgärder de har vidtagit för att säkerställa att den certifierade maskinstyrkan inte överskrids.

3. Medlemsstaterna får helt eller delvis debitera fiskefartygsaktörerna de kostnader som är förbundna med certifieringen av maskinstyrkan.

Artikel 40

Certifiering av maskinstyrka

1. Medlemsstaterna ska ansvara för certifiering av maskinstyrkan och utfärdande av motorcertifikat för gemenskapens fiskefartyg vars maskineffekt överstiger 120 kilowatt (kW), förutom fartyg som endast använder fasta redskap eller skrapredskap, hjälpfartyg och fartyg som endast används i vattenbruk.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska officiellt certifiera att en ny framdrivningsmotor, en utbytesframdrivningsmotor och en framdrivningsmotor modifierats tekniskt i ett fiskefartyg enligt punkt 1 inte kan utveckla större maximal kontinuerlig maskinstyrka än den som anges i motorcertifikatet. Ett sådant certifikat ska endast utfärdas om motorn inte kan utveckla större maximal kontinuerlig maskinstyrka än den angivna.

3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får överlåta certifieringen av maskinstyrkan till klassificeringssällskap eller andra aktörer som har den expertkunskap som krävs för att göra den tekniska kontrollen av maskinstyrkan. Dessa klassificeringssällskap eller andra aktörer ska endast certifiera att en framdrivningsmotor inte kan producera större effekt än den officiellt angivna om det inte finns någon möjlighet att öka framdrivningsmotorns prestanda över den certifierade maskinstyrkan.

4. Det är förbjudet att använda en ny framdrivningsmotor, utbytesframdrivningsmotor eller en framdrivningsmotor som har modifierats tekniskt om den berörda medlemsstaten inte har certifierat en sådan motor officiellt.

5. Denna artikel ska tillämpas på fiskefartyg som omfattas av ett system för fiskeansträngning från och med den 1 januari 2012. För övriga fiskefartyg ska den tillämpas från och med den 1 januari 2013.

6. Tillämpningsbestämmelser för detta avsnitt ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 41

Verifiering av maskinstyrka

1. Efter en riskanalys ska medlemsstaterna verifiera uppgifter som har fastställts enligt en provtagningsplan grundad på den metod som kommissionen har antagit i enlighet med förfarandet i artikel 119 om att maskinstyrkan överensstämmer med den certifierade styrkan, och då använda all information som de administrativa organen har tillgång till om det aktuella fartygets tekniska egenskaper. De ska särskilt verifiera uppgifterna i

- a) fartygsövervakningssystemet,
- b) fiskeloggboken,
- c) det EIAPP-certifikat (Engine International Air Pollution Prevention) som har utfärdats för motorn i enlighet med bilaga VI till Marpolkonvention 73/78,
- d) klasscertifikat utfärdade av en erkänd organisation som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg i den mening som avses i direktiv 94/57/EG,
- e) sjövärdighetsintyget,
- f) registret över gemenskapens fiskeflotta, och
- g) andra dokument som innehåller relevant information om fartygets motorstyrka eller andra därmed förknippade tekniska egenskaper.

2. Efter analysen av de uppgifter som avses i punkt 1 och när det finns tecken på att ett fiskefartygs motor har större effekt än den som anges i fiskelicensen ska medlemsstaterna göra en fysisk kontroll av maskinstyrkan.

KAPITEL III

Kontroll av fleråriga planer

Artikel 42

Omlastning i hamn

1. Fiskefartyg som bedriver fiske som omfattas av en flerårig plan får inte lasta om sina fångster till andra fartyg i en utsedd hamn eller på platser nära land om fångsterna inte har vägts i enlighet med artikel 60.

2. Genom undantag från punkt 1 får fiskefartyg lasta om ovägda pelagiska fångster som omfattas av en flerårig plan i utsedda hamnar eller platser nära land förutsatt att en kontrollobservatör eller tjänsteman finns ombord på det mottagande fartyget eller att en inspektion genomförs innan det mottagande fartygets avgång efter det att omlastningen har avslutats. Det mottagande fartygets befälhavare ska ansvara för att underrätta de behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten 24 timmar före det mottagande fartygets beräknade avgång. Kontrollobservatören eller tjänstemannen ska utses av de behöriga myndigheterna i det mottagande fartygets flaggmedlemsstat. Om det mottagande fartyget inleder fiskeverksamhet före eller efter det att det har tagit emot sådana fångster, ska det finnas en sådan kontrollobservatör eller tjänsteman ombord till dess att de mottagna fångsterna har landats. Det mottagande fartyget ska landa mottagna fångster i en medlemsstats hamn som har utsetts för detta ändamål i enlighet med villkoren i artikel 43.4 i denna förordning, där fångsten ska vägas i enlighet med artiklarna 60 och 61.

Artikel 43

Utsedda hamnar

1. Rådet får, när det antar en flerårig plan, fatta beslut om ett tröskelvärde som ska tillämpas på den levande vikten av arter som omfattas av en flerårig plan, ovanför vilket fiskefartyg måste landa sina fångster i en utsedd hamn eller en plats nära land.

2. När en större mängd fisk än det tröskelvärde som avses i punkt 1 ska landas ska befälhavare på gemenskapens fiskefartyg se till att fångsten endast landas i en utsedd hamn eller en plats nära land i gemenskapen.

3. När den fleråriga planen tillämpas inom ramen för en regional fiskeriorganisation får landningen eller omlastningen ske i en hamn som tillhör en avtalsslutande part eller samarbetande icke avtalsslutande part i denna organisation, i enlighet med de regler som föreskrivs av den regionala fiskeriorganisationen.

4. Varje medlemsstat ska utse hamnar eller platser nära land där de landningar som avses i punkt 2 ska äga rum.

5. För att en hamn eller plats nära land ska kunna ses som en utsedd hamn ska följande villkor vara uppfyllda:

- a) Fastställda landnings- eller omlastningstider.
- b) Fastställda landnings- eller omlastningsplatser.
- c) Fastställda inspektions- och övervakningsförfaranden.

6. När en hamn eller plats nära land har fastställts som en utsedd hamn för landning av en viss art som omfattas av en flerårig plan, får den användas för landning av andra arter.

7. Medlemsstaterna ska undantas från i punkt 5 c om det nationella kontrollprogram som har antagits i enlighet med artikel 46 innehåller en plan över hur kontrollen i utsedda hamnar ska ske och garanterar samma kontrollnivå från de behöriga myndigheternas sida. Planen ska anses vara tillfredsställande om kommissionen har godkänt den i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 44

Separat förvaring av fångster av bottenlevande arter som omfattas av fleråriga planer

1. Alla fångster av bottenlevande bestånd som omfattas av en flerårig plan och som förvaras ombord på gemenskapens fiskerifartyg med en total längd på 12 meter eller mer ska placeras i lådor, utrymmen eller containrar på ett sådant sätt att de kan identifieras i förhållande till andra lådor, utrymmen eller containrar.

2. Befälhavarna på gemenskapen fiskerifartyg ska bevara fångsterna av bottenlevande bestånd som omfattas av en flerårig plan enligt en stuvningsplan som beskriver de olika arternas placering i lastutrymmena.

3. Det är förbjudet att ombord på gemenskapens fiskerifartyg i lådor, utrymmen eller containrar bevara fångstmängder av bottenlevande bestånd som omfattas av en flerårig plan sammanblandade med andra fiskeriprodukter.

Artikel 45

Realtidsanvändning av kvoter

1. När de sammanlagda fångsterna av bestånd som omfattas av en flerårig plan har nått en viss tröskel för den nationella kvoten ska dessa uppgifter om fångster sändas med tätare intervall till kommissionen.

2. Rådet ska fastställa den relevanta tröskel som ska tillämpas och hur ofta de uppgifter som avses i punkt 1 ska meddelas.

Artikel 46

Nationella kontrollprogram

1. Medlemsstaterna ska utarbeta ett nationellt kontrollprogram för varje flerårig plan. Alla nationella kontrollprogram ska meddelas kommissionen eller göras tillgängliga på den säkra delen av medlemsstaternas webbplats i enlighet med artikel 115 a.

2. Medlemsstaterna ska fastställa särskilda riktmärken för inspektionerna i enlighet med bilaga I. Dessa riktmärken ska definieras i enlighet med riskhantering och regelbundet ses över mot bakgrund av analyser av de resultat som har uppnåtts. Riktmärken för inspektioner ska utvecklas stegvis till dess att de uppnår de mål för riktmärken som fastställs i bilaga I.

KAPITEL IV

Kontroll av tekniska åtgärder

Avsnitt 1

Användning av fiskeredskap

Artikel 47

Fiskeredskap

I fiskerier där det inte är tillåtet att använda mer än en typ av fiskeredskap ska alla andra redskap surras och stuvade undan så att de inte med lätthet kan användas, i enlighet med följande regler:

- Nätredskap, vikter och liknande utrustning ska lösgöras från trålbord, sveplinor, trålvarp och rep.
- Nätredskap som finns på däck eller ovanför däck ska vara säkert surrade och stuvade.
- Långrevar ska stuvade undan på lägre däck.

Artikel 48

Bärgning av förlorade redskap

1. Gemenskapens fiskerifartyg ska ha utrustning ombord för att bärga förlorade redskap.

2. Den befälhavare på ett av gemenskapens fiskerifartyg som förlorat redskap eller delar av det ska försöka att bärga det så snart som möjligt.

3. Om det förlorade redskapet inte kan bärgas ska fartygets befälhavare inom 24 timmar underrätta den behöriga myndigheten i flaggmedlemsstaten som sedan ska underrätta den behöriga myndigheten i kustmedlemsstaten om följande:

- Fiskefartygets distriktsbeteckning och namn.
- Typ av förlorat redskap.
- Tidpunkten för förlust av redskapet.
- Positionen där redskapet förlorades.
- Åtgärder som vidtagits för att bärga redskapet.

4. Om de redskap som bärgas av medlemsstatens behöriga myndigheter inte har rapporterats som förlorade, kan dessa myndigheter kräva att befälhavare på det fiskefartyg som har förlorat redskapen återbetalar kostnaden.

5. En medlemsstat får undanta gemenskapens fiskefartyg med en total längd på mindre än 12 meter och som för dess flagg från kravet som avses i punkt 1 om de:

- a) bedriver verksamhet uteslutande inom flaggmedlemsstatens territorialhav, eller
- b) aldrig tillbringar mer än 24 timmar till havs från den tidpunkt då de lämnar hamnen till den tidpunkt då de återvänder.

Artikel 49

Fångsternas sammansättning

1. Om fångsterna ombord på något av gemenskapens fiskefartyg tagits med nätredskap med olika minsta maskstorlek under samma resa ska artsammansättningen beräknas för varje del av den fångst som har tagits under olika förhållanden. Varje ändring av en tidigare använd maskstorlek, liksom av fångstsammansättningen ombord vid tidpunkten för denna ändring ska därför antecknas i fiskeloggboken.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44 får närmare bestämmelser antas i enlighet med förfarandet i artikel 119 om att det ombord ska finnas en stuvningsplan över beredda produkter för varje art, med angivande av produkternas placering i lastutrymmet.

Avsnitt 2

Kontroll av områden med fiskebegränsning

Artikel 50

Kontroll av områden med fiskebegränsning

1. Fiskeverksamhet som gemenskapens fiskefartyg och tredjeländers fiskefartyg bedriver i fiskeområden där rådet har fastställt fiskebegränsning ska kontrolleras av kustmedlemsstatens centrum för fiskerikontroll, som ska ha ett system för att upptäcka och registrera att fartyg seglar in i, genom och ut ur området med fiskebegränsning.

2. Utöver punkt 1 ska rådet fastställa ett datum från vilket fiskefartygen ombord ska ha ett operativt system för att underrätta befälhavaren om att fartyget seglar in i eller ut ur området med fiskebegränsning.

3. Dataöverföringen ska ske åtminstone var 30:e minut när ett fiskefartyg går in i ett område med fiskebegränsning.

4. Alla fiskefartyg som inte har fisketillstånd i områden med fiskebegränsning har rätt att segla genom sådana områden på följande villkor:

a) Alla redskap som medförs ombord är surrade och stuvade under genomseglingen.

b) Hastigheten under genomseglingen understiger inte sex knop utom vid force majeure eller svåra förhållanden. I sådana fall ska befälhavaren omedelbart informera flaggmedlemsstatens centrum för fiskerikontroll som sedan ska informera de behöriga myndigheterna i kustmedlemsstaten.

5. Denna artikel är tillämplig på gemenskapens fiskefartyg och tredjeländers fiskefartyg med en total längd på 12 meter eller mer.

Avsnitt 3

Realtidsstängning av fiskerier

Artikel 51

Allmänna bestämmelser

1. När ett fastställt tröskelvärde för fångster av en särskild art eller grupp av arter som fastställs i enlighet med förfarandet i artikel 119 har uppnåtts ska området i fråga tillfälligt stängas för det berörda fisket i enlighet med detta avsnitt.

2. Tröskelvärdet för fångster ska beräknas på grundval av en provtagningsmetod som antagits av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 119, som en procentsats eller vikt av en viss art eller grupp av arter jämförd med den totala fångsten ifrågavarande fisk i draget.

3. Tillämpningsföreskrifter för detta avsnitt får antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 52

Tröskelvärde för fångster i två drag

1. När mängden fångster överstiger ett tröskelvärde i två drag i rad ska fiskefartyget byta fiskeområde med minst fem sjömil, eller två sjömil för fiskefartyg med en total längd på mindre än 12 meter, från den position där det tidigare draget skedde innan det fortsätter att fiska, och utan dröjsmål meddela kustmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 119 på eget initiativ eller på begäran av den berörda medlemsstaten ändra de avstånd som avses i punkt 1.

Artikel 53

Realtidsstängning som införs av medlemsstaterna

1. När en tjänsteman, kontrollobservatör eller forskningsplattform upptäcker att tröskelvärdet har uppnåtts ska kustmedlemsstatens tjänsteman eller kontrollobservatör eller den person som deltar i en gemensam insats inom ramen för en gemensam insatsplan utan dröjsmål meddela kustmedlemsstatens behöriga myndigheter.

2. På grundval av de uppgifter som erhålls i enlighet med punkt 1 ska kustmedlemsstaten utan dröjsmål besluta om realtidsstängning i det berörda området. För detta beslut får den även utnyttja de uppgifter som erhållits i enlighet med artikel 52 eller andra tillgängliga uppgifter. Beslutet om införande av realtidsstängning ska innehålla en klar definition av den geografiska utsträckningen av de påverkade fångstplatser, stängningens varaktighet och villkoren för fiske i det området under stängningen.

3. Om det område som avses i punkt 2 omfattas av flera jurisdiktioner ska de berörda medlemsstaterna utan dröjsmål informera den angränsande kustmedlemsstaten om resultaten och beslutet om stängning. De angränsande kustmedlemsstaterna ska utan dröjsmål stänga sin del av området.

4. Den realtidsstängning som avses i punkt 2 ska vara icke-diskriminerande och endast tillämpas på fiskefartyg som är utrustade för att fånga de berörda arterna och/eller har tillstånd att fiska i de berörda fångstplatserna.

5. Kustmedlemsstaten ska utan dröjsmål meddela kommissionen, alla medlemsstater och tredjeländer vars fiskefartyg har tillstånd att fiska i det berörda området att en realtidsstängning har införts.

6. Kommissionen får när som helst begära att medlemsstaten drar in eller ändrar realtidsstängningen med omedelbar verkan om den berörda medlemsstaten inte har lämnat tillräcklig information om att tröskelvärde för fångster har nåtts i enlighet med artikel 51.

7. Fiskeverksamhet i det område som avses i punkt 2 ska vara förbjuden enligt beslutet att införa realtidsstängning.

Artikel 54

Realtidsstängning som införs av kommissionen

1. Kommissionen får besluta att ett område tillfälligt ska stängas på grundval av information som visar att ett tröskelvärde för fångster har nåtts om kustmedlemsstaten själv inte har genomfört en sådan stängning.

2. Kommissionen ska utan dröjsmål meddela alla medlemsstater och tredjeländer vars fiskefartyg är verksamma i det stängda området och utan dröjsmål på sin officiella webbplats tillhandahålla en karta med koordinaterna för det tillfälligt stängda området, med angivande av stängningens varaktighet och villkor för fiske i detta särskilda stängda område.

KAPITEL V

Kontroll av fritidsfiske

Artikel 55

Fritidsfiske

1. Medlemsstaterna ska se till att fritidsfiske på deras territorier och i gemenskapens vatten bedrivs på ett sätt som överensstämmer med målen och bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Saluföring av fångster från fritidsfiske ska vara förbjuden.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 199/2008 ska medlemsstaterna på grundval av en provtagningsplan övervaka fångster av bestånd som omfattas av återhämtningsplaner vid fritidsfiske som utförs från fartyg som för deras flagg och från tredjeländers fartyg i vatten som faller under deras överhöghet eller deras jurisdiktion. Fiske från land ska inte omfattas.

4. Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen ska utvärdera de biologiska effekterna av det fritidsfiske som avses i punkt 3. Om det framkommer att fritidsfisket har betydande effekter, får rådet i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget besluta att underställa det fritidsfiske som avses i punkt 3 sådana särskilda förvaltningsåtgärder som fisketillstånd och fångstdeklarationer.

5. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

AVDELNING V

KONTROLL AV SALUFÖRINGEN

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 56

Principer för kontroll av saluföringen

1. Varje medlemsstat ska ansvara för att på sitt territorium kontrollera att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken tillämpas i alla led av saluföringen av fiskeri- och vattenbruksprodukter, från den första försäljningen till detaljhandelsförsäljningen, inklusive transporter.

2. När en minimistorlek har fastställts för en viss art i gemenskapslagstiftningen ska de aktörer som ansvarar för inköp, försäljning, lagring eller transport kunna bevisa produkternas relevanta geografiska ursprungsområde.

3. Medlemsstaterna ska se till att alla fiskeri- och vattenbruksprodukter som fångas eller skördas delas upp i partier före den första försäljningen.

4. Mängder på mindre än 30 kg per enskild art från samma förvaltningsområde och från flera fiskefartyg får delas upp i partier av den producentorganisation i vilken fartygets aktör är medlem eller av en registrerad köpare före den första försäljningen. Producentorganisationen och den registrerade köparen ska under minst tre år föra register över ursprunget för innehållet i de partier i vilka fångster från flera fiskefartyg delas upp.

Artikel 57

Gemensamma handelsnormer

1. Medlemsstaterna ska se till att produkter som omfattas av gemensamma handelsnormer endast visas för första försäljning, utbjuds till första försäljning, säljs eller marknadsförs på annat sätt om de uppfyller dessa normer.
2. Produkter som återtas från marknaden i enlighet med förordning (EG) nr 104/2000 ska uppfylla gemensamma handelsnormer, i synnerhet när det gäller färskhet.
3. Aktörer som ansvarar för inköp, försäljning, lagring eller transport av partier med fiskeri- och vattenbruksprodukter ska kunna bevisa att produkterna uppfyller minimihandelsnormerna i alla led.

Artikel 58

Spårbarhet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 178/2002 ska alla partier med fiskeri- och vattenbruksprodukter vara spårbara i alla led av produktion, bearbetning och distribution från fångsten eller skörden till detaljhandelsskedet.
2. Fiskeri- och vattenbruksprodukter som släpps ut på marknaden eller förväntas släppas ut på marknaden i gemenskapen ska vara lämpligt märkta för att garantera varje partis spårbarhet.
3. Partier med fiskeri- och vattenbruksprodukter får endast slås ihop eller delas efter den första försäljningen om det är möjligt att spåra dem tillbaka till fångst- eller skördestadiet.
4. Medlemsstaterna ska se till att aktörerna förfogar över system och förfaranden för att identifiera aktörer som levererat dem partier av fiskeri- och vattenbruksprodukter och till vilka de har levererat dessa produkter. På begäran ska de behöriga myndigheterna få tillgång till denna information.
5. Minimikraven för märkning av och information om varje parti med fiskeri- och vattenbruksprodukter ska inkludera:
 - a) Varje partis identifikationsnummer.
 - b) Fiskefartygets distriktsbeteckning och namn eller vattenbruksanläggningens namn.
 - c) FAO:s trebokstavskod för varje art.
 - d) Fångstdatum eller produktionsdatum.

- e) Mängden av varje art uttryckt i kilogram nettovikt eller, i förekommande fall, antalet individer.
 - f) Leverantörernas namn och adress.
 - g) Den konsumentinformation som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EG) nr 2065/2001: handelsbeteckning, vetenskapligt namn, relevant geografiskt område och produktionsmetod.
 - h) Upplysning om huruvida fiskeriprodukterna har varit frysta eller inte.
6. Medlemsstaterna ska se till att den information som anges i punkterna 5 g och h är tillgänglig för konsumenterna i detaljhandelsledet.
7. Den information som förtecknas i punkterna 5 a–f ska inte gälla för fiskeri- och vattenbruksprodukter som importeras till gemenskapen med fångstintyg som lämnats i enlighet med förordning (EG) nr 1005/2008.
8. Medlemsstaterna får undanta små mängder av produkter som säljs direkt till konsumenterna från fiskefartygen från kraven i den här artikeln, förutsatt att dessa mängder inte överskrider ett värde på 50 EUR per dag. Eventuella ändringar av detta tröskelvärde ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.
9. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

KAPITEL II

Verksamhet efter landningen

Artikel 59

Första försäljningen av fiskeriprodukter

1. Medlemsstaterna ska se till att alla fiskeriprodukter först saluförs eller registreras hos en auktionsinrättning, en registrerad köpare eller en producentorganisation.
2. Köparen av fiskeriprodukter från ett fiskefartyg vid den första försäljningen ska vara registrerad hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den första försäljningen äger rum. I registrerings syfte ska alla köpare identifieras enligt sina momsregistreringsnummer, skatteregistreringsnummer eller annan unik identifikator i nationella databaser.
3. En köpare av upp till 30 kg av fiskeriprodukter som därefter inte släpps ut på marknaden utan enbart används för privat konsumtion ska undantas från den här artikeln. Eventuella ändringar av detta tröskelvärde ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 60

Vägning av fiskeriprodukter

1. En medlemsstat ska se till att alla fiskeriprodukter vägs enligt system som är godkända av de behöriga myndigheterna, om den inte har antagit en av kommissionen godkänd provtagningsplan som grundar sig på de riskbaserade metoder som kommissionen antagit i enlighet med förfarandet i artikel 119.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser ska vägningen göras vid landning, innan fiskeriprodukterna lagras, transporteras eller säljs.
3. Med avvikelse från punkt 2 får medlemsstaterna tillåta att fiskeriprodukter vägs ombord på fiskefartyget, om det föreligger en provtagningsplan enligt punkt 1.
4. Registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra organ eller personer som ansvarar för den första saluföringen av fiskeriprodukter i en medlemsstat ska vara ansvariga för att vägningen går korrekt till väga, om produkterna i enlighet med punkt 3 inte har vägts ombord på ett fiskefartyg, då det ska vara befälhavarens ansvar.
5. Viktuppgiften ska användas vid ifyllande av landningsdeklARATIONER, transportdokument, avräkningsnotor och deklARATIONER om övertagande.
6. Medlemsstatens behöriga myndigheter får kräva att varje mängd fiskeriprodukter som först landas i den medlemsstaten vägs i närvaro av tjänstemän innan den transporteras vidare från landningsplatsen.
7. Närmare bestämmelser om de riskbaserade metoderna och förfarandet för vägning ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 61

Vägning av fiskeriprodukter efter transport från landningsplatsen

1. Med avvikelse från artikel 60.2 får medlemsstaterna tillåta att fiskeriprodukter vägs efter transport från landningsplatsen, under förutsättning att de transporteras till en destination på den berörda medlemsstatens territorium och att den medlemsstaten har antagit en av kommissionen godkänd kontrollplan som grundar sig på de riskbaserade metoder som kommissionen antagit i enlighet med förfarandet i artikel 119.
2. Med avvikelse från punkt 1 får de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där fiskeriprodukterna landas tillåta att produkterna före vägningen transporteras till registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra organ eller personer som ansvarar för den första saluföringen i en annan medlemsstat. Detta tillstånd ska omfattas av ett av kommissionen godkänt gemensamt kontrollprogram mellan de berörda medlemsstaterna

som avses i artikel 94 och som grundar sig på de riskbaserade metoder som kommissionen antagit i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 62

Ifyllande och framläggande av avräkningsnotor

1. De registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra av medlemsstaterna auktoriserade organ eller personer med en årlig ekonomisk omsättning vid första försäljningar av fiskeriprodukter på under 200 000 EUR som ansvarar för det första utsläppandet på marknaden av fiskeriprodukter som landas i en medlemsstat, ska inom 48 timmar efter den första försäljningen översända en avräkningsnota till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen äger rum, om möjligt på elektronisk väg. Dessa köpare, auktioner, organ eller personer ansvarar för att avräkningsnotan är korrekt.
2. En medlemsstat får förplikta eller tillåta registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra av medlemsstaterna auktoriserade organ eller personer med en årlig ekonomisk omsättning vid första försäljningar av fiskeriprodukter på under 200 000 EUR att registrera och översända de uppgifter som avses i artikel 64.1 på elektronisk väg.
3. Om den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen äger rum inte är flaggmedlemsstat för det fiskefartyg som landade fisken, ska den efter mottagandet av de relevanta uppgifterna se till att en kopia av avräkningsnotan översänds till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten, om möjligt på elektronisk väg.
4. Om det första utsläppandet på marknaden av fiskeriprodukter inte sker i den medlemsstat där produkterna landats, ska den medlemsstat som ansvarar för att kontrollera den första saluföringen efter att ha mottagit avräkningsnotan se till att en kopia av avräkningsnotan översänds till de behöriga myndigheter som ansvarar för att kontrollera landningen av de berörda produkterna och till de behöriga myndigheterna i fiskefartygets flaggmedlemsstat, om möjligt på elektronisk väg.

5. När landningen äger rum utanför gemenskapen och den första försäljningen sker i ett tredjeland ska befälhavaren, eller dennes ombud, sända en kopia av avräkningsnotan eller likvärdigt dokument med samma mängd informationer till den behöriga myndigheten i flaggmedlemsstaten inom 48 timmar efter den första försäljningen, om möjligt på elektronisk väg.

6. När en avräkningsnota inte överensstämmer med fakturan eller ett dokument som ersätter den enligt artiklarna 218 och 219 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ ska de berörda medlemsstaterna anta de bestämmelser som krävs för att se till att uppgifterna om pris, exklusive skatt, för leverans av varor till köparen är identiska med uppgifterna på fakturan.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

Artikel 63

Elektroniskt ifyllande och översändande av avräkningsnotans uppgifter

1. Registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra av medlemsstaterna auktoriserade organ eller personer med en årlig finansiell omsättning vid första försäljningen av fiskeriprodukter på 200 000 EUR eller mer ska på elektronisk väg registrera de uppgifter som avses i artikel 64.1 och inom 24 timmar efter det att den första försäljningen avslutats på elektronisk väg översända dem till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen sker.
2. Medlemsstaterna ska på samma sätt på elektronisk väg översända de uppgifter på avräkningsnotan som avses i artikel 62.3 och 62.4.

Artikel 64

Avräkningsnotans innehåll

1. De avräkningsnotor som avses i artiklarna 62 och 63 ska innehålla följande uppgifter:
 - a) Distriktsbeteckningen och namnet på det fiskefartyg som landade den berörda produkten.
 - b) Landningshamn och landningsdatum.
 - c) Namnet på fiskefartygets operatör eller befälhavare samt säljarens namn, om denne är en annan person.
 - d) Köparens namn och momsregistreringsnummer, skatteregistreringsnummer eller annan unik identifikator.
 - e) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska område där fångsterna togs.
 - f) Mängder av varje art uttryckt i kilogram i produktvikt och uppdelade efter typ av produktform eller, i förekommande fall, antalet individer.
 - g) Individuell storlek eller vikt samt kvalitetsklass, produktform och färskhet, beroende på vad som är lämpligt, för varje produkt som omfattas av handelsnormer.
 - h) Användningsområde för de eventuella produkter som återtagits från marknaden (förädling, användning som djurfoder, för produktion av mjöl till djurfoder, som agn eller för icke-livsmedelsändamål).
 - i) Plats och datum för försäljningen.
 - j) Om möjligt referensnummer och fakturans datum och i tillämpliga fall försäljningskontraktet.
 - k) I tillämpliga fall hänvisning till den deklaration om övertagande som avses i artikel 66 eller det transportdokument som avses i artikel 68.
 - l) Priset.
2. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 65

Undantag från kraven rörande avräkningsnotor

1. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 119 medge undantag från skyldigheten att översända avräkningsnotan till medlemsstaternas behöriga myndigheter eller andra behöriga organ för de fiskeriprodukter som landats från vissa kategorier av gemenskapens fiskefartyg med en total längd på mindre än 10 meter eller för landade mängder fiskeriprodukter som inte överstiger 50 kg i levande vikt av varje art. Dessa undantag får bara medges om medlemsstaten i fråga har infört ett godtagbart provtagningsystem i enlighet med artiklarna 16 och 25.
2. En köpare av upp till 30 kg produkter som därefter inte släpps ut på marknaden utan enbart används för privat konsumtion ska undantas från bestämmelserna i artiklarna 62, 63 och 64. Eventuella ändringar av detta tröskelvärde ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 66

Deklaration om övertagande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska de registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra organ och personer med en årlig finansiell omsättning vid den första försäljningen av fiskeriprodukter på mindre än 200 000 EUR som ansvarar för den första saluföringen av fiskeriprodukter som landats i en medlemsstat, när fiskeriprodukterna är avsedda för försäljning i ett senare skede, inom 48 timmar efter avslutad landning tillstålla de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där övertagandet sker en deklaration om övertagande. Dessa köpare, auktionsinrättningar, andra organ eller personer ska ansvara för att deklarationen om övertagande sänds in och är korrekt.
2. Om den medlemsstat där övertagandet sker inte är flaggmedlemsstat för det fiskefartyg som landade fisken, ska den efter att ha mottagit de relevanta uppgifterna se till att en kopia av deklarationen om övertagande översänds till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten, om möjligt på elektronisk väg.
3. Den deklaration om övertagande som avses i punkt 1 ska minst innehålla följande uppgifter:
 - a) Distriktsbeteckningen och namnet på det fiskefartyg som landade produkterna.
 - b) Landningshamn och landningsdatum.
 - c) Namnet på fartygets operatör eller befälhavare.
 - d) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsterna togs.
 - e) Mängder av varje art som lagras uttryckt i kilogram i produktvikt och uppdelade efter typ av produktform eller, i förekommande fall, antalet individer.

- f) Namn på och adress till den lokal där produkterna lagras.
- g) I tillämpliga fall, hänvisning till det transportdokument som avses i artikel 68.

Artikel 67

Elektroniskt ifyllande och översändande av deklarationen om övertagande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser i de fleråriga planerna ska de registrerade köpare, registrerade auktionsinrättningar eller andra organ eller personer med en årlig finansiell omsättning av första försäljningar av fiskeriprodukter på 200 000 EUR eller mer som ansvarar för det första utsläppandet på marknaden av fiskeriprodukter som landats i en medlemsstat, när fiskeriprodukterna är avsedda att säljas i ett senare skede, på elektronisk väg registrera de uppgifter som avses i artikel 66 och inom 24 timmar på elektronisk väg översända dem till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där övertagandet sker.
2. Medlemsstaterna ska på elektronisk väg översända uppgifter om de deklarationer om övertagande som avses i artikel 66.2.

Artikel 68

Ifyllande och översändande av transportdokument

1. Fiskeriprodukter som landas i gemenskapen, såväl icke beredda som beredda ombord, för vilka varken en avräkningsnota eller en deklaration om övertagande har lämnats i enlighet med artiklarna 62, 63, 66 och 67 och som transporteras till en annan plats än landningsplatsen ska åtföljas av ett dokument utarbetat av transportören fram till dess att den första försäljningen har ägt rum. Transportören ska översända ett transportdokument till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium landningen har ägt rum, eller andra av dem auktoriserade organ, inom 48 timmar efter lastningen.
2. Transportören ska undantas från kraven att inneha transportdokumentet som åtföljer fiskeriprodukterna, om ett transportdokument har översänts på elektronisk väg, innan transporten påbörjas, till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten som, om produkterna transporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där landningen ägde rum, omedelbart efter mottagandet ska vidarebefordra transportdokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första försäljningen uppges äga rum.
3. Om produkterna transporteras till en annan medlemsstat än den medlemsstat där landningen ägde rum ska transportören också inom 48 timmar efter lastningen av fiskeriprodukterna översända en kopia av transportdokumentet till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen uppges äga rum. Den medlemsstat på vars territorium den första saluföringen äger rum får begära ytterligare uppgifter om detta av den medlemsstat där landningen ägde rum.

4. Transportören ansvarar för att dokumentet är korrekt.
5. Transportdokumentet ska innehålla uppgift om
 - a) försändelsens eller försändelsernas destination och om transportfordonet,
 - b) distriktsbeteckningen och namnet på det fiskefartyg som landade produkterna,
 - c) FAO:s trebokstavskod för varje art och det relevanta geografiska området där fångsterna togs,
 - d) mängder av varje art som transporteras uttryckt i kilogram i produktvikt och uppdelade efter typ av produktform eller, i förekommande fall, antalet individer,
 - e) mottagarens eller mottagarnas namn och adress,
 - f) plats och datum för lastningen.
6. En medlemsstats behöriga myndigheter får medge undantag från skyldigheten enligt punkt 1 om fiskeriprodukterna transporteras inom hamnområdet eller högst 20 km från landningsplatsen.
7. När fiskeriprodukter som har deklarerats som sålda i en avräkningsnota transporteras till en annan plats än landningsplatsen ska transportören med hjälp av ett dokument kunna bevisa att en försäljningstransaktion har ägt rum.
8. Transportören ska undantas från den skyldighet som fastställs i den här artikeln om transportdokumentet ersätts av en kopia av den landningsdeklaration som avses i artikel 23 avseende de transporterade mängderna eller ett likvärdigt dokument med samma mängd informationer.

KAPITEL III

Producentorganisationer samt prisregleringar och interventionsåtgärder

Artikel 69

Övervakning av producentorganisationer

1. I enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 104/2000 ska medlemsstaterna med jämna mellanrum genomföra kontroller för att se till att
 - a) producentorganisationerna uppfyller villkoren för erkännande,
 - b) en producentorganisationens erkännande kan återkallas om kraven i artikel 5 i förordning (EG) nr 104/2000 inte längre uppfylls eller om erkännandet grundas på felaktig information,
 - c) ett erkännande omedelbart återkallas med retroaktiv verkan om organisationen genom bedrägligt förfarande erhåller eller drar fördel av ett erkännande.

2. För att säkerställa att bestämmelserna om producentorganisationer i artiklarna 5 och 6.1 b i förordning (EG) nr 104/2000 iakttas ska kommissionen genomföra kontroller och kan på grundval av dessa kontroller i förekommande fall begära att medlemsstaterna återkallar erkännanden.

3. Varje medlemsstat ska genomföra lämpliga kontroller för att säkerställa att producentorganisationerna fullgör sina skyldigheter enligt det operativa programmet för fiskeåret i fråga i enlighet med förordning (EG) nr 2508/2000 och tillämpa de sanktioner som avses i artikel 9.3 i förordning (EG) nr 104/2000 om dessa skyldigheter inte fullgörs.

Artikel 70

Övervakning av prisregleringar och interventionsåtgärder

Medlemsstaterna ska genomföra alla kontroller av prisregleringar och interventionsåtgärder, särskilt av

- a) återtagande av produkter från marknaden för andra ändamål än som livsmedel,
- b) förädling för stabilisering, lagring och/eller beredning av produkter som har återtagits från marknaden,
- c) privat lagring av produkter som frysts till havs,
- d) kompensationsbidrag för tonfisk avsedd för beredning.

AVDELNING VI

ÖVERVAKNING

Artikel 71

Iakttagelser till havs och upptäckter som görs av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska övervaka de gemenskapsfarvatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion på grundval av

- a) iakttagelser av fiskefartyg som görs av inspektionsfartyg och övervakningsflygplan,
- b) ett satellitbaserat kontrollsystem för fartyg i enlighet med artikel 9, eller
- c) andra metoder för positionsbestämning och identifiering.

2. Om iakttagelsen eller upptäckten inte överensstämmer med annan information som medlemsstaten har tillgång till ska den genomföra de undersökningar som kan fordras för att fastställa lämpliga uppföljningsåtgärder.

3. Om iakttagelser eller upptäckter avser en annan medlemsstats eller ett tredjelands fiskefartyg och informationen inte överensstämmer med annan information som kustmedlemsstaten har tillgång till och om den kustmedlemsstaten inte har möjlighet att vidta ytterligare åtgärder ska den registrera sina rön i en övervakningsrapport och utan dröjsmål översända denna rapport till flaggmedlemsstaten eller de berörda tredjeländerna, om möjligt på elektronisk väg. Om ett tredjelands fartyg avses ska övervakningsrapporten också översändas till kommissionen eller till det organ som den har utsett.

4. Om en medlemsstats tjänsteman iakttar eller upptäcker att ett fiskefartyg bedriver verksamhet som kan betraktas som en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska tjänstemannen utan dröjsmål utfärda en övervakningsrapport och skicka den till sina behöriga myndigheter.

5. Övervakningsrapportens innehåll ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 72

Åtgärder som ska vidtas vid information om iakttagelser och upptäckter

1. Flaggmedlemsstater som erhåller en övervakningsrapport från en annan medlemsstat ska omgående vidta åtgärder med anledning av denna och genomföra de ytterligare undersökningar som behövs för att kunna fastställa lämpliga uppföljningsåtgärder.

2. Andra medlemsstater än den berörda flaggmedlemsstaten ska i tillämpliga fall kontrollera om det iakttagna fartyg som avses i rapporten har bedrivit verksamhet i vatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion eller om fiskeriprodukter som härör från detta fartyg har landats eller importerats till deras territorium, och de ska undersöka hur det har efterlevt relevanta bestämmelser om bevarande och förvaltning av fiskeresurserna.

3. Kommissionen eller det organ som den har utsett, eller i tillämpliga fall, flaggmedlemsstaten och andra medlemsstater, ska också granska vederbörligen dokumenterad information om iakttagelser av fartyg från enskilda medborgare, det civila samhällets organisationer, inklusive miljöorganisationer, och företrädare för fiskesektorn eller fiskebranschens intressenter.

Artikel 73

Kontrollobservatörer

1. Om ett gemenskapsobservationsprogram för kontroll har inrättats av rådet, ska kontrollobservatörer ombord på fiskefartyg kontrollera att fiskefartygen efterlever bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. De ska utföra alla uppgifter som ingår i observationsprogrammet och särskilt kontrollera och registrera fartygets fiskeverksamhet och relevanta dokument.

2. Kontrollobservatörerna ska ha de kvalifikationer som fordras för att de ska kunna utföra sina uppgifter. De får inte stå i beroendeställning till ägaren, fiskefartygets befälhavare eller någon besättningsmedlem. De får inte ha någon ekonomisk koppling till aktören.

3. I största möjliga utsträckning ska kontrollobservatörerna se till att deras närvaro ombord på fiskefartygen inte hindrar eller stör fiskeverksamheten eller den normala driften av fartyget.

4. Om en kontrollobservatör upptäcker en allvarlig överträdelse ska denne utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten.

5. Kontrollobservatörerna ska, om möjligt på elektronisk väg, utarbeta en kontrollobservatörsrapport och utan dröjsmål, överlämna den till sina behöriga myndigheter och flaggmedlemsstatens behöriga myndigheter, om nödvändigt med hjälp av elektronisk utrustning ombord på fiskefartyget. Medlemsstaterna ska lägga in rapporten i den databas som avses i artikel 78.

6. Om kontrollobservatörsrapporten anger att det observerade fartyget bedrivit fiskeverksamhet som strider mot bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska de behöriga myndigheter som avses i punkt 4 vidta alla lämpliga åtgärder för att utreda händelsen.

7. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg ska anordna lämplig inkvartering för utsedda kontrollobservatörer, underlätta deras arbete och undvika att störa dem i deras tjänsteutövning. Befälhavare på gemenskapens fiskefartyg ska även ge kontrollobservatörerna tillträde till relevanta delar av fartyget, inklusive fångsten, och fartygets dokument, inklusive elektroniska arkiv.

8. Flaggmedlemsstaterna ska stå för alla kostnader som är förbundna med kontrollobservatörernas verksamhet enligt denna artikel. Medlemsstaterna får helt eller delvis debitera fiskefartygsoperatörer som för deras flagg och bedriver fiskeverksamheten för dessa kostnader.

9. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln får antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

AVDELNING VII

INSPEKTION OCH FÖRFARANDET

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 74

Genomförande av inspektioner

1. Medlemsstaterna ska sammanställa en förteckning över tjänstemän med ansvar för att genomföra inspektioner och hålla den uppdaterad.

2. Tjänstemännen ska utföra sina uppgifter i enlighet med gemenskapsrätten. De ska genomföra inspektionerna på ett icke diskriminerande sätt till havs, i hamnar, under transporter, i beredningsanläggningar och under saluföringen av fiskeriprodukterna.

3. Tjänstemännen ska särskilt kontrollera

a) att fångsten bevaras ombord, lagras, transporteras, bereds eller saluförs enligt lagens bestämmelser och att dokumentation eller elektroniska överföringar med avseende på detta är korrekta,

b) att de fiskeredskap som används för målarterna och för de fångster som förvaras ombord är lagliga,

c) i förekommande fall, stuvningsplanen och den separata stuvningen av arter,

d) märkningen av redskap, och

e) de uppgifter om motorn som avses i artikel 40.

4. Tjänstemännen får granska alla relevanta områden, däck och utrymmen. De får också granska beredda eller icke beredda fångster, nät och andra redskap, utrustning, containrar och förpackningar som innehåller fisk eller fiskeriprodukter samt alla relevanta dokument eller elektroniska överföringar som de anser vara nödvändiga för att kontrollera att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. De får ställa frågor till personer som bedöms ha information om det som inspektionen gäller.

5. Tjänstemännen ska genomföra inspektionerna på ett sådant sätt att fartyget eller transportfordonet och dess verksamhet, liksom lagringen, beredningen och saluföringen av fångsten utsätts för minsta möjliga störning och olägenhet. De ska så långt möjligt förhindra att fångsten försämrats under inspektionen.

6. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln, i synnerhet när det gäller inspektionsmetoder och genomförandet av inspektioner, ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 75

Aktörens skyldigheter

1. Aktören ska underlätta säkert tillträde till fartyget, transportfordonet eller rummet där fiskeriprodukterna lagras, bearbetas eller saluförs. Han eller hon ska värna om tjänstemännens säkerhet och inte hindra, hota eller störa dem i deras tjänsteutövning.

2. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln får antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 76

Inspektionsrapport

1. Tjänstemännen ska utarbeta en inspektionsrapport efter varje inspektion och översända den till sina behöriga myndigheter. Om möjligt ska rapporten registreras och översändas på elektronisk väg. Vid inspektion av ett fiskefartyg som för en annan medlemsstats flagg ska en kopia av inspektionsrapporten utan dröjsmål skickas till den berörda flaggmedlemsstaten om en överträdelse har konstaterats under inspektionen. Vid inspektion av ett fiskefartyg som för ett tredjelands flagg ska en kopia av inspektionsrapporten utan dröjsmål skickas till de behöriga myndigheterna i det berörda tredjelandet om en överträdelse har konstaterats under inspektionen. Vid inspektion som utförs i vatten som faller under en annan medlemsstats jurisdiktion ska en kopia av inspektionsrapporten utan dröjsmål skickas till denna medlemsstat.

2. Tjänstemännen ska översända resultatet av inspektionen till aktören, som ska ha möjlighet att lägga till kommentarer om inspektionen och dess resultat. Aktörens kommentarer ska återges i inspektionsrapporten. Tjänstemännen ska anteckna i fiske-loggboken att en inspektion har genomförts.

3. En kopia av inspektionsrapporten ska så snart som möjligt sändas till operatören, dock inte under några omständigheter senare än 15 arbetsdagar efter avslutad inspektion.

4. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 77

Prövning av inspektions- och övervakningsrapporter

Inspektions- och övervakningsrapporter som utarbetats av gemenskapsinspektörer eller tjänstemän från en annan medlemsstat eller kommissionens tjänstemän ska utgöra tillåtna bevismedel i varje medlemsstats administrativa eller rättsliga förfaranden. När det gäller att fastställa fakta ska de behandlas på samma sätt som medlemsstaternas egna inspektions- och övervakningsrapporter.

Artikel 78

Elektronisk databas

1. Medlemsstaterna ska upprätta en elektronisk databas med alla inspektions- och övervakningsrapporter som utarbetats av deras tjänstemän och hålla den uppdaterad.

2. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 79

Gemenskapsinspektörer

1. Kommissionen ska sammanställa en förteckning över gemenskapsinspektörer i enlighet med förfarandet i artikel 119.

2. Utan att det påverkar kustmedlemsstaternas primära ansvar får gemenskapsinspektörer genomföra inspektioner i enlighet med denna förordning i gemenskapens vatten och på gemenskapens fiskefartyg utanför gemenskapens vatten.

3. Gemenskapsinspektörer får avdelas för

- a) genomförande av särskilda kontroll- och inspektionsprogram som antagits i enlighet med artikel 95,
- b) internationella program för fiskerikontroll, när gemenskapen är skyldig att ombesörja kontroller.

4. För att fullgöra sina uppgifter och i enlighet med punkt 5 ska gemenskapsinspektörer utan dröjsmål ges

- a) tillträde till alla områden ombord på gemenskapens fiskefartyg och andra fartyg som utför fiskeverksamhet, till offentliga lokaler och platser samt transportmedel, och
- b) tillgång till all information och alla handlingar som behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter, särskilt till fiske-loggböcker, landningsdeklarationer, fångstintyg, omlastningsdeklarationer, avräkningsnotor och andra relevanta handlingar,

i samma omfattning och på samma villkor som gäller för tjänstemän i den medlemsstat där inspektionen äger rum.

5. Gemenskapsinspektörer ska inte ha några polisiära och verkställande befogenheter utanför ursprungsmedlemsstatens territorium eller de gemenskapsvatten som faller under ursprungsmedlemsstatens överhöghet och jurisdiktion.

6. När de har utsetts till gemenskapsinspektörer ska tjänstemän från kommissionen eller från det av kommissionen utsedda organet inte ha några polisiära och verkställande befogenheter.

7. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

KAPITEL II

Inspektioner utanför den inspekterande medlemsstatens vatten

Artikel 80

Inspektioner av fiskefartyg utanför den inspekterande medlemsstatens vatten

1. Utan att det påverkar kustmedlemsstatens primära ansvar får en medlemsstat inspektera fiskefartyg som för dess flagg i alla gemenskapsvatten utanför vatten som faller under en annan medlemsstats överhöghet.

2. En medlemsstat får genomföra inspektioner på en annan medlemsstats fiskefartyg i enlighet med denna förordning beträffande fiskeverksamhet i alla gemenskapsvatten utanför vatten som faller under en annan medlemsstats överhöghet

- a) efter tillstånd från den berörda kustmedlemsstaten, eller
- b) när ett särskilt kontroll- och inspektionsprogram i enlighet med artikel 95 har antagits.

3. En medlemsstat ska vara tillåten att inspektera gemenskapens fiskefartyg som för en annan medlemsstats flagg på internationella vatten.

4. En medlemsstat får inspektera de av gemenskapens fiskefartyg som för dess egen flagg eller en annan medlemsstats flagg på tredjeländers vatten i enlighet med internationella överenskommelser.

5. Medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet som ska fungera som kontaktpunkt med avseende på denna artikel. Medlemsstaternas kontaktpunkter ska vara tillgängliga dygnet runt.

Artikel 81

Begäran om tillstånd

1. Beslut om en begäran om tillstånd för en medlemsstat att genomföra inspektioner på fiskefartyg i gemenskapsvatten utanför vatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion, i enlighet med artikel 80.2 a, ska fattas av den berörda kustmedlemsstaten inom tolv timmar efter begäran eller inom en lämplig tidsrymd när anledningen till begäran är ett förföljande över gräns som inleddes i den inspekterande medlemsstatens vatten.

2. Den medlemsstat som begär tillstånd ska utan dröjsmål informeras om beslutet. Beslut ska också meddelas kommissionen eller det organ som den har utsett.

3. Begäran om tillstånd får endast avslås helt eller delvis om detta är nödvändigt av tvingande hänsyn. Avslag med motiveringar ska utan dröjsmål översändas till den ansökande medlemsstaten och kommissionen eller det organ som den har utsett.

KAPITEL III

Överträdelser som upptäcks vid inspektionerna

Artikel 82

Förfarande vid överträdelser

Om den information som insamlats vid en inspektion eller andra relevanta uppgifter tyder på att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken har överträtts ska tjänstemannen

- a) göra en anteckning om den misstänkta överträdelsen i inspektionsrapporten,

b) vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkra bevis för denna misstänkta överträdelse,

c) omedelbart vidarebefordra inspektionsrapporten till sin behöriga myndighet,

d) informera den fysiska eller juridiska person som misstänks ha begått överträdelsen eller som tagits på bar gärning när överträdelsen begicks om att överträdelsen kan leda till att ett lämpligt antal prickar kommer att påföras i enlighet med artikel 92. Denna information ska noteras i inspektionsrapporten.

Artikel 83

Överträdelser som upptäcks utanför den inspekterande medlemsstatens vatten

1. Om en överträdelse upptäcks som ett resultat av en inspektion som genomförs i enlighet med artikel 80 ska den inspekterande medlemsstaten utan dröjsmål översända en sammanfattning av inspektionsrapporten till kustmedlemsstaten eller, om det gäller en inspektion utanför gemenskapens vatten, till det berörda fiskefartygets flaggmedlemsstat. En fullständig inspektionsrapport ska översändas till kustmedlemsstaten och flaggmedlemsstaten inom 15 dagar efter inspektionen.

2. Kustmedlemsstaten eller, om det gäller en inspektion utanför gemenskapens vatten, det berörda fiskefartygets flaggmedlemsstat ska vidta alla lämpliga åtgärder när det gäller den överträdelse som avses i punkt 1.

Artikel 84

Utvidgad uppföljning av vissa allvarliga överträdelser

1. Den flaggmedlemsstat eller kustmedlemsstat i vars vatten ett fiskefartyg misstänks ha

a) felregistrerat fångster av bestånd som omfattas av en flerårig plan med mer än 500 kg eller 10 % (det högsta av de två värdena används), beräknat som en procentuell andel av siffrorna i fiskeloggboken, eller

b) gjort sig skyldigt till någon av de allvarliga överträdelser som avses i artikel 42 i förordning (EG) nr 1005/2008 eller artikel 90.1 i denna förordning inom ett år efter den första allvarliga överträdelsen,

får kräva att fiskefartyget omedelbart går in i en hamn för en fullständig undersökning, utöver de åtgärder som avses i kapitel IX i förordning (EG) nr 1005/2008.

2. Kustmedlemsstaten ska omedelbart och i enlighet med förfarandena i nationell rätt underrätta flaggmedlemsstaten om den undersökning som avses i punkt 1.

3. Tjänstemän får stanna kvar ombord på ett fiskefartyg till dess att den fullständiga undersökning som avses i punkt 1 har utförts.

4. Befälhavaren på det fiskefartyg som avses i punkt 1 ska avbryta all fiskeverksamhet och gå in i hamn om han uppmanas att göra detta.

KAPITEL IV

Förfaranden vid överträdelser som upptäcks under inspektionerna

Artikel 85

Förfaranden

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 83.2 och 86 ska de behöriga myndigheterna i den inspekterande medlemsstaten om de vid eller efter en inspektion konstaterar att en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken skett, vidta lämpliga åtgärder i enlighet med avdelning VIII mot det berörda fartygets befälhavare eller mot någon annan fysisk eller juridisk person som är ansvarig för överträdelsen.

Artikel 86

Överföring av förfaranden

1. Den medlemsstat på vars territorium eller i vars vatten en överträdelse har upptäckts får överföra förfaranden i samband med denna överträdelse till de behöriga myndigheterna i flaggmedlemsstaten eller den medlemsstat där lagöverträdaren är medborgare med den berörda medlemsstatens samtycke och under förutsättning att överföringen ökar sannolikheten att nå det resultat som avses i artikel 89.2.

2. Flaggmedlemsstaten får överföra förfaranden i samband med en överträdelse till de behöriga myndigheterna i den inspekterande medlemsstaten med den berörda medlemsstatens samtycke och under förutsättning att överföringen ökar sannolikheten att nå det resultat som avses i artikel 89.2.

Artikel 87

Överträdelser som upptäcks av gemenskapsinspektörer

Medlemsstaterna ska vidta alla relevanta åtgärder beträffande överträdelser som gemenskapens inspektörer har upptäckt i vatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion eller på fiskefartyg som för deras flagg.

Artikel 88

Korrigerande åtgärder vid uteblivna rättsliga förfaranden från landnings- eller omlastningsmedlemsstatens sida

1. Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte är densamma som flaggmedlemsstaten och dess behöriga myndigheter inte vidtar lämpliga åtgärder mot de ansvariga fysiska eller juridiska personerna, eller inte överför de rättsliga förfarandena i enlighet med artikel 86, får den mängd fisk som olovligen landats eller lastats om avräknas från landnings- eller omlastningsmedlemsstatens kvot.

2. Den fiskmängd som ska avräknas från landnings- eller omlastningsmedlemsstatens kvot ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 119, när kommissionen har hört de båda berörda medlemsstaterna.

3. Om landnings- eller omlastningsmedlemsstaten inte längre har motsvarande kvot till sitt förfogande ska artikel 37 tillämpas. De olovligen landade eller omlastade fiskmängderna ska då anses motsvara omfånget av den skada som flaggmedlemsstaten lidit, enligt vad som anges i den artikeln.

AVDELNING VIII

VERKSTÄLLIGHET

Artikel 89

Åtgärder för att säkerställa efterlevnad

1. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder, inbegripet administrativa åtgärder eller straffrättsliga förfaranden i enlighet med nationell rätt, systematiskt vidtas mot fysiska eller juridiska personer som misstänks ha överträtt någon av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. De rättsliga åtgärdernas och tillhörande sanktioners totala omfattning ska i enlighet med tillämpliga bestämmelser i nationell rätt beräknas så att de effektivt berövar de ansvariga det ekonomiska utbytet av den överträdelse de begått, utan att det påverkar deras legitima rätt att utöva sitt yrke. Dessa sanktioner ska även framkalla effekter som står i proportion till överträdelsens allvar och därmed effektivt avskräcka från ytterligare överträdelser av samma slag.

3. Medlemsstaterna får tillämpa ett system där sanktionsavgifterna står i proportion till en juridisk persons omsättning eller den ekonomiska nytta som uppstod eller avsågs när överträdelsen begicks.

4. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som har jurisdiktion i händelse av överträdelse ska utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell rätt underrätta flaggmedlemsstaten, den medlemsstat där lagöverträdaren är medborgare eller andra medlemsstater som berörs av uppföljningen av de administrativa åtgärderna, om de straffrättsliga förfarandena eller andra åtgärder som vidtagits samt alla slutgiltiga avgöranden i samband med sådana överträdelser, inklusive antalet påförda prickar i enlighet med artikel 92.

Artikel 90

Sanktioner vid allvarliga överträdelser

1. Utöver artikel 42 i förordning (EG) nr 1005/2008 ska följande verksamhet också betraktas som allvarliga överträdelser enligt den här förordningen, beroende på hur allvarlig överträdelsen är, vilket ska fastställas av medlemsstatens behöriga myndighet med beaktande av sådana kriterier som skadans art, dess värde, överträdarens ekonomiska situation samt överträdelsens omfattning eller upprepning:

- a) Underlåtenhet att översända en landningsdeklaration eller avräkningsnota när fångsten har landats i en hamn i ett tredjeland.
- b) Manipulering av en motor så att effekten överstiger den maximala kontinuerliga maskinstyrkan enligt motorcertifikatet.
- c) Underlåtenhet att landa en art som omfattas av en kvot och som fångats under en fiskeinsats, förutsatt att en sådan landning inte strider mot de skyldigheter som fastställs i bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, i fiskerier eller fiskezoner där dessa bestämmelser är tillämpliga.

2. Medlemsstaterna ska se till att en fysisk person som har gjort sig skyldig till eller en juridisk person som hålls ansvarig för en allvarlig överträdelse ska kunna bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande administrativa sanktioner i överensstämmelse med de olika sanktioner och åtgärder som avses i kapitel IX i förordning (EG) nr 1005/2008.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 44.2 i förordning (EG) nr 1005/2008 ska medlemsstaterna utdöma en sanktion som är effektiv, avskräckande och, när så är lämpligt, beräknad på värdet av de fiskeriprodukter som erhållits genom den allvarliga överträdelsen.

4. När medlemsstaterna fastställer sanktionens storlek ska de också ta hänsyn till värdet av skadan på de fiskeresurser och den marina miljö som berörs.

5. Medlemsstaterna får också, eller alternativt, använda effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga sanktioner.

6. Sanktionerna i detta kapitel får åtföljas av andra sanktioner eller åtgärder, i synnerhet de som anges i artikel 45 i förordning (EG) nr 1005/2008.

Artikel 91

Omedelbara verkställighetsåtgärder

Medlemsstaterna ska vidta omedelbara åtgärder för att förhindra att befälhavare på fiskefartyg eller andra fysiska eller juridiska personer som tagits på bar gärning med att begå en allvarlig överträdelse enligt definitionen i artikel 42 i förordning (EG) nr 1005/2008, fortsätter med detta.

Artikel 92

Pricksystem för allvarliga överträdelser

1. Medlemsstaterna ska tillämpa ett pricksystem för allvarliga överträdelser enligt artikel 42.1 a i förordning (EG) nr 1005/2008 enligt vilket den som innehar en fiskelicens tilldelas lämpliga antal prickar vid en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. När en fysisk person har gjort sig skyldig till eller en juridisk person hålls ansvarig för en allvarlig överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken ska innehavaren av fiskelicensen tilldelas ett lämpligt antal prickar till följd av överträdelsen. De tilldelade prickarna ska överföras till en eventuell framtida innehavare av fiskelicensen för det berörda fiskefartyget om fartyget säljs, överförs eller på annat sätt byter ägare efter dagen för överträdelsen. Innehavaren av fiskelicensen ska ha rätt till rättslig prövning i enlighet med nationell rätt.

3. När det totala antalet prickar uppgår till eller överstiger ett fastställt antal prickar ska fiskelicensen automatiskt dras in under en period om minst två månader. Denna period ska vara fyra månader om fiskelicensen dras in en andra gång, åtta månader om fiskelicensen dras in en tredje gång och ett år om fiskelicensen dras in en fjärde gång till följd av att licensinnehavaren tilldelats det fastställda antalet prickar. Om innehavaren tilldelas det fastställda antalet prickar en femte gång ska fiskelicensen dras in permanent.

4. Om innehavaren av en fiskelicens inte gör sig skyldig till ytterligare en allvarlig överträdelse inom tre år efter datumet för den senaste överträdelsen ska alla prickar i fiskelicensen raderas.

5. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

6. Medlemsstaterna ska också inrätta ett pricksystem som innebär att befälhavaren på ett fartyg tilldelas ett lämpligt antal prickar för en allvarlig överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Artikel 93

Nationella överträdelsereregister

1. Medlemsstaterna ska i ett nationellt register införa alla överträdelser av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken som fartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till, inklusive de sanktioner som har utdömts och det antal prickar som har påförts. Medlemsstaterna ska också i sitt nationella register över överträdelser införa överträdelser som fiskefartyg som för deras flagg eller deras medborgare gör sig skyldiga till och som blivit föremål för rättsliga åtgärder i en annan medlemsstat när den medlemsstat som har jurisdiktion meddelar dem det slutliga avgörandet i enlighet med artikel 90.

2. När en medlemsstat följer upp en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken får den anmoda andra medlemsstater att ge information från sina nationella register om de fiskefartyg och personer som misstänks ha begått överträdelsen i fråga eller som tagits på bar gärning med att begå överträdelsen.

3. När en medlemsstat begär information från en annan medlemsstat om åtgärder vidtagna i samband med en överträdelse får denna andra medlemsstat ge relevant information om fiskefartyget och personerna i fråga.

4. Uppgifterna i de nationella överträdelssregistren ska endast lagras så länge som det är nödvändigt för tillämpningen av denna förordning, dock alltid minst tre kalenderår med början det år som följer på året då informationen registrerades.

AVDELNING IX

KONTROLLPROGRAM

Artikel 94

Gemensamma kontrollprogram

Medlemsstaterna får inbördes och på eget initiativ genomföra kontroll-, inspektions- och övervakningsprogram för fiskeverksamhet.

Artikel 95

Särskilda kontroll- och inspektionsprogram

1. I enlighet med förfarandet i artikel 119 och i samförstånd med de berörda medlemsstaterna får kommissionen fastställa vilket fiskeri som ska omfattas av specifika kontroll- och inspektionsprogram.

2. De specifika kontroll- och inspektionsprogram som avses i punkt 1 ska innehålla mål, prioriteringar och förfaranden samt riktmärken för inspektionerna. Dessa riktmärken ska fastställas på grundval av riskhantering och regelbundet ses över efter analys av uppnådda resultat.

3. När en flerårig plan har trätt i kraft och innan ett särskilt kontroll- och inspektionsprogram har börjat tillämpas ska medlemsstaterna fastställa riskhanteringsbaserade mål för riktmärken för inspektionsverksamheten.

4. De berörda medlemsstaterna ska anta de åtgärder som krävs för att se till att särskilda kontroll- och inspektionsprogram genomförs, i synnerhet avseende nödvändiga personalresurser och materiella resurser samt de perioder och zoner där dessa ska användas.

AVDELNING X

KOMMISSIONENS UTVÄRDERING OCH KONTROLL

Artikel 96

Allmänna principer

1. Kommissionen ska kontrollera och utvärdera medlemsstaternas tillämpning av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken genom att granska uppgifter och dokument och göra verifikationer, autonoma inspektioner och granskningar samt underlätta samordning och samarbete mellan medlemsstaterna. I det syftet får kommissionen på eget initiativ och med egna medel inleda och genomföra undersökningar, verifikationer, inspektioner och granskningar. Den får särskilt kontrollera

a) att medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter genomför och tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken,

b) att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken genomförs och tillämpas i ett tredjelandets vatten i enlighet med internationella avtal med detta land,

c) att nationella förvaltningsrutiner samt inspektions- och övervakningsverksamhet överensstämmer med bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken,

d) att de handlingar som krävs föreligger och är förenliga med tillämpliga bestämmelser,

e) under vilka förhållanden som medlemsstaterna genomför kontroller,

f) att överträdelser upptäcks och lagförs,

g) samarbetet mellan medlemsstaterna.

2. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen för att göra det lättare för den att utföra sina uppgifter. Medlemsstaterna ska se till att de verifikationer, autonoma inspektioner och granskningar som utförs i enlighet med denna avdelning inte offentliggörs på ett sätt som skadar uppdragen på plats. Om kommissionens tjänstemän stöter på svårigheter vid utförandet av sitt uppdrag ska de berörda medlemsstaterna ställa medel till kommissionens förfogande så att den kan slutföra sin uppgift och ge kommissionens tjänstemän möjlighet att utvärdera de särskilda kontrollerna och inspektionerna.

Medlemsstaterna ska bistå kommissionen i den utsträckning som behövs för att den ska kunna utföra dessa uppgifter.

Artikel 97

Befogenheter för kommissionens tjänstemän

1. Kommissionens tjänstemän får utföra verifikationer och inspektioner på fiskefartyg och i lokaler tillhörande företag och andra organ där det bedrivs verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken samt ska ha tillgång till all information och alla dokument som behövs för att de ska kunna utöva sitt ansvar, i samma omfattning och på samma villkor som tjänstemännen i den medlemsstat där verifikationerna och inspektionerna äger rum.

2. Kommissionens tjänstemän ska ha rätt att ta kopior av de relevanta dokumenten och göra nödvändiga provtagningar om de har rimliga skäl att anta att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken inte efterlevs. De får kräva att varje person som uppehåller sig på den inspekterade platsen uppger sin identitet.

3. Kommissionens tjänstemän ska inte ha några befogenheter som går utöver de nationella inspektörernas befogenheter och de ska inte ha några polisiära och verkställande befogenheter.

4. Kommissionens tjänstemän ska visa fram ett skriftligt bemyndigande där deras identitet och behörighet anges.

5. Kommissionen ska ge sina tjänstemän skriftliga instruktioner där deras befogenheter och uppdragets syfte anges.

Artikel 98

Verifikationer

1. Närhelst kommissionen anser det nödvändigt får dess tjänstemän närvara vid de nationella kontrollmyndigheternas kontroller. I samband med dessa verifikationsuppdrag ska kommissionen upprätta lämpliga kontakter med medlemsstaterna för att om möjligt utarbeta ett verifikationsprogram som kan godtas av båda parter.

2. Den berörda medlemsstaten ska se till att de organ eller personer som berörs går med på de verifikationer som avses i punkt 1.

3. Om de faktiska omständigheterna gör det omöjligt att genomföra den inspektion och kontroll som planerats inom ramen för det ursprungliga verifikationsprogrammet ska kommissionens tjänstemän i samverkan och samförstånd med de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ändra det ursprungliga verifikationsprogrammet.

4. Vid kontroller och inspektioner till havs eller från luften bär fartygets eller luftfartygets befälhavare hela ansvaret för kontroller och inspektioner. I sin tjänsteutövning ska befälhavaren ta vederbörlig hänsyn till det verifikationsprogram som avses i punkt 1.

5. Kommissionen får ordna så att dess tjänstemän åtföljs av en eller flera tjänstemän från en annan medlemsstat som observatör(er) när de besöker en medlemsstat. På begäran av kommissionen ska den medlemsstat som skickar ut tjänstemän, vid behov med kort varsel, utse de nationella tjänstemän som utväljs till observatörer. Medlemsstaterna får också sammanställa en förteckning över nationella tjänstemän som kommissionen får inbjuda att närvara vid sådana kontroller och inspektioner. Kommissionen kan efter eget skön inbjuda nationella tjänstemän som återfinns i denna förteckning eller tjänstemän som anmälts till kommissionen. Kommissionen ska när det är lämpligt göra förteckningen tillgänglig för alla medlemsstaterna.

6. Kommissionens tjänstemän får, om de anser detta nödvändigt, besluta att utan föregående meddelande genomföra de verifikationsuppdrag som avses i denna artikel.

Artikel 99

Autonoma inspektioner

1. När det finns skäl att anta att oegentligheter förekommer vid tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken får kommissionen genomföra autonoma inspektioner. Kommissionen ska genomföra inspektionerna på eget initiativ och utan att tjänstemän från den berörda medlemsstaten är närvarande.

2. Alla aktörer kan bli föremål för autonoma inspektioner om dessa anses nödvändiga.

3. Inom ramen för autonoma inspektioner på en medlemsstats territorium eller i vatten som faller under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion ska denna medlemsstats procedurregler tillämpas.

4. Om kommissionens tjänstemän på en medlemsstats territorium eller i vatten som faller under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion upptäcker en allvarlig överträdelse av bestämmelserna i denna förordning ska de utan dröjsmål informera de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten, som ska vidta alla lämpliga åtgärder i samband med överträdelsen.

Artikel 100

Granskning

Kommissionen får granska medlemsstaternas kontrollsystem. Granskningarna kan bland annat inbegripa en utvärdering av

- kvoter och systemet för förvaltning av fiskeansträngningen,
- system för datavalidering, inklusive system för korskontroller av det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg, uppgifter om fångster, fiskeansträngning och saluföring samt uppgifter relaterade till registret över gemenskapens fiskeflotta liksom kontroll av licenser och fisketillstånd,
- den administrativa organisationen, inklusive om den personal och de resurser som finns är tillräckliga, personalens utbildning, ansvarsfördelningen mellan alla myndigheter som är delaktiga i kontrollen samt de mekanismer som finns för att samordna arbetet och den gemensamma utvärderingen av dessa myndigheters resultat,
- operativa system, inklusive förfaranden för kontroll av utsedda hamnar,
- nationella handlingsprogram för kontroll, inklusive fastställandet och tillämpningen av inspektionsnivåer,
- de nationella sanktionssystemen, inklusive sanktionernas ändamålsenlighet, förfarandenas varaktighet, de ekonomiska vinster som överträdaren förverkat och sanktionssystemens avskräckande natur.

Artikel 101

Rapporter över verifikationer, autonoma inspektioner och granskningar

1. Kommissionen ska informera de berörda medlemsstaterna om de preliminära resultaten av verifikationer och autonoma inspektioner inom ett dygn efter det att de har ägt rum.
2. Kommissionens tjänstemän ska sammanställa en rapport över verifikationer, autonoma inspektioner eller granskningar efter varje verifikation, autonom inspektion eller granskning. Rapporten ska göras tillgänglig för den berörda medlemsstaten inom en månad efter det att verifikationen, den autonoma inspektionen eller granskningen avslutades. Medlemsstaterna ska ha möjlighet att inom en månad kommentera innehållet i rapporten.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder på grundval de rapporter som avses i punkt 2.
4. Kommissionen ska offentliggöra de slutliga rapporterna över verifikationer, autonoma inspektioner och granskningar, tillsammans med den berörda medlemsstatens kommentarer, på den säkra delen av sin officiella webbplats.

Artikel 102

Uppföljning av rapporterna över verifikationer, autonoma inspektioner och granskningar

1. Medlemsstaterna ska ge kommissionen all relevant information som den begär om tillämpningen av denna förordning. När kommissionen begär information ska den ange en rimlig tidsfrist inom vilken denna ska lämnas.
2. Om kommissionen finner att oegentligheter har förekommit i samband med tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, eller att de befintliga kontrollbestämmelserna och kontrollmetoderna i vissa medlemsstater inte är effektiva, ska den meddela de berörda medlemsstaterna, som då ska genomföra en administrativ undersökning i vilken kommissionens tjänstemän får delta.
3. De berörda medlemsstaterna ska informera kommissionen om resultatet av undersökningen och förelägga kommissionen en rapport som har utarbetats senast tre månader efter kommissionens begäran. Kommissionen får efter en vederbörligen motiverad begäran från medlemsstaten förlänga denna period med en rimlig tid.
4. Om den administrativa undersökning som avses i punkt 2 inte leder till att oegentligheterna upphör, eller om kommissionen upptäcker brister i en medlemsstats kontrollsystem i samband med de verifikationer eller autonoma inspektioner som avses i artiklarna 98 och 99 eller i den granskning som avses i artikel 100, ska kommissionen upprätta en handlingsplan tillsammans med denna medlemsstat. Medlemsstaten ska vita alla de åtgärder som krävs för att genomföra den handlingsplanen.

AVDELNING XI

ÅTGÄRDER FÖR ATT SE TILL ATT MEDLEMSSTATERNA FÖLJER MÅLEN FÖR DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN

KAPITEL I

Finansiella åtgärder

Artikel 103

Tillfälligt avbrytande och indragning av gemenskapens ekonomiska stöd

1. Kommissionen får besluta att helt eller delvis och under högst 18 månader tillfälligt avbryta utbetalningarna av det ekonomiska stöd från gemenskapen som ges i enlighet med förordning (EG) nr 1198/2006 och artikel 8 a i förordning (EG) nr 861/2006 om det kan styrkas att
 - a) effektiviteten av de finansierade åtgärderna påverkas eller sannolikt kommer att påverkas av bristande efterlevnad av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt när det gäller bevarande och förvaltning av fiskeresurser, anpassning av flottor och fiskerikontroll,
 - b) den bristande efterlevnaden direkt kan tillskrivas den berörda medlemsstaten, och
 - c) den bristande efterlevnaden kan leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller mot effektiviteten hos gemenskapens kontroll- och tillsynssystem,

och kommissionen på grundval av den information den förfogar över och i tillämpliga fall efter att ha gått igenom den berörda medlemsstatens förklaringar, drar slutsatsen att den berörda medlemsstaten inte har vidtagit tillräckliga åtgärder för att komma till rätta med situationen och inte är i stånd att göra det under den närmaste framtiden.

2. Om den berörda medlemsstaten under den period då utbetalningarna tillfälligt avbryts fortfarande inte kan visa att den har vidtagit åtgärder för att säkerställa att de tillämpliga reglerna följs och upprätthålls i framtiden, eller att det inte finns någon allvarlig risk för att effektiviteten hos gemenskapens kontroll- och tillsynssystem i framtiden ska försvagas, får kommissionen låta det ekonomiska stöd för vilket utbetalningarna tillfälligt avbrutits enligt punkt 1 dras in helt eller delvis. En sådan indragning får endast göras efter att motsvarande utbetalningar har varit tillfälligt avbrutna i tolv månader.

3. Innan kommissionen vidtar de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska den skriftligen informera den berörda medlemsstaten om de brister den funnit i medlemsstatens kontrollsystem och om sin avsikt att fatta det beslut som avses i punkt 1 eller 2, och begära att medlemsstaten vidtar åtgärder för att avhjälpa situationen inom en period som ska fastställas av kommissionen på grundval av hur allvarlig överträdelsen är, dock minst en månad.

4. Om medlemsstaten inte har svarat på den skrivelse som avses i punkt 3 inom den av kommissionen fastställda tidsfristen får kommissionen fatta det beslut som avses i punkt 1 eller 2 på grundval av den information den förfogar över vid den tidpunkten.

5. Den procentandel av stödet som kan avbrytas tillfälligt eller dras in ska stå i proportion till graden av medlemsstatens bristande efterlevnad av tillämpliga bestämmelser om bevarande, kontroll, inspektion eller efterlevnad och hur allvarligt hotet är mot bevarandet av levande akvatiska resurser eller effektiviteten hos gemenskapens kontroll- och verkställighetssystem samt ta hänsyn till i vilken omfattning effektiviteten av de finansierade åtgärderna påverkas eller sannolikt kommer att påverkas. Den ska ta hänsyn till, och begränsas av, den relativa andel av fisket och den fiskerirelaterade verksamhet som den bristande efterlevnaden avser i samband med åtgärder som finansieras med det ekonomiska stöd som avses i punkt 1.

6. Beslut enligt denna artikel ska fattas med vederbörlig hänsyn till alla relevanta omständigheter och på ett sådant sätt att det finns en verklig ekonomisk koppling mellan föremålet för den bristande efterlevnaden och den åtgärd som den tillfälligt avbrutna utbetalningen eller indragna ekonomiska gemenskapsstödet avser.

7. Den tillfälligt avbrutna utbetalningen ska betalas ut när den situation som avses i punkt 1 inte längre föreligger.

8. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

KAPITEL II

Stängning av fiskeri

Artikel 104

Stängning av fiskeri på grund av bristande överensstämmelse med målen för den gemensamma fiskeripolitiken

1. När en medlemsstat inte fullgör sina skyldigheter i fråga om genomförandet av en flerårig plan och när kommissionen har belägg för att den bristande efterlevnaden av dessa utgör ett allvarligt hot mot bevarandet av det berörda beståndet får kommissionen för den berörda medlemsstaten tillfälligt stänga det fiskeri som berörs av dessa brister.

2. Kommissionen ska skriftligen informera den berörda medlemsstaten om vad den kommit fram till och om den relevanta dokumentationen samt fastställa en tidsfrist på högst tio arbetsdagar inom vilken medlemsstaten ska visa att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 ska endast tillämpas om medlemsstaten inte svarar på kommissionens framställning inom den tidsfrist som anges i punkt 2 eller om svaret betraktas som otillfredsställande eller klart visar att de åtgärder som krävs inte har vidtagits.

4. Kommissionen ska häva stängningen när medlemsstaten skriftligen på ett för kommissionen tillfredsställande sätt har visat att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt.

KAPITEL III

Avdrag från och överföring av kvoter och fiskeansträngning

Artikel 105

Avdrag från kvoterna

1. Om kommissionen har konstaterat att en medlemsstat överskridit de kvoter som den har tilldelats ska kommissionen göra avdrag från denna medlemsstats framtida kvoter.

2. Om överfisket berör den kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd som en medlemsstat förfogar över under ett givet år, ska kommissionen under det eller de följande åren göra avdrag från den årliga kvot, tilldelning eller andel som den medlemsstaten förfogar över genom att använda en multiplikationsfaktor i enlighet med nedanstående tabell:

Överfiske i förhållande till tillåtna landningar	Multiplikationsfaktor
Upp till 5 %	Överfiske * 1,0
Över 5 % och upp till 10 %	Överfiske * 1,1
Över 10 % och upp till 20 %	Överfiske * 1,2
Över 20 % och upp till 40 %	Överfiske * 1,4
Över 40 % och upp till 50 %	Överfiske * 1,8
Ytterligare överfiske som överstiger 50 %	Överfiske * 2,0

Ett avdrag som motsvarar överfisket * 1,00 ska dock tillämpas vid varje fall av överfiske som avser tillåten landning som motsvarar eller underskrider 100 ton.

3. Utöver den multiplikationsfaktor som avses i punkt 2 ska en multiplikationsfaktor på 1,5 tillämpas om

- en medlemsstat upprepade gånger har överskridit sin kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd under de föregående två åren och detta överfiske har lett till avdrag enligt punkt 2, eller
- det i tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska utlåtanden, särskilt de rapporter som utarbetats av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen, slås fast att överfisket utgör ett allvarligt hot mot bevarandet av det berörda beståndet, eller
- beståndet omfattas av en flerårig plan.

4. Om överfisket berör den kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd som en medlemsstat förfogat över under tidigare år får kommissionen, efter samråd med den berörda medlemsstaten, i enlighet med förfarandet i artikel 119 göra avdrag från den medlemsstatens framtida kvoter för att ta hänsyn till omfattningen av överfisket.

5. Om ett avdrag enligt punkterna 1 och 2 inte i sig kan göras från den kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd som överfiskats, därför att den berörda medlemsstaten saknar tillgång eller tillräcklig tillgång till en kvot, tilldelning eller andel av ett bestånd eller en grupp av bestånd, får kommissionen, efter samråd med den berörda medlemsstaten, under det eller de följande åren göra avdrag från kvoter för andra bestånd eller grupper av bestånd som medlemsstaten har tillgång till i samma geografiska område eller med samma marknadsvärde i enlighet med punkt 1.

6. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln, särskilt för att fastställa mängderna i fråga, får antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 106

Avdrag från fiskeansträngningen

1. Om kommissionen konstaterat att en medlemsstat har överskridit den fiskeansträngning som den har tilldelats ska kommissionen göra avdrag från denna medlemsstats framtida fiskeansträngning.

2. Om fiskeansträngningen i ett geografiskt område eller i ett fiskeri som en medlemsstat har tillgång till överskrids ska kommissionen under det eller de följande åren göra avdrag från den fiskeansträngning som den medlemsstaten har tillgång till i det berörda geografiska området eller fisket genom att använda en multiplikationsfaktor i enlighet med nedanstående tabell:

Överfiske i förhållande till tillgänglig fiskeansträngning	Multiplikationsfaktor
Upp till 5 %	Överfiske * 1,0
Över 5 % och upp till 10 %	Överfiske * 1,1
Över 10 % och upp till 20 %	Överfiske * 1,2
Över 20 % och upp till 40 %	Överfiske * 1,4
Över 40 % och upp till 50 %	Överfiske * 1,8
Ytterligare överfiske som överstiger 50 %	Överfiske * 2,0

3. Om ett avdrag enligt punkt 2 inte kan göras från den högsta tillåtna fiskeansträngning som överskreds därför att den högsta tillåtna fiskeansträngningen inte är tillgänglig eller inte tillräckligt tillgänglig för den berörda medlemsstaten får kommissionen under det eller de följande åren göra avdrag från den fiskeansträngning som den medlemsstaten har tillgång till i samma geografiska område enligt punkt 2.

4. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln, särskilt för att fastställa fiskeansträngningen i fråga, får antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 107

Avdrag från kvoter på grund av bristande efterlevnad av reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken

1. När det finns belägg för att en medlemsstat inte följer bestämmelserna om bestånd som omfattas av fleråriga planer och för att detta kan leda till ett allvarligt hot mot bevarandet av dessa bestånd får kommissionen under det eller de följande åren göra avdrag från de årliga kvoterna, tilldelningarna eller andelarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd som den medlemsstaten har tillgång till genom att tillämpa proportionalitetsprincipen med hänsyn till den skada som bestånden har orsakats.

2. Kommissionen ska skriftligen informera den berörda medlemsstaten om vad den har kommit fram till och fastställa en tidsfrist på högst 15 arbetsdagar inom vilken medlemsstaten ska visa att fiskeriet kan nyttjas på ett säkert sätt.

3. De åtgärder som avses i punkt 1 ska endast tillgripas om medlemsstaten inte svarar på kommissionens framställning inom den tidsfrist som anges i punkt 2 eller om svaret betraktas som otillfredsställande eller klart visar att de åtgärder som krävs inte har vidtagits.

4. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln, särskilt beträffande fastställandet av mängderna i fråga, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

KAPITEL IV

Nödåtgärder

Artikel 108

Nödåtgärder

1. Om det finns belägg, till exempel på grundval av resultaten av de provtagningar som kommissionen utför, för att fiskeverksamhet och/eller åtgärder som har antagits av en eller flera medlemsstater undergräver de bevarande- och förvaltningsåtgärder som antagits inom ramen för fleråriga planer eller hotar det marina ekosystemet, och detta kräver omedelbara åtgärder, får kommissionen efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödåtgärder som ska tillämpas under högst sex månader. Kommissionen får fatta ett nytt beslut för att förlänga nödåtgärderna i högst sex månader.

2. De nödåtgärder som avses i punkt 1 ska stå i proportion till hotet och får bland annat inbegripa

- tillfälligt fiskestopp för fartyg som för de berörda medlemsstaternas flagg,
- stängning av fiskeri,

- c) förbud för gemenskapens aktörer att godkänna landningar, placering i burar för gödning eller odling, eller omlastning av fisk och fiskeriprodukter fångade av fartyg som för de berörda medlemsstaternas flagg,
- d) förbud att saluföra eller använda fisk och fiskeriprodukter fångade av fartyg som för de berörda medlemsstaternas flagg för andra kommersiella ändamål,
- e) förbud att tillhandahålla levande fisk för fiskodling i vatten som faller under de berörda medlemsstaternas jurisdiktion,
- f) förbud att ta emot levande fisk fångad av fartyg som för den berörda medlemsstatens flagg för fiskodling i vatten som faller under de andra medlemsstaternas jurisdiktion,
- g) förbud för fiskefartyg som för den berörda medlemsstatens flagg att fiska i vatten som faller under andra medlemsstaters jurisdiktion,
- h) lämplig modifiering av medlemsstaternas fiskeuppgifter.

3. En medlemsstat ska översända den begäran som avses i punkt 1 samtidigt till kommissionen och de berörda medlemsstaterna. De övriga medlemsstaterna får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar efter mottagandet av begäran. Kommissionen ska fatta beslut inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av begäran.

4. Nödåtgärderna ska ha omedelbar verkan. De ska anmälas till de berörda medlemsstaterna och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av anmälan.

6. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom en månad från den dag då hänskjutandet mottogs.

AVDELNING XII

UPPGIFTER OCH INFORMATION

KAPITEL I

Analys och granskning av uppgifter

Artikel 109

Allmänna principer för analys av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2013 upprätta en datoriserad databas för validering av uppgifter som registrerats i enlighet med denna förordning, samt ett valideringssystem.

2. Medlemsstaterna ska se till att alla uppgifter som har registrerats i enlighet med denna förordning är korrekta, fullständiga och översända inom de tidsfrister som fastställs i den gemensamma fiskeripolitiken. Särskilt ska följande göras:

- a) Medlemsstaterna ska korskontrollera, analysera och verifiera följande uppgifter med hjälp av automatiserade datoriserade algoritmer och mekanismer:
 - i) Uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg.
 - ii) Uppgifter om fiskeverksamhet, i synnerhet fiskeloggbok, landningsdeklaration, omlastningsdeklaration och förhandsanmälan.
 - iii) Uppgifter från deklarationer om övertagande, transportdokument och avräkningsnotor.
 - iv) Uppgifter från fiskelicenser och fisketillstånd.
 - v) Uppgifter om inspektionsrapporter.
 - vi) Uppgifter om maskinstyrka.

b) Följande uppgifter ska också korskontrolleras, analyseras och verifieras i förekommande fall:

- i) Uppgifter från systemet för positionsbestämning.
- ii) Uppgifter om iakttagelser.
- iii) Uppgifter som avser internationella fiskeavtal.
- iv) Uppgifter om inresa i och avresa från fiskeområden, havsområden där det gäller särskilda bestämmelser om tillträde till vatten och resurser, regionala fiskerierorganisationers och liknande organisationers reglerade områden samt tredjeländers vatten.
- v) Uppgifter från automatiska identifieringssystem.

3. Valideringssystemet ska göra det möjligt att omedelbart identifiera motstridigheter, felaktigheter och saknade uppgifter.

4. Medlemsstaterna ska se till att databasen tydligt signalerar motstridiga uppgifter som upptäcks i systemet för datavalidering. Databasen ska också flagga för uppgifter som har rättats till och meddela varför rättelsen gjorts.

5. Om motstridiga uppgifter upptäcks ska den berörda medlemsstaten genomföra nödvändiga undersökningar och, om det finns skäl att misstänka att en överträdelse har ägt rum, vidta de åtgärder som krävs.

6. Medlemsstaterna ska se till att datum för mottagande, registrering och validering av uppgifter samt för uppföljning av konstaterade motstridigheter tydligt framgår i databasen.

7. Om de uppgifter som avses i punkt 2 inte översänds på elektronisk väg ska medlemsstaterna se till att de utan dröjsmål läggs in manuellt i databasen.

8. Medlemsstaterna ska upprätta en nationell plan för genomförandet av valideringssystemet, omfattande de uppgifter som anges i punkterna 2 a och b och uppföljningen av motstridigheter. Planen ska göra det möjligt för medlemsstaterna att fastställa prioriteringar för validering och korskontroller och den uppföljning som därefter görs av motstridigheter på grundval av riskhantering. Planen ska föreläggas kommissionen för godkännande senast den 31 december 2011. Kommissionen ska godkänna planerna före den 1 juli 2012 efter att medlemsstaterna har fått möjlighet att göra rättelser. Ändringar av planen ska årligen föreläggas kommissionen för godkännande.

9. Om kommissionen till följd av egna undersökningar har upptäckt motstridande uppgifter i en medlemsstats databas får kommissionen, efter att ha förelagt medlemsstaten dokumentation och hört den, kräva att medlemsstaten undersöker anledningen till denna motstridighet och, vid behov, rättar uppgifterna.

10. De databaser som upprättas och de uppgifter som samlas in av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning ska anses vara autentiska enligt de villkor som fastställs i nationell rätt.

Artikel 110

Åtkomst till uppgifter

1. Medlemsstaterna ska se till att kommissionen eller det organ som den har utsett när som helst och utan föregående meddelande ges fjärråtkomst till alla uppgifter som avses i artikel 115. Kommissionen ska dessutom ges möjlighet att manuellt eller automatiskt ladda ned dessa uppgifter för önskad period eller önskat antal fiskefartyg.

2. Medlemsstaterna ska ge kommissionens tjänstemän åtkomst på grundval av elektroniska certifikat som skapas av kommissionen eller det organ som den har utsett.

Åtkomsten ska finnas tillgänglig på den säkra delen av medlemsstaternas officiella webbplats enligt artikel 115.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 2 får medlemsstaterna fram till och med den 30 juni 2012 genomföra ett eller flera pilotprojekt tillsammans med kommissionen eller det organ som den har utsett för att se till att det ges fjärråtkomst på realtid till medlemsstaternas uppgifter om fiskemöjligheter som registrerats och validerats i enlighet med denna förordning. När både kommissionen och den berörda medlemsstaten är nöjda med resultatet av pilotprojektet, och så länge som berörda medlemsstaten inte längre rapportera om fiskemöjligheterna enligt artikel 33.2 och 33.8. Format och förfaranden för åtkomst till uppgifterna ska gås igenom och testas. Medlemsstaterna ska före den 1 januari 2012 informera kommissionen om de planerar att genomföra pilotprojekt. Från och med den 1 januari 2013 kan rådet besluta på vilka sätt och hur ofta som medlemsstaterna ska överföra uppgifter till kommissionen.

Artikel 111

Utbyte av uppgifter

1. Varje flaggmedlemsstat ska säkerställa elektroniskt direktutbyte av relevant information med andra medlemsstater och, i förekommande fall, kommissionen och det organ som den har utsett, särskilt

- uppgifter från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg, när dess fartyg befinner sig i en annan medlemsstats vatten,
- fiskeloggboksinformation, när dess fartyg fiskar i en annan medlemsstats vatten,
- landningsdeklarationer och omlastningsdeklarationer, när sådan verksamhet sker i hamnar i en annan medlemsstat,
- förhandsanmälan, när den hamn som fartyget är på väg till ligger i en annan medlemsstat.

2. Varje kustmedlemsstat ska säkerställa elektroniskt direktutbyte av relevant information med andra medlemsstater och, i förekommande fall, kommissionen eller det organ som den har utsett, särskilt genom att överlämna

- information om avräkningsnotor till flaggmedlemsstaten när den första försäljningen skedde från en annan medlemsstats fiskefartyg,
- information om deklarationer om övertagande när fisk lagras i en annan medlemsstat än flaggmedlemsstaten eller den medlemsstat där landningen ägde rum,
- avräkningsnotor och deklarationer om övertagande till den medlemsstat där landningen ägde rum.

3. Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel, särskilt för kvalitetskontroll, uppfyllandet av tidsfrister för översändande av uppgifter, korskontroller, analyser, verifikation av uppgifter och fastställande av ett standardiserat format för nedladdning och utbyte av uppgifter, ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

KAPITEL II

Datakonfidentialitet

Artikel 112

Skydd av personuppgifter

1. Denna förordning ska inte på något sätt påverka skyddsnivån för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter enligt bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning, och i synnerhet ändras varken medlemsstaternas skyldigheter i samband med deras behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller EG-institutionernas och EG-organens skyldigheter i samband med deras behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001, när de uppfyller sitt ansvar.

2. Personers rättigheter avseende de registreringsuppgifter som behandlas i nationella system ska utövas i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som har lagrat deras personuppgifter, särskilt genomförandebestämmelserna för direktiv 95/46/EG, och ska med avseende på registreringsuppgifter som behandlas i gemenskapssystem utövas i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

Artikel 113

Tystnadsplikt och företagshemligheter

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de uppgifter som samlas in och erhålls inom ramen för denna förordning behandlas i enlighet med tillämpliga regler om tystnadsplikt och företagshemligheter.

2. Uppgifter som utväxlas mellan medlemsstaterna och kommissionen får inte överföras till andra personer än de personer i medlemsstaterna och i gemenskapens institutioner vars arbetsuppgifter kräver att de har tillgång till dem, om inte de medlemsstater som överför uppgifterna uttryckligen ger sitt samtycke.

3. Uppgifterna i punkt 1 får inte användas för annat ändamål än det som anges i denna förordning, om inte de myndigheter som lämnar dem uttryckligen ger samtycke till att de används för annat ändamål, och under förutsättning att gällande bestämmelser i den medlemsstat vars myndighet tar emot uppgifterna inte förbjuder en sådan användning.

4. Uppgifter som inom ramen för denna förordning lämnas ut till personer som arbetar för behöriga myndigheter, domstolar, andra offentliga myndigheter och kommissionen eller det organ som den har utsett, och vilkas offentliggörande skulle undergräva

- a) skyddet för den enskildes privatliv och integritet, i enlighet med gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter,
- b) en fysisk eller juridisk persons affärsintressen, inklusive immateriella rättigheter,
- c) rättsliga förfaranden och juridisk rådgivning, eller
- d) inspektioners eller undersökningars räckvidd,

ska omfattas av tillämpliga bestämmelser om sekretess. Uppgifter får alltid röjas om de är nödvändiga för att se till att en överträdelse av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken upphör eller att överträdelsen förbjuds.

5. De uppgifter som avses i punkt 1 ska åtnjuta samma skydd som liknande uppgifter åtnjuter enligt nationell rätt i den medlemsstat som erhåller dem och enligt motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapens institutioner.

6. Denna artikel får inte tolkas som ett hinder för att de uppgifter som erhålls enligt denna förordning används inom ramen för sådana rättsliga åtgärder eller förfaranden som inleds senare på grund av att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken

inte har följts. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som lämnar uppgifterna ska informeras om alla de fall då dessa uppgifter används i detta syfte.

7. Denna artikel påverkar inte de skyldigheter som följer av internationella konventioner om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

KAPITEL III

Officiella webbplatser

Artikel 114

Officiella webbplatser

1. För tillämpningen av denna förordning ska varje medlemsstat före den 1 januari 2012 upprätta en officiell webbplats tillgänglig via Internet och innehållande de uppgifter som avses i artiklarna 115 och 116. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen Internetadresserna till sina officiella webbplatser. Kommissionen får besluta att utarbeta gemensamma normer och förfaranden för att se till att kommunikationen mellan medlemsstaterna själva och mellan medlemsstaterna, Gemenskapens kontrollorgan för fiske och kommissionen blir genomskådlig, däribland regelbundet översändande av ögonblicksbilder av registreringsuppgifter om fiskeverksamhet i förhållande till fiskemöjligheterna.

2. Varje medlemsstats officiella webbplats ska bestå av en allmänt tillgänglig del och en säker del. På denna webbplats ska varje medlemsstat lägga in och upprätthålla de uppgifter som behövs för kontroller i enlighet med denna förordning samt hålla dem uppdaterade.

Artikel 115

Den allmänt tillgängliga delen av webbplatsen

På den allmänt tillgängliga delen av webbplatsen ska medlemsstaterna utan dröjsmål offentliggöra eller tillhandahålla en direkt länk till

- a) namn på och adresser till de behöriga myndigheter som ansvarar för utfärdande av fiskelicenser och de fisketillstånd som avses i artikel 7,
- b) den förteckning över utsedda hamnar för omlastning som avses i artikel 20, med angivande av deras öppethållandetider,
- c) en månad efter det att en flerårig plan har trätt i kraft och efter godkännande av kommissionen, den förteckning över utsedda hamnar som avses i artikel 43, med angivande av deras öppethållandetider, och 30 dagar därefter villkoren för registrering och rapportering av mängder av de arter som omfattas av den fleråriga planen för varje landning,
- d) beslutet om införande av realtidsstängning, med en klar definition av den geografiska utbredningen av de påverkade fångstplatserna, stängningens varaktighet och villkoren för fiske i det området under stängningen, i enlighet med artikel 53.2,

- e) uppgifter om kontaktpunkter för översändande eller överlämnande av fiskeloggböcker, förhandsanmälningar, omlastningsdeklarationer, landningsdeklarationer, avräkningsnotor, deklarationer om övertagande och transportdokument i enlighet med artiklarna 14, 17, 20, 23, 62, 66 och 68,
- f) en karta med koordinater för det område med tillfälliga realtidsstängningar som avses i artikel 54, med angivande av stängningens längd och villkoren för fiske i det område under stängningen,
- g) beslut att stänga ett fiskeri enligt artikel 35 och alla de uppgifter som krävs.

Artikel 116

Den säkra delen av webbplatsen

1. På den säkra delen av webbplatsen ska varje medlemsstat upprätta, upprätthålla och uppdatera åtkomst till följande förteckningar och databaser:
 - a) Den förteckning över tjänstemän med ansvar för inspektioner som avses i artikel 74.
 - b) Den i artikel 78 omnämnda elektroniska databasen för behandling av de inspektions- och övervakningsrapporter som tjänstemännen upprättar.
 - c) De datafiler i det satellitbaserade kontrollsystem för fartyg som dess centrum för fiskerikontroll har registrerat enligt artikel 9.
 - d) Den elektroniska databas som innehåller förteckningen över alla fiskelicenser och fisketillstånd som utfärdas och hanteras i enlighet med denna förordning, med tydlig angivelse av fastställda villkor och information om alla indragningar och återkallelser.
 - e) Metod för att mäta den kontinuerliga period på 24 timmar som avses i artikel 26.6.
 - f) Den i artikel 33 omnämnda elektroniska databas som innehåller alla relevanta uppgifter om fiskemöjligheter.
 - g) Nationella handlingsprogram för kontroll enligt artikel 46.
 - h) Den i artikel 109 omnämnda elektroniska databas som används för att kontrollera om insamlade uppgifter är fullständiga och av god kvalitet.

2. Varje medlemsstat ska säkerställa

- a) att kommissionen och det organ som den har utsett har fjärråtkomst till alla uppgifter som avses i denna artikel genom säker Internetförbindelse, dygnet runt, sju dagar i veckan,
- b) elektroniskt direktutbyte av relevant information med andra medlemsstater och kommissionen eller det organ som den har utsett.

3. Medlemsstaten ska ge kommissionens tjänstemän åtkomst på grundval av elektroniska certifikat som skapas av kommissionen eller det organ som den har utsett.

4. Uppgifterna på de säkra delarna av webbplatserna ska endast göras tillgängliga för särskilda användare med ett bemyndigande från antingen de berörda medlemsstaterna eller kommissionen eller det organ som den har utsett. De uppgifter som dessa personer har tillgång till ska begränsas till de uppgifter som de behöver för att utföra sina arbetsuppgifter och se till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, och ska således omfattas av de regler som gäller för konfidentiell användning av sådana uppgifter.

5. Uppgifterna på de säkra delarna av webbplatserna ska endast lagras så länge som fordras för denna förordning, dock alltid minst tre kalenderår räknade från året efter det år då informationen registreras. Personuppgifter som i enlighet med denna förordning ska utbytas för historisk, statistisk eller vetenskaplig användning ska utbytas antingen endast i anonym form eller, om detta är omöjligt, endast när den registrerades identitet har krypterats.

6. Tillämpningsföreskrifter för detta kapitel ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

AVDELNING XIII

GENOMFÖRANDE

Artikel 117

Administrativt samarbete

1. De myndigheter som ansvarar för tillämpningen av denna förordning i medlemsstaterna ska samarbeta med varandra, med de behöriga myndigheterna i tredjeländer, med kommissionen och det organ som den har utsett för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

2. För de syften som avses i punkt 1 ska det upprättas ett system för ömsesidigt bistånd, vilket ska innehålla regler om informationsutbyte, på begäran eller spontant.

3. Den medlemsstat där fiskeverksamhet har ägt rum ska på kommissionens begäran sända in alla relevant information till kommissionen på elektronisk väg, samtidigt som den sänder den till fiskefartygets flaggmedlemsstat.

4. Tillämpningsföreskrifter för den här artikeln ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 118

Rapporteringskyldigheter

1. Medlemsstaterna ska vart femte år överlämna en rapport till kommissionen om hur denna förordning tillämpas.

2. På grundval av medlemsstaternas rapporter och sina egna iakttagelser ska kommissionen vart femte år sammanställa en rapport som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

3. Kommissionen ska göra en utvärdering av denna förordnings inverkan på den gemensamma fiskeripolitiken fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

4. Medlemsstaterna ska översända en rapport till kommissionen, med angivande av de bestämmelser som har tillämpats för att utarbeta rapporter över grundläggande uppgifter.

5. Närmare bestämmelser för innehållet i och formatet för medlemsstaternas rapporter ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 119.

Artikel 119

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 30 i förordning (EG) nr 2371/2002.

2. När det hänvisas till den här artikeln ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.

AVSNITT XIV

ÄNDRINGAR OCH UPPHÄVANDEN

Artikel 120

Ändringar i förordning (EG) nr 768/2005

Förordning (EG) nr 768/2005 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande led läggas till:

- ”i) Det ska bidra till en enhetlig tillämpning av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, särskilt vad avser
 - organiseringen av en operativ samordning av medlemsstaternas kontrollverksamhet för genomförandet av särskilda program för kontroll och inspektion, program för kontroll av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och internationella program för kontroll och inspektion,
 - de inspektioner som fordras för att kontrollorganet ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 17a.”

2. I artikel 5

a) ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Den operativa samordning som kontrollorganet utför ska omfatta kontroll av all verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.”

b) ska följande punkt läggas till:

”3. För att utöka den operativa samordningen mellan medlemsstaterna får kontrollorganet upprätta operativa planer med de berörda medlemsstaterna och samordna genomförandet av dessa.”

3. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Bistånd till kommissionen och medlemsstaterna

Kontrollorganet ska bistå kommissionen och medlemsstaterna i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv nivå på fullgörandet av deras skyldigheter enligt bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive bekämpningen av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, och i deras förbindelser med tredjeländer. Kontrollorganet ska särskilt

- a) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av instruktörer som kan utbilda medlemsstaternas fiskeinspektörer, samt tillhandahålla extra kurser och seminarier för dessa tjänstemän och annan personal som deltar i kontroll- och övervakningsverksamhet,
- b) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av gemenskapens inspektörer innan de utför sina första uppdrag och regelbundet tillhandahålla uppdaterade extra kurser och seminarier för dessa tjänstemän,
- c) på medlemsstaternas begäran gemensamt införskaffa materiel och tjänster för medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet samt förbereda och samordna medlemsstaternas gemensamma pilotprojekt,
- d) utarbeta gemensamma driftsförfaranden när det gäller gemensam kontrollverksamhet som utförs av två eller flera medlemsstater,
- e) utarbeta kriterier för utbyte av medel för kontroll och inspektion mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer samt för medlemsstaternas tillhandahållande av sådana medel,
- f) utföra riskanalys på grundval av uppgifter om fångster, landningar och fiskeansträngning, samt en riskanalys av orapporterade landningar som bland annat omfattar en jämförelse av uppgifter om fångster och import med uppgifter om export och nationell konsumtion,
- g) på kommissionens eller medlemsstaters begäran utveckla gemensamma metoder och förfaranden för inspektioner,
- h) hjälpa medlemsstaterna, på deras begäran, att fullgöra sina förpliktelser mot gemenskapen och sina internationella förpliktelser, inklusive att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, samt åtagandena inom ramen för regionala fiskeriorganisationer,

- i) främja och samordna utvecklingen av enhetliga metoder för riskhantering på sitt kompetensområde,
- j) samordna och främja samarbete mellan medlemsstaterna och gemensamma standarder för att utveckla de provtagningsplaner som fastställs i rådets förordning 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (*).

(*) EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.”

4. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Genomförande av gemenskapens kontroll- och inspektionsskyldigheter

1. Kontrollorganet ska, på kommissionens begäran, samordna medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet på grundval av internationella kontroll- och inspektionsprogram, genom upprättande av planer för gemensamt utnyttjande.

2. Kontrollorganet får förvärva, hyra eller chartra den utrustning som är nödvändig för genomförandet av de planer för gemensamt utnyttjande som avses i punkt 1.”

5. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Genomförande av särskilda kontroll- och inspektionsprogram

1. Kontrollorganet ska, med hjälp av planer för gemensamt utnyttjande, samordna genomförandet av särskilda kontroll- och inspektionsprogram som upprättats i enlighet med artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009.

2. Kontrollorganet får förvärva, hyra eller chartra den utrustning som är nödvändig för genomförandet av de planer för gemensamt utnyttjande som avses i punkt 1.”

6. Följande kapitel ska införas efter kapitel III:

”KAPITEL IIIa

KONTROLLORGANETS BEFOGENHETER

Artikel 17a

Utseende av kontrollorganets tjänstemän till gemenskapens inspektörer

Kontrollorganets tjänstemän kan på internationellt vatten utses till gemenskapens inspektörer i enlighet med artikel 79 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 17b

Kontrollorganets åtgärder

Kontrollorganet ska vid behov

- a) sammanställa handböcker om harmoniserade inspektionsstandarder,
- b) ta fram anvisningar som återspeglar bästa metoder i fråga om kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive om utbildning av kontrolltjänstemän, och regelbundet uppdatera dessa,
- c) ge kommissionen det tekniska och administrativa stöd den behöver för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 17c

Samarbete

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta med kontrollorganet och ge erforderligt bistånd så att det kan utföra sitt uppdrag.

2. Med vederbörlig hänsyn till de olika rättssystemen i de enskilda medlemsstaterna ska kontrollorganet underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan dem och kommissionen för att utveckla harmoniserade standarder för kontroll i enlighet med gemenskapslagstiftningen och med hänsyn till bästa metoder i medlemsstaterna och överenskomna internationella normer.

Artikel 17d

Krisenhet

1. När kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av minst två medlemsstater, identifierar en situation som utgör en direkt, indirekt eller potentiell allvarig risk för den gemensamma fiskeripolitiken och denna risk inte kan förhindras, undanröjas eller reduceras med befintliga medel eller inte kan hanteras på ett lämpligt sätt ska kontrollorganet omedelbart underrättas.

2. Med anledning av en sådan underrättelse av kommissionen eller på eget initiativ ska kontrollorganet omedelbart inrätta en krisenhet och informera kommissionen om detta.

Artikel 17e

Krisenhetens uppgifter

1. Den krisenhet som kontrollorganet inrättar ska ha ansvaret för att samla in och utvärdera all relevant information och identifiera vilka möjligheter det finns att så effektivt och snabbt som möjligt förhindra, undanröja eller reducera risken för den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Krisenheten får begära hjälp från någon offentlig myndighet eller privatperson vars sakkunskaper den anser nödvändiga för att effektivt hantera krisen i fråga.

3. Kontrollorganet ska svara för den samordning som fordras för att hantera krisen snabbt och på lämpligt sätt.

4. Krisenheten ska när så är lämpligt hålla allmänheten informerad om de risker som föreligger och om vidtagna åtgärder.

Artikel 17f

Flerårigt arbetsprogram

1. Kontrollorganets fleråriga arbetsprogram ska innehålla dess övergripande mål, mandat, uppgifter, resultatindikatorer och prioriteringar för alla dess åtgärder under en femårsperiod. Det ska också innehålla en presentation av dess personalpolitiska plan och en uppskattning av de budgetanslag som ska ställas till förfogande för att nå målen för denna femårsperiod.

2. Det fleråriga arbetsprogrammet ska presenteras i enlighet med det verksamhetsbaserade förvaltningssystem och de metoder som kommissionen har utvecklat. Det ska antas av styrelsen.

3. Det årliga arbetsprogram som avses i artikel 23.2 c ska anses hänvisa till det fleråriga arbetsprogrammet. Tillägg, ändringar eller strykningar i förhållande till föregående års arbetsprogram ska klart framgå, liksom framstegen i fråga om att nå de övergripande målen och prioriteringarna för det fleråriga arbetsprogrammet.

Artikel 17g

Samarbete i havsfrågor

Kontrollorganet ska bidra till genomförandet av EU:s integrerade havspolitik, och i synnerhet sluta administrativa avtal med andra organ om frågor som omfattas av denna förordning, efter godkännande av styrelsen. Den verkställande direktören ska informera kommissionen och medlemsstaterna om detta på ett tidigt stadium i förhandlingarna.

Artikel 17h

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om genomförandet av detta kapitel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 2371/2002.

Dessa bestämmelser får särskilt omfatta utarbetandet av planer för att hantera kriser, inrättandet av krisenheten och de praktiska förfaranden som ska användas."

Artikel 121

Ändringar av andra förordningar

1. I förordning (EG) nr 847/96 ska artikel 5 utgå.

2. Förordning (EG) nr 2371/2002 ska ändras på följande sätt:

a) Artikel 21 ska ersättas med följande:

"Artikel 21

Gemenskapssystem för kontroll och verkställighet

Tillträdet till vatten och resurser och den verksamhet som avses i artikel 1 ska kontrolleras och efterlevnaden av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken säkerställas. I det syftet ska ett gemenskapssystem för kontroll, inspektion och verkställighet av att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs upprättas."

b) Artiklarna 22–28 ska utgå.

3. I rådets förordning (EG) nr 811/2004 av den 21 april 2004 om åtgärder för återhämtning av det nordliga kummelbeståndet ⁽¹⁾ ska artiklarna 7, 8, 10, 11, 12 och 13 utgå.

4. I rådets förordning (EG) nr 2115/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av en återhämtningsplan för liten hälleflundra inom ramen för Fiskeriorganisationen för Nordatlantens västra del ⁽²⁾ ska artikel 7 utgå.

5. I rådets förordning (EG) nr 2166/2005 av den 20 december 2005 om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön ⁽³⁾ ska kapitel IV utgå.

6. I rådets förordning (EG) nr 388/2006 av den 23 februari 2006 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i Biscayabukten ⁽⁴⁾ ska kapitel IV utgå.

7. I rådets förordning (EG) nr 509/2007 av den 7 maj 2007 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i västra delen av Engelska kanalen ⁽⁵⁾ ska kapitel IV utgå.

8. I rådets förordning (EG) nr 676/2007 av den 11 juni 2007 om upprättande av en flerårig plan för fiske som utnyttjar bestånden av rödspätta och tunga i Nordsjön ⁽⁶⁾ ska kapitel IV utgå.

⁽¹⁾ EUT L 150, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 340, 23.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 345, 28.12.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ EUT L 65, 7.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 122, 11.5.2007, s. 7.

⁽⁶⁾ EUT L 157, 19.6.2007, s. 1.

9. I rådets förordning (EG) nr 1098/2007 av den 18 september 2007 om upprättande av en flerårig plan för torskbestånden i Östersjön och det fiske som utnyttjar de bestånden ⁽¹⁾ ska artiklarna 10.3, 10.4, 11.2, 11.3, 12, 13, 15, 18.2, 18.3, 19, 20, 22 andra stycket, 23, 24 och 25 utgå.

10. I rådets förordning (EG) nr 1300/2008 av den 18 december 2008 om fastställande av en flerårig plan för sillbeståndet i området väster om Skottland och för fisket efter det beståndet ⁽²⁾ ska artiklarna 5 och 6 utgå.

11. I rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden ⁽³⁾ ska artiklarna 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 och 29 utgå.

Artikel 122

Upphävande

1. Förordning (EEG) nr 2847/93 ska upphöra att gälla, med undantag av artiklarna 6, 8 och 11, som ska upphöra att gälla med verkan från den dag då tillämpningsföreskrifterna för artiklarna 14, 21 och 23 i den här förordningen träder i kraft, och av artikel 5, artikel 9.5 samt artiklarna 13, 21 och 34, vilka ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

2. Förordning (EG) nr 1627/94 ska upphöra att gälla med verkan från och med den dag då tillämpningsföreskrifterna för artikel 7 i den här förordningen träder i kraft.

3. Förordning (EG) nr 1966/2006 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 november 2009.

Artikel 123

Hänvisningar

Hänvisningar till de förordningar och bestämmelser som upphör att gälla i enlighet med artikel 121 ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

AVDELNING XIV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 124

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2010.

- a) Artiklarna 33.6, 33.9, 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78, 84, 90.2, 90.3, 90.4, 93, 117, 121.3–121.11 ska tillämpas från och med den 1 januari 2011.
- b) Artiklarna 6, 7, 14, 21 och 23 ska tillämpas från och med dagen för tillämpningsföreskrifternas ikraftträdande.
- c) Artikel 92 ska tillämpas sex månader efter dagen för tillämpningsföreskrifternas ikraftträdande.

På rådets vägnar
E. ERLANDSSON
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 248, 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 344, 20.12.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 20.

BILAGA I

SÄRSKILDA INSPEKTIONSRIKTMÄRKEN FÖR FLERÅRIGA PLANER

Mål

1. Varje medlemsstat ska fastställa särskilda riktmärken för inspektionerna i enlighet med denna bilaga.

Strategi

2. Inspektioner och tillsyn av fiskeverksamhet ska koncentreras till fiskefartyg som sannolikt fångar arter som omfattas av en flerårig plan. Sluppmässiga inspektioner av transporter och saluföring av arter som omfattas av en flerårig plan ska användas som en kompletterande mekanism för korskontroller i syfte att testa inspektionernas och tillsynens effektivitet.

Prioriteringar

3. Olika redskapstyper ska prioriteras olika högt, beroende på i vilken utsträckning flottorna påverkas av begränsningar av fiskemöjligheterna. Av det skälet ska varje medlemsstat fastställa särskilda prioriteringar.

Mål för riktmärkena

4. Senast en månad efter det att en förordning om fastställande av en flerårig plan träder i kraft ska medlemsstaterna genomföra sina inspektionsplaner med hänsyn till nedanstående mål.

Medlemsstaterna ska ange vilken provtagningsstrategi som ska användas och beskriva denna.

Kommissionen ska på begäran få tillgång till den provtagningsplan som medlemsstaten använder.

- a) Inspektionsnivå i hamnar

Som allmän regel ska noggrannheten minst motsvara vad en enkel slumpmässig provtagning skulle resultera i, där inspektionerna ska omfatta 20 % av vikten av alla landningar av arter som omfattas av en flerårig plan i en medlemsstat sett till vikten.

- b) Inspektionsnivå avseende saluföring

Inspektion av 5 % av de mängder av arter som omfattas av en flerårig plan som utbjuds till försäljning vid auktioner.

- c) Inspektionsnivå till havs

Flexibelt riktmärke: ska fastställas efter en ingående granskning av fiskeverksamheten i varje område. Riktmärken till havs ska avse antalet patrulleringsdagar till havs i förvaltningsområdena, om möjligt med separata riktmärken för dagar då särskilda områden patrulleras.

- d) Inspektionsnivå för flygövervakning

Flexibelt riktmärke: ska fastställas efter en ingående granskning av fiskeverksamheten i varje område och med hänsyn till de resurser som medlemsstaten har tillgång till.

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 2847/93	Denna förordning
Artikel 1.1	Artiklarna 1 och 2
Artikel 1.2	Artikel 5.3
Artikel 1.3	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 5
Artikel 3	Artikel 9
Artikel 4.1	Artikel 5
Artikel 4.2	Artikel 75
Artikel 5 a och b	Artikel 74
Artikel 5 c	Artikel 8
Artikel 6	Artiklarna 14, 15 och 16
Artikel 7	Artikel 17 och 18
Artikel 8	Artikel 23, 24 och 25
Artiklarna 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 9.4a, 9.5, 9.6, 9.7, 9.8 och 9.9	Artiklarna 62, 63, 64, 65 och 68
Artikel 9.4b och 9.5	Artikel 66 och 67
Artikel 11	Artiklarna 20, 21 och 22
Artikel 13	Artikel 68
Artikel 14	Artikel 59
Artikel 15.1, 15.2 och 15.4	Artiklarna 33 och 34
Artikel 15.3	Artikel 36
Artikel 16	Artikel 117
Artikel 17	Artikel 5
Artikel 19	Artiklarna 112 och 113
Avdelning IIA	Avdelning IV, kapitel I, avsnitt 2
Artikel 20.1	Artikel 47
Artikel 20.2	Artikel 49
Artikel 21.1	Artikel 33
Artikel 21.2	Artikel 35
Artikel 21.3	Artikel 36
Artikel 21.4	Artikel 37
Artikel 21a	Artikel 35
Artikel 21b	Artikel 34
Artikel 21c	Artikel 36
Artikel 23	Artiklarna 105
Avdelning V	Avdelning IV, kapitel II och artikel 109
Artikel 28.1	Artikel 56
Artikel 28.2	Artikel 57 och 70
Artikel 28.2a	Artikel 56
Artikel 29	Artiklarna 96, 97, 98 och 99
Artikel 30	Artikel 102
Artikel 31.1 och 31.2	Artiklarna 89 och 90
Artikel 31.4	Artikel 86

Artikel 32.1	Artikel 85
Artikel 32.2	Artikel 88
Artikel 33	Artikel 86
Artikel 34	Artikel 117
Artikel 34a	Artikel 117
Artikel 34b	Artikel 98
Artikel 34c	Artikel 95
Artikel 35	Artikel 118
Artikel 36	Artikel 119
Artikel 37	Artiklarna 112 och 113
Artikel 38	Artikel 3
Artikel 39	Artikel 122
Artikel 40	Artikel 124
Förordning (EG) nr 1627/94	Denna förordning
Hela förordningen	Artikel 7
Förordning (EG) nr 847/96	Denna förordning
Artikel 5	Artikel 106
Förordning (EG) nr 2371/2002	Denna förordning
Artikel 21	Artiklarna 1 och 2
Artikel 22.1	Artiklarna 6, 7, 8, 9, 14 och 75
Artikel 22.2	Artiklarna 58, 59, 62, 68 och 75
Artikel 23.3	Artiklarna 5.3, 5.5 och 11
Artikel 23.4	Artiklarna 105 och 106
Artikel 24	Artikel 5, avdelning VII samt artiklarna 71 och 91
Artikel 25	Kapitel III och IV i avdelning VII och artikel 89
Artikel 26.1	Artikel 96
Artikel 26.2	Artikel 108
Artikel 26.4	Artikel 36
Artikel 27.1	Artiklarna 96–99
Artikel 27.2	Artiklarna 101 och 102
Artikel 28.1	Artikel 117
Artikel 28.3	Artiklarna 80, 81 och 83
Artikel 28.4	Artikel 79
Artikel 28.5	Artikel 74
Förordning (EG) nr 811/2004	Denna förordning
Artikel 7	Artikel 14.2
Artikel 8	Artikel 17
Artikel 10	Artikel 14.3
Artikel 11	Artikel 44
Artikel 12	Artikel 60.6
Förordning (EG) nr 2166/2005	Denna förordning
Artikel 9	Artikel 14.3
Artikel 10	Artikel 60.1
Artikel 12	Artikel 44
Artikel 13	Artikel 60.6

Förordning (EG) nr 2115/2005	Denna förordning
Artikel 7	Artikel 14.3
Förordning (EG) nr 388/2006	Denna förordning
Artikel 7	Artikel 14.3
Artikel 8	Artikel 60.1
Artikel 10	Artikel 44
Artikel 11	Artikel 60.6
Förordning (EG) nr 509/2007	Denna förordning
Artikel 6	Artikel 14.3
Artikel 8	Artikel 44
Artikel 9	Artikel 60.6
Förordning (EG) nr 676/2007	Denna förordning
Artikel 10	Artikel 14.2
Artikel 11	Artikel 14.3
Artikel 12	Artikel 60.1
Artikel 14	Artikel 44
Artikel 15	Artikel 60.6
Förordning (EG) nr 1098/2007	Denna förordning
Artikel 15	Artikel 14.3
Artikel 19	Artikel 60.1
Artikel 24	Artikel 46
Förordning (EG) nr 1342/2008	Denna förordning
Artikel 19.1	Artikel 109.2
Artikel 19.2	Artikel 115
Artikel 20	Artikel 60
Artikel 22	Artikel 42
Artikel 23	Artikel 46
Artikel 24	Artikel 17
Artikel 25	Artikel 43
Artikel 26	Artikel 14.2
Artikel 27	Artikel 44
Artikel 28	Artikel 60.6

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1225/2009**av den 30 november 2009****om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen****(kodifierad version)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾ (förordningen om en samlad marknadsordning),

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽²⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter ⁽³⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) De multilaterala handelsförhandlingar som avslutades 1994 ledde till nya avtal om tillämpningen av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet (nedan kallat GATT). Mot bakgrund av den olikartade karaktär som de nya reglerna för dumpning respektive subventioner har är det också lämpligt att det finns separata gemenskapsregler inom vart och ett av dessa två områden. Följaktligen har reglerna om skydd mot subventioner och utjämningstullar tagits in i en särskild förordning.
- (3) Avtalet om dumpning, det vill säga avtalet om tillämpning av artikel VI i 1994 års GATT-avtal (nedan kallat 1994 års *antidumpningsavtal*), innehåller detaljerade regler som särskilt avser beräkningen av dumpningens omfattning, förfaranden för att inleda och genomföra undersökningen, inbegripet fastställande och behandling av faktiska uppgifter, införande av provisoriska åtgärder, införande och uttag av antidumpningstullar, antidumpningsåtgärdernas varaktighet och översyn av antidumpningsåtgärder samt offentliggörande av uppgifter om antidumpningsundersökningar. För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av dessa regler bör innehållet i avtalet i möjligaste mån tas in i gemenskapslagstiftningen.

(4) För att upprätthålla jämvikten mellan de rättigheter och förpliktelser som fastställs i GATT-avtalet, är det vid tillämpningen av dessa regler av väsentlig betydelse att gemenskapen tar hänsyn till hur de tolkas av gemenskapens viktigaste handelsparter.

(5) Det är önskvärt att tydliga och detaljerade regler fastställs för beräkning av normalvärdet. I synnerhet bör ett sådant värde i samtliga fall fastställas på grundval av representativa försäljningar vid normal handel i exportlandet. Det bör ges vägledning i när parter kan anses förbundna med varandra när det gäller att fastställa om dumpning förekommer. Det är tillrådligt att fastställa de förhållanden under vilka försäljning på hemmamarknaden kan anses ske med förlust och kan lämnas utan avseende och under vilka den återstående försäljningen, det konstruerade normalvärdet eller försäljningen till tredjeland istället får användas. Det är också korrekt att föreskriva en lämplig kostnadsfördelning, även i inledningsskeden, och att tillhandahålla riktlinjer för vad som ska avses med "inledningsskede" och omfattningen av och metoden för fördelningen. När normalvärdet konstrueras är det också nödvändigt att ange den metod som ska tillämpas för att bestämma storleken på beloppen för försäljnings- och administrationskostnader och allmänna kostnader samt den vinstmarginal som bör inräknas i värdet.

(6) När normalvärdet fastställs för länder utan marknadsekonomi, bör regler fastställas för val av ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi som ska användas för detta ändamål och, om det inte är möjligt att hitta ett lämpligt tredjeland, att föreskriva att normalvärdet får fastställas på någon annan godtagbar grund.

(7) Gemenskapens antidumpningspraxis tar med fog hänsyn till de ändrade ekonomiska förhållandena i Kazakstan. Det bör särskilt anges att normalvärdet får fastställas i enlighet med de regler som är tillämpliga på länder med marknadsekonomi i fall där det kan påvisas att marknadsekonomiska förhållanden råder beträffande en eller flera undersökta tillverkares produktion och försäljning av den berörda produkten.

(8) Samma behandling bör även ges import från länder som är medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO) den dag då en antidumpningsundersökning inleds avseende länderna i fråga.

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ Se bilaga I.

- (9) Det bör anges att en granskning av huruvida marknadsekonomiska förhållanden råder kommer att utföras på grundval av korrekt underbyggda ansökningar inlämnade av en eller flera tillverkare som är föremål för undersökning och som önskar utnyttja möjligheten att få normalvärdet fastställt på grundval av de bestämmelser som tillämpas på länder med marknadsekonomi.
- (10) Det är tillrådligt att definiera exportpriset och att ange de justeringar som ska göras i de fall det bedöms vara nödvändigt att rekonstruera detta pris på grundval av det första priset på den öppna marknaden.
- (11) För att säkerställa en rättvis jämförelse mellan exportpris och normalvärde är det tillrådligt att förteckna de faktorer som kan påverka priserna och deras jämförbarhet samt att fastställa särskilda regler för när och hur justeringarna bör göras, inbegripet det faktum att dubbla justeringar bör undvikas. Det är också nödvändigt att föreskriva att jämförelser får göras på grundval av genomsnittspriser även om enskilda exportpriser får jämföras med ett genomsnittligt normalvärde om dessa priser varierar mellan kunder, regioner eller tidsperioder.
- (12) Det är nödvändigt att föreskriva tydliga och detaljerade riktlinjer för bedömningen av de faktorer som kan vara av betydelse vid fastställandet av huruvida den dumpade importen har vållat väsentlig skada eller hotar att vålla skada. Vid fastställandet av att den berörda importens volym och prisnivå har vållat gemenskapsindustrin skada bör effekten av andra faktorer också uppmärksammas, särskilt de rådande marknadsvillkoren i gemenskapen.
- (13) Det är lämpligt att definiera begreppet "gemenskapsindustri" och att föreskriva att parter som är förbundna med exportörer kan uteslutas från denna industri samt att definiera begreppet "stå i ekonomisk intressegemenskap med". Det är också nödvändigt att föreskriva om antidumpningsåtgärder som vidtas till förmån för producenterna i en region i gemenskapen, och att ange riktlinjer för hur en sådan region ska definieras.
- (14) Det är nödvändigt att fastställa vem som kan inge ett klagomål om antidumpning, inbegripet i vilken omfattning det bör stödjas av gemenskapsindustrin, samt vilka uppgifter om dumpning, skada och orsakssamband ett sådant klagomål bör innehålla. Det är också tillrådligt att närmare ange förfaranden för hur klagomål ska avvisas eller hur förfaranden ska inledas.
- (15) Det är nödvändigt att fastställa på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver och att de bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också önskvärt att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till kända, framföra sina synpunkter och lämna uppgifter inom bestämda tidsfrister för att dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att fastställa de villkor enligt vilka en berörd part får ta del av och yttra sig om de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta vid inhämtandet av uppgifter.
- (16) Det är nödvändigt att fastställa på vilka villkor preliminära tullar får införas, inbegripet villkoret att de inte får införas tidigare än 60 dagar eller senare än nio månader efter det att ett förfarande har inletts. Av administrativa skäl är det också nödvändigt att fastställa att sådana tullar i samtliga fall får införas av kommissionen, antingen direkt för en nio månadersperiod eller i två etapper om sex respektive tre månader.
- (17) Det är nödvändigt att närmare ange förfaranden för godtagande av åtaganden som undanröjer dumpning och skada i stället för att införa preliminära eller slutgiltiga tullar. Det är även lämpligt att fastställa konsekvenserna av överträdelse av eller återtagande av ett åtagande och att fastställa att preliminära tullar kan införas vid misstanke om överträdelse eller när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att komplettera undersökningsresultatet. Vid godtagandet av ett åtagande bör det tillses att det föreslagna åtagandet och dess genomförande inte medför någon konkurrensbegränsning.
- (18) Det är nödvändigt att föreskriva att ett förfarande normalt, oberoende av om slutgiltiga åtgärder vidtas eller ej, ska avslutas inom tolv månader och under inga omständigheter senare än 15 månader efter det att undersökningen inleddes. En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om dumpningen är minimal eller skadan är försumbar, och de begreppen bör definieras. Om åtgärder ska vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen ska avslutas och att fastställa att åtgärderna bör ligga på en nivå som understiger dumpningsmarginalen om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att avhjälpa skadan. Om stickprov ska tas är det nödvändigt att närmare fastställa en metod för beräkning av åtgärdsnivån.
- (19) Det är nödvändigt att föreskriva ett retroaktivt uttag av provisoriska tullar om detta bedöms vara lämpligt och att närmare ange de omständigheter som kan leda till att tullar tillämpas retroaktivt för att undvika att verkan av de slutgiltiga åtgärder som ska tillämpas undergrävs. Det är även nödvändigt att föreskriva att tull kan tas ut retroaktivt vid brott mot eller återtagande av åtaganden.

- (20) Det är nödvändigt att föreskriva att åtgärderna ska upphöra att gälla efter fem år om det inte genom en översyn framkommer att de bör upprätthållas. När det lämnats tillräckliga bevis för att omständigheterna har förändrats är det även nödvändigt att bereda möjlighet för interimsoversyn eller undersökningar för att bestämma huruvida återbetalning av antidumpningstullar är berättigad. Det bör även fastställas att vid varje ny beräkning av dumpningen, som kräver en rekonstruktion av exportpriser, tullar inte ska behandlas som en kostnad som uppkommit mellan import och återförsäljning om tullen i fråga återspeglas i priset på de produkter som är föremål för åtgärder i gemenskapen.
- (21) Det är nödvändigt att särskilt föreskriva att en omvärdering av exportpriser och dumpningsmarginaler ska göras i de fall då tullen absorberas av exportören genom någon form av kompensationsarrangemang och åtgärderna inte återspeglas i priset på de produkter som är föremål för åtgärder i gemenskapen.
- (22) 1994 års antidumpningsavtal innehåller inga bestämmelser om kringgående av antidumpningsåtgärder, även om det i ett särskilt ministerbeslut inom GATT konstateras att kringgående utgör ett problem vilket hänskjutits till GATT:s antidumpningskommitté för avgörande. Eftersom de multilaterala förhandlingarna hittills inte har lett till några resultat och i avvaktan på resultatet av att frågan hänskjutits till WTO:s antidumpningskommitté är det nödvändigt att i gemenskapslagstiftningen ha bestämmelser för att reglera sådana tillvägagångssätt, inbegripet enkel ihopsättning av varor inom gemenskapen eller i tredjeland, vars huvudsakliga syfte är att kringgå antidumpningsåtgärder.
- (23) Det är också önskvärt att klargöra vilka bruk som utgör kringgående av gällande åtgärder. Kringgående kan ske antingen inom eller utanför gemenskapen. Följaktligen bör det föreskrivas att den befrielse från de utvidgade tullarna som får beviljas importörer även ska kunna beviljas exportörer när tullar utvidgas i syfte att motverka sådant kringgående som sker utanför gemenskapen.
- (24) Det är tillrådligt att tillåta att antidumpningsåtgärderna tillfälligt upphör att gälla om det inträder sådana tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligtvis inte är ändamålsenliga.
- (25) Det är nödvändigt att föreskriva att import som är föremål för en undersökning kan bli föremål för registrering vid importtillfället för att åtgärder mot denna import ska kunna vidtas i efterhand.
- (26) För att säkerställa att åtgärderna genomförs korrekt är det nödvändigt att medlemsstaterna övervakar och till kommissionen rapporterar om importen av de produkter som är föremål för undersökning eller för åtgärder samt de tullbelopp som har uttagits i enlighet med denna förordning.
- (27) Det är nödvändigt att föreskriva att samråd med en rådgivande kommitté regelbundet ska äga rum vid bestämda tidpunkter under undersökningens gång. Kommittén bör bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
- (28) Information som lämnas till medlemsstaterna i rådgivande kommittén är ofta ytterst teknisk och inbegriper en detaljerad ekonomisk och juridisk analys. För att medlemsstaterna ska ha tillräckligt med tid för att granska denna information bör den överföras till medlemsstaterna vid en lämplig tidpunkt före den dag för ett möte som fastställts av ordföranden i rådgivande kommittén.
- (29) Det är tillrådligt att föreskriva kontrollbesök för att kontrollera de uppgifter som lämnats om dumpning och skada. Dessa besök bör dock ske på villkor att korrekt besvarade frågeformulär har mottagits.
- (30) För att undersökningarna ska kunna slutföras inom utsatta tidsfrister är det väsentligt att det tas stickprov om antalet parter eller transaktioner är stort.
- (31) När parter inte samarbetar på ett tillfredsställande sätt är det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter kan användas för att konstatera de faktiska omständigheterna och att dessa uppgifter kan vara mindre gynnsamma för parterna än om de hade samarbetat.
- (32) Bestämmelser bör antas om behandling av konfidentiella uppgifter så att affärshemligheter inte röjs.
- (33) Det är väsentligt att föreskriva att de parter som uppfyller villkoren för detta ska få ta del av de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett korrekt sätt och att detta med hänsyn till beslutsgången i gemenskapen ska ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för dem att bevaka sina intressen.
- (34) Det är lämpligt att föreskriva ett förvaltningssystem genom vilket argument kan framföras för huruvida åtgärder ligger i gemenskapens intresse, inbegripet konsumenternas intresse, och att fastställa tidsfrister inom vilka sådana uppgifter ska lämnas samt de berörda parternas rätt att få ta del av uppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Principer

1. En antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade produkter vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vårlar skada.

2. En produkt ska anses vara dumpad om exportpriset till gemenskapen är lägre än det jämförbara pris som en likadan produkt betingar vid normal handel i exportlandet.

3. Exportlandet ska normalt vara ursprungslandet. Ett mellanliggande land kan emellertid betraktas som exportland, utom när produkterna exempelvis endast omlastas i det landet, när de inte har tillverkats där eller när det inte finns något jämförbart pris för produkterna i det landet.

4. Vid tillämpningen av denna förordning avses med "likadan produkt" en produkt som är identisk med, dvs. i alla avseenden likadan som, produkten i fråga, eller, om en sådan produkt inte finns, en annan produkt som har egenskaper som nära påminner om den berörda produktens egenskaper, även om den inte i alla avseenden är likadan.

Artikel 2

Fastställande av dumpning

A. NORMALVÄRDE

1. Normalvärdet ska vanligtvis grundas på de priser som oberoende kunder i exportlandet har betalat eller ska betala vid normal handel.

Om exportören i exportlandet inte tillverkar eller säljer den likadana produkten får dock normalvärdet fastställas på grundval av andra försäljares eller producenters priser.

Priser mellan parter som förefaller att vara förbundna med varandra eller att sinsemellan tillämpa ett kompensationsarrangemang får anses utgöra priser vid normal handel och användas för att fastställa normalvärdet endast om det fastställs att de inte påverkas av förhållandet mellan parterna.

I syfte att bestämma om två parter är förbundna med varandra får hänsyn tas till definitionen av närstående parter i artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾.

2. Normalvärdet ska i allmänhet fastställas på grundval av försäljningen av den likadana produkten, avsedd för förbrukning på hemmamarknaden, om försäljningsvolymen utgör minst 5 % av försäljningsvolymen till gemenskapen av produkten i fråga. Det är dock tillåtet att utgå från en lägre försäljningsvolym om till exempel de uttagna priserna anses vara representativa för den berörda marknaden.

3. Om försäljning av den likadana produkten vid normal handel inte förekommer eller är otillräcklig, eller om försäljningen

på grund av den särskilda marknadssituationen inte möjliggör någon riktig jämförelse, ska normalvärdet för den likadana produkten beräknas på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet jämte ett skäligt belopp för att täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst, eller på grundval av exportpriserna vid försäljning vid normal handel till ett lämpligt tredjeland, förutsatt att dessa priser är representativa.

En särskild marknadssituation för den berörda produkten kan anses förekomma på det sätt som avses i första stycket bl.a. när priserna är onaturligt låga, när det förekommer omfattande byteshandel eller när icke-kommersiella förädlingsförfaranden förekommer.

4. Försäljning av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad eller export till tredjeland till priser under summan av tillverkningskostnader per enhet (fasta och rörliga), försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader får på grund av priset anses icke utgöra normal handel och får vid fastställandet av normalvärdet förbigås endast om det fastställs att sådan försäljning äger rum i betydande mängder under en längre tid och till priser som inte medger att full kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Om de priser som vid tidpunkten för försäljningen ligger under kostnaderna är högre än de vägda genomsnittliga kostnaderna för undersökningsperioden, ska sådana priser anses innebära att kostnadstäckning nås inom rimlig tid.

Med "en längre period" förstås normalt ett år, men under inga omständigheter mindre än sex månader, och försäljning som ligger under kostnaderna per enhet ska anses ha skett i betydande omfattning inom en sådan period när det fastställs att det vägda genomsnittliga försäljningspriset är lägre än den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet, eller om omfattningen av försäljning till priser under kostnaden per enhet motsvarar minst 20 % av den försäljningsvolym som utgör underlag för fastställande av normalvärdet.

5. Kostnaderna ska normalt beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen, under förutsättning att bokföringen överensstämmer med det berörda landets allmänt erkända bokföringsprinciper och att det visas att den på ett rimligt sätt återspeglar kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten.

Om kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten inte på ett rimligt sätt återspeglas i den berörda partens bokföring, ska dessa kostnader justeras eller fastställas på grundval av kostnaderna för andra tillverkare eller exportörer i samma land eller, om sådana uppgifter inte finns tillgängliga eller inte kan användas, på någon annan skälig grund, inbegripet uppgifter från andra representativa marknader.

Bevis som framläggs för kostnadsfördelning ska beaktas, under förutsättning att det kan visas att en sådan fördelning använts tidigare. I avsaknad av en lämpligare metod ska kostnaderna i första hand fördelas på grundval av omsättningen. Kostnader ska på ett lämpligt sätt justeras för extraordinära kostnader som gynnar framtida och/eller pågående tillverkning om dessa inte redan återspeglas i kostnadsfördelningen enligt detta stycke.

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

Om kostnaderna för en del av perioden för kostnadstäckning påverkas av användningen av nya produktionsanläggningar vilka kräver ytterligare större investeringar och av lågt kapacitetsutnyttjande, vilka faktorer är en följd av verksamhet i inledningsskedet som äger rum inom eller under en del av undersökningsperioden, ska de genomsnittliga kostnaderna för inledningsskedet vara de som enligt de nyss nämnda fördelningsreglerna tillämpas vid slutet av ett sådant skede och ska för perioden i fråga inbegripas på den nivå i de vägda genomsnittskostnader som avses i punkt 4 andra stycket. Inledningsskedets längd ska bestämmas i förhållande till den berörda producentens eller exportörens omständigheter, men ska inte vara längre än en lämplig inledande del av perioden för kostnadstäckning. Vid denna justering av kostnaderna under undersökningsperioden ska uppgifter som avser ett inledningsskede som sträcker sig utöver den perioden tas i beaktande under förutsättning att de överlämnats före kontrollbesöken och inom tre månader efter det att undersökningen inleddes.

6. Beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på faktiska uppgifter om exportörens eller producentens tillverkning och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. När sådana belopp inte kan fastställas på denna grundval, kan beloppen fastställas på grundval av

- a) det vägda genomsnittet för de faktiska belopp som har fastställts för andra exportörer eller producenter som är föremål för undersökning avseende produktion och försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- b) den berörda exportörens eller producentens faktiska kostnader för produktion och försäljning av produkter vid normal handel inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet,
- c) någon annan rimlig metod, under förutsättning att det fastställda tillägget för vinst inte överstiger den vinst som andra exportörer eller producenter normalt får vid försäljning av produkter inom samma generella produktkategori på hemmamarknaden i ursprungslandet.

7.

- a) I fråga om import från länder utan marknadsekonomi ⁽¹⁾ ska normalvärdet bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredjeland med marknadsekonomi eller priset från ett sådant tredjeland till andra länder, inbegripet gemenskapen, eller om detta inte är möjligt, på någon annan skälig grund, exempelvis det pris som faktiskt betalas eller ska betalas i gemenskapen för den likadana produkten, vid behov vederbörligen justerat för att inbegripa en skälig vinstmarginal.

Ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi ska väljas ut på ett sätt som inte är oskäligt, varvid hänsyn ska tas till alla tillförlitliga uppgifter som är tillgängliga när valet görs. Hänsyn ska även tas till tidsfrister. När det är lämpligt ska ett tredjeland med marknadsekonomi, som är föremål för samma undersökning, användas.

⁽¹⁾ Detta inbegriper Azerbajdzjan, Nordkorea, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan och Vitryssland.

Parterna i undersökningen ska snarast efter det att undersökningen inletts underrättas om vilket tredjeland med marknadsekonomi som kommer att användas och ska ges en frist om tio dagar för att framställa sina kommentarer.

- b) I fråga om antidumpningsundersökningar rörande import från Kazakstan och alla länder som inte är marknadsekonominer men som är medlemmar i WTO den dag då undersökningen inleds ska normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6, om det på grundval av korrekt underbyggda ansökningar från en eller flera tillverkare som omfattas av undersökningen och i enlighet med de kriterier och förfaranden som anges i led c visas att marknadsekonomiska förhållanden råder för tillverkaren eller tillverkarna i samband med produktion och försäljning av den berörda likadana produkten. Om så inte är fallet ska de regler som anges i led a tillämpas.

- c) Ett krav enligt led b måste göras skriftligen och innehålla tillräcklig bevisning att tillverkarna är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, det vill säga om

- företagens beslut om priser, kostnader och insatsvaror, exempelvis vad gäller råmaterial, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar, fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende, och kostnader för de viktigaste insatsvarorna återspeglar i stort sett marknadsvärden,
- företagen har en enda uppsättning räkenskaper som är föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och som tillämpas för alla ändamål,
- företagens tillverkningskostnader och ekonomiska situation inte är föremål för betydande snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet, särskilt vad gäller avskrivning av tillgångar, andra nedskrivningar, byteshandel och betalning genom skuldavskrivning,
- de berörda företagen omfattas av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättssäkerhet och stabila villkor för företag, och
- valutaomräkning sker till marknadskurser.

Beslut om tillverkare uppfyller ovan nämnda kriterier ska fattas inom tre månader efter det att undersökningen har inletts, efter särskilt samråd med rådgivande kommittén och efter det att gemenskapsindustrin har givits möjlighet att yttra sig. Detta beslut ska förbli gällande under hela undersökningen.

B. EXPORTPRIS

8. Exportpriset ska vara det pris som faktiskt betalas eller ska betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till gemenskapen.

9. I de fall då det inte finns något exportpris eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.

I dessa fall ska justeringar göras för alla omkostnader, inbegripet tullar och skatter som har tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns.

De poster som ska justeras ska inbegripa de som normalt belastar en importör men som betalas av en annan part inom eller utanför gemenskapen och som förefaller vara förbunden med eller ha ingått ett kompensationsarrangemang med importören eller exportören; dessa poster inbegriper sedvanliga transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, tullar, eventuella antidumpningstullar och andra avgifter som ska betalas i importlandet vid import eller återförsäljning av varorna, samt en skälig marginal som ska täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

C. JÄMFÖRELSE

10. En rättvis jämförelse ska göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse ska göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara ska i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. Dubblering ska undvikas vid justeringen, särskilt avseende rabatter, avdrag, kvantiteter och handelsled. Om de angivna villkoren är uppfyllda kan justeringar göras för följande faktorer:

a) *Fysiska egenskaper*

Justering ska göras för olikheter i den berörda produktens fysiska egenskaper. Justeringens belopp ska motsvara en skälig uppskattning av olikhetens marknadsvärde.

b) *Importavgifter och indirekta skatter*

Normalvärdet ska justeras med ett belopp som motsvarar alla importavgifter eller indirekta skatter som tas ut för den likadana produkten, och för material som fysiskt ingår i denna, när produkten är avsedd för förbrukning i exportlandet och beloppet inte tas ut eller återbetalas för den produkt som exporteras till gemenskapen.

c) *Rabatter, avdrag och kvantiteter*

Justering ska göras för olikheter i rabatter och avdrag, inbegripet sådana som lämnas för kvantitetsskillnader, om dessa är korrekt kvantifierade och direkt sammanhängande med försäljningen i fråga. Justering kan även göras för uppskjutna rabatter och avdrag om begäran om detta grundas på tidigare konsekvent praxis, inbegripet att de villkor uppfylls, som ställs för erhållande av rabatterna eller avdragen i fråga.

d) *Handelsled*

i) Justering för olika handelsled, inbegripet varje olikhet som kan uppstå vid OEM-försäljning (Original Equipment Manufacturer), ska beviljas när det i förhållande till distributionskedjan på de båda marknaderna kan visas att exportpriset, inbegripet ett konstruerat exportpris, avser ett annat handelsled än det som gäller för normalvärdet och olikheten har påverkat prisernas jämförbarhet, vilket framgår av att det föreligger klara och tydliga olikheter mellan säljarens funktioner och priser i de olika handelsleden på exportlandets hemmamarknad. Justeringens storlek ska grundas på olikhetens marknadsvärde.

ii) En särskild justering får dock beviljas i fall som inte avses under led i när en existerande olikhet mellan olika handelsled inte kan kvantifieras beroende på avsaknad av relevanta led på exportländernas hemmamarknad eller när det visas att vissa funktioner har ett klart samband med andra handelsled än det som används för jämförelsen.

e) *Transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader*

Justering ska göras för olikheter i de kostnader som direkt sammanhänger med befördran av produkten i fråga från exportörens lokaler till en oberoende köpare, om dessa kostnader är inkluderade i försäljningspriserna. Dessa kostnader ska omfatta transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader.

f) *Förpackning*

Justering ska göras för olikheter i kostnader som är direkt sammanhängande med förpackning av produkten i fråga.

g) *Kredit*

Justering ska göras för olikheter i kostnaden för eventuella krediter som beviljats i samband med försäljningen i fråga under förutsättning att detta är en faktor som beaktats vid fastställandet av försäljningspriserna.

h) *Kostnader efter försäljningen*

Justering ska göras för olikheter i de direkta kostnaderna för ställande av säkerheter, garantier, tekniskt bistånd och service enligt lag och/eller försäljningsavtalet.

i) *Provisioner*

Justering ska göras för olikheter i provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga.

Begreppet "provisioner" ska anses inbegripa handlaren pålägg för produkten eller den likadana produkten, om handlaren fyller liknande funktioner som en agent som arbetar på provisionsbasis.

j) *Valutaomräkning*

När prisjämförelser kräver valutaomräkning ska sådan omräkning grundas på den växelkurs som gällde på försäljningsdagen, utom i de fall när en försäljning av utländsk valuta på terminsmarknaderna är direkt knuten till exportförsäljningen, då kursen vid terminsförsäljningen i stället ska tillämpas. Normalt ska fakturadatum anses som försäljningsdag, men även dagen för köpekontrakt, köporder eller orderbekräftelse kan användas om de väsentliga försäljningsvillkoren bättre framgår av dessa. Fluktuationer i växelkurserna ska inte beaktas och exportörerna ska ges en frist på 60 dagar så att endast varaktiga förändringar av valutakurserna under undersökningsperioden återspeglas.

k) *Andra faktorer*

Justering får också göras för olikheter avseende andra faktorer som inte anges under a till j om det påvisas att de påverkar prisernas jämförbarhet på sätt som krävs enligt denna punkt, särskilt att kunder permanent betalar olika priser på hemmamarknaden på grund av olikheterna avseende dessa faktorer.

D. DUMPNINGSMARGINAL

11. Om inte annat följer av relevanta bestämmelser angående rättvis jämförelse ska förekomsten av dumpningsmarginaler under undersökningsperioden normalt fastställas på grundval av en jämförelse mellan ett vägt genomsnittligt normalvärde och ett vägt genomsnittligt pris för alla exporttransaktioner till gemenskapen, eller genom en jämförelse transaktion för transaktion mellan enskilda normalvärden och enskilda exportpriser till gemenskapen. Ett normalvärde som fastställts på grundval av ett

ägt genomsnitt kan dock jämföras med priset för varje enskild exporttransaktion till gemenskapen om det finns ett mönster för exportpriserna vilket väsentligen skiljer sig mellan olika inköpare, regioner eller tider och om de metoder som anges i första meningen i denna punkt inte till fullo skulle återspegla den dumpning som förekommer. Denna punkt ska inte utesluta att stickprovstagning enligt artikel 17 används.

12. Dumpningsmarginalen ska utgöras av det belopp med vilket normalvärdet överstiger exportpriset. Om dumpningsmarginalerna varierar kan en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal fastställas.

Artikel 3

Fastställande av skada

1. Enligt denna förordning ska, om inte annat anges, begreppet skada avse väsentlig "skada" för gemenskapsindustrin, risk för väsentlig skada för gemenskapsindustrin eller avsevärd försening av etablerandet av sådan industri och begreppet ska tolkas enligt bestämmelserna i denna artikel.

2. Fastställande av skada ska grundas på faktiska bevis och ska inbegripa en objektiv granskning av såväl

a) den dumpade importens omfattning och inverkan på priserna på gemenskapsmarknaden för likadana produkter, som

b) denna imports inverkan på gemenskapsindustrin.

3. Med avseende på den dumpade importens omfattning ska det övervägas huruvida en betydande ökning av dumpad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i gemenskapen. Vad avser den dumpade importens inverkan på priserna ska det övervägas huruvida de dumpade importprodukterna sålts till betydligt lägre pris än priset för den likadana produkten framställd av gemenskapsindustrin, eller om denna import annars leder till att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

4. Om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, ska verkan av denna import slås samman endast om det fastställs att

a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar samt

b) det är lämpligt att slå samman verkan av importen vid skadebedömningen med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och konkurrensvillkoren mellan de importerade produkterna och den likadana gemenskapsprodukten.

5. Granskningen av den dumpade importens inverkan på den berörda gemenskapsindustrin ska innefatta en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från verkan av tidigare dumpning eller subventionering, storleken på den faktiska dumpningsmarginalen, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, avkastning på investeringar, kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar gemenskapspriser, faktiska och möjliga negativa verkningar på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel. Denna uppräkning är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

6. Av den relevanta bevisning som framläggs enligt punkt 2 ska det framgå att den dumpade importen vållar skada i den mening som avses i denna förordning. Detta innebär särskilt att det påvisas att den omfattning eller de prisnivåer som avses i punkt 3 ligger bakom den inverkan på gemenskapsindustrin som avses i punkt 5 och att denna inverkan är så omfattande att den kan betecknas som väsentlig.

7. Andra kända faktorer utöver den dumpade importen vilka samtidigt med denna skadar gemenskapsindustrin ska även granskas för att säkerställa att den skada som vållas av dessa faktorer inte tillskrivs den dumpade importen enligt punkt 6. Faktorer som kan beaktas i detta sammanhang inbegriper omfattningen av och priserna på importprodukter som inte säljs till dumpade priser, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, handelsbegränsande åtgärder som tillämpas av och konkurrens mellan producenter i tredjeland och gemenskapsproducenter och gemenskapsindustrins tekniska utveckling, exportutveckling och produktivitet.

8. Verkan av den dumpade importen ska bedömas i förhållande till gemenskapsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter möjliggör att denna produktion särskiljs på grundval av kriterier sådana som produktionsprocessen, producenternas försäljning samt vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, ska verkningarna av den dumpade importen bedömas genom undersökning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan lämnas.

9. Fastställande av risk för väsentlig skada ska grundas på fakta och inte endast på påståenden, förmodanden eller avlägsna möjligheter. Den förändring i förhållanden som skulle kunna skapa en situation där dumpning skulle vålla skada måste klart kunna förutses och vara nära förestående.

Vid en prövning av om det finns risk för väsentlig skada ska bland annat följande faktorer beaktas:

- a) En betydande ökningstakt för dumpad import till gemenskapsmarknaden vilket tyder på att en starkt ökad import är sannolik.
- b) Tillräcklig fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en omedelbart förestående betydande ökning av denna kapacitet som innebär sannolikhet för en starkt ökad dumpad export till gemenskapen, med hänsyn tagen till förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.
- c) Huruvida importen sker till priser som väsentligen skulle kunna sänka priser eller förhindra prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.
- d) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av de faktorer som anges ovan kan i sig vara avgörande men de undersökta faktorerna måste sammantagna leda till slutsatsen att ytterligare dumpad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att uppstå om inte skyddsåtgärder vidtas.

Artikel 4

Definition av gemenskapsindustri

1. Vid tillämpning av denna förordning ska begreppet "gemenskapsindustri" avse alla producenter inom gemenskapen vilka tillverkar den likadana produkten eller de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 5.4, av gemenskapens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

- a) När producenter är förbundna med exportörer eller importörer eller själva är importörer av den produkt som påstås vara dumpad, får begreppet "gemenskapsindustri" begränsas till att avse övriga producenter.
- b) I undantagsfall får gemenskapens territorium med avseende på den aktuella produktionen indelas i två eller flera konkurrerande marknader och producenterna inom varje marknad får betraktas som en separat industri om
 - i) producenterna inom en sådan marknad säljer hela eller nästan hela sin tillverkning av produkten i fråga på denna marknad, och
 - ii) efterfrågan på denna marknad inte i väsentlig utsträckning tillgodoses av producenter av produkten i fråga som befinner sig på annat håll inom gemenskapen. Under sådana omständigheter kan skada anses föreligga även då en större del av den sammanlagda gemenskapsindustrin inte vållats någon skada, under förutsättning att en koncentration av dumpad import till en sådan isolerad marknad föreligger och vidare under förutsättning att den dumpade importen vållar skada för de producenter som står för hela eller nästan hela produktionen inom en sådan marknad.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska producenter anses vara förbundna med en exportör eller importör endast om

- a) en av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andre, eller
- b) båda direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje part, eller
- c) de tillsammans, direkt eller indirekt, kontrollerar en tredje part under förutsättning att det finns anledning att tro eller misstänka att detta förhållande är av sådan art att det gör att producenten i fråga agerar på ett annat sätt än producenter som inte är förbundna på detta sätt.

Vid tillämpning av denna punkt ska en part anses kontrollera den andre om den förre rättsligen eller praktiskt kan kontrollera eller begränsa den senares verksamhet.

3. När gemenskapsindustrin har tolkats som avseende producenter inom en viss region ska exportörerna ges tillfälle att göra åtaganden för den berörda regionen enligt artikel 8. I sådana fall ska vid bedömningen av i vilken mån åtgärderna ligger i gemenskapens intresse särskild hänsyn tas till regionens intressen. Om ett fullgott åtagande inte görs omedelbart eller om de situationer som anges i artikel 8.9 och 8.10 är tillämpliga, får en provisorisk eller slutgiltig tull införas för gemenskapen i dess helhet. I sådana fall kan tullarna, om detta är praktiskt genomförbart, begränsas till särskilda producenter eller exportörer.

4. Bestämmelserna i artikel 3.8 ska vara tillämpliga på denna artikel.

Artikel 5

Inledande av förfaranden

1. Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 6 ska en undersökning för att fastställa förekomst, grad och verkan av påstådd dumpning inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning utan juridisk status som företrädar gemenskapsindustrin framför ett skriftligt klagomål.

Klagomålet kan inges till kommissionen eller till en medlemsstat som ska vidarebefordra det till kommissionen. Kommissionen ska sända medlemsstaterna en kopia av varje klagomål den tar emot. Klagomålet ska anses ha givits in den första arbetsdagen efter det att klagomålet översänts till kommissionen med rekommenderat brev eller efter det att kommissionen utfärdat ett mottagningsbevis.

Om en medlemsstat utan att klagomål har ingivits har tillräckliga bevis för dumpning och för att denna har vållat gemenskapsindustrin skada ska den omedelbart underrätta kommissionen om dessa bevis.

2. Ett klagomål enligt punkt 1 ska innehålla bevis för dumpning, skada och orsakssamband mellan den påstått dumpade

importen och den påstådda skadan. Klagomålet ska innehålla sådana uppgifter som rimligen är tillgängliga för den klagande vad gäller följande:

- a) Den klagandes identitet och en beskrivning av volymen och värdet av den klagandes tillverkning i gemenskapen av den likadana produkten. Om ett skriftligt klagomål inges för gemenskapsindustrins räkning ska klagomålet visa vilken industri som avses genom en förteckning över samtliga kända gemenskapsproducenter av den likadana produkten (eller sammanslutningar av gemenskapsproducenter av den likadana produkten), och det ska i mån av möjlighet innehålla uppgifter om hur stor del av volymen och värdet av gemenskapens tillverkning av den likadana produkten som dessa producenter svarar för.
- b) En fullständig beskrivning av den produkt som påstås vara dumpad, namnen på ursprungs- eller exportlandet eller -länderna, varje känd exportörs eller utländsk producentens identitet samt en förteckning över kända importörer av produkten i fråga.
- c) Uppgifter om den berörda produktens pris när den säljs för förbrukning på ursprungs- eller exportlandets eller -ländernas hemmamarknad (eller när så är lämpligt uppgifter om produktens pris vid försäljning från ursprungs- eller exportlandet eller -länderna till tredjeland eller uppgifter om produktens konstruerade värde) och uppgifter om exportpriserna eller när så är lämpligt de priser till vilket produkten första gången säljs vidare till en oberoende köpare i gemenskapen.
- d) Uppgifter om ändringar i volymen av den påstått dumpade importen, verkningarna av denna import på priset för den likadana produkten på gemenskapsmarknaden och följderna av denna import för gemenskapsindustrin, enligt vad som framgår av relevanta faktorer och förhållanden som är av betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd, t.ex. de som räknas upp i artikel 3.3 och 3.5.

3. Kommissionen ska i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos den bevisning som framläggs i klagomålet för att fastställa om den är tillräcklig för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning enligt punkt 1 ska endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad det bland gemenskapsproducenter av likadan produkt finns stöd för eller motstånd mot klagomålet, fastställs att klagomålet är ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning. Klagomålet ska anses vara ingivet av gemenskapsindustrin eller för dess räkning om det stöds av gemenskapsproducenter vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av gemenskapsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig klagomålet. Undersökningen ska dock inte inledas om de gemenskapsproducenter som uttryckligen stöder klagomålet tillsammans svarar för mindre än 25 % av gemenskapsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.

5. Om ett beslut inte redan har fattats om att en undersökning ska inledas, ska myndigheterna undvika att offentliggöra det klagomål i vilket det begärs att en undersökning ska inledas. Efter det att ett väldokumenterat klagomål mottagits och innan åtgärder vidtas för inledande av en undersökning ska dock det berörda exportlandets regering underrättas.

6. Om det på grund av särskilda omständigheter beslutas att en undersökning ska inledas utan att ett skriftligt klagomål angående inledande av en sådan undersökning har mottagits från gemenskapsindustrin eller för dess räkning, ska detta göras under förutsättning att tillräckliga bevis föreligger för dumpning, skada och orsakssamband enligt vad som anges i punkt 2.

7. Bevisning om dumpning och skada ska prövas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning ska inledas eller inte. Ett klagomål ska avslås om bevisningen för dumpning eller skada är otillräcklig för att motivera att ärendet fortsätts. Förfaranden ska inte inledas mot länder vars import motsvarar en marknadsandel om mindre än 1 %, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3 % eller mer av gemenskapens konsumtion.

8. Klagomålet får återkallas innan undersökningen har inletts och ska då inte anses ha ingivits.

9. Om det efter samråd är uppenbart att bevisningen är tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleds, ska kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter det att klagomålet ingavs och offentliggöra ett tillkännagivande om detta i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om tillräcklig bevisning inte har framlagts ska den klagande efter samråd informeras om detta inom 45 dagar efter det att klagomålet gavs in till kommissionen.

10. I tillkännagivandet om att ett förfarande inleds, ska meddelas att en undersökning har påbörjats, anges den produkt och de länder som berörs, ges en sammanfattning av de uppgifter som har tagits emot och föreskrivas att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen; vidare ska de tidsfrister anges inom vilka berörda parter ska ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter om dessa synpunkter och uppgifter ska kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet ska även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 6.5.

11. Kommissionen ska underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt exportlandets företrädare och de klagande om att förfarandet har inletts och ska, med hänsyn tagen till skyddet av konfidentiella uppgifter, tillstålla de kända exportörerna och myndigheterna i exportlandet den fullständiga texten till det skriftliga klagomål som har mottagits enligt punkt 1 och på begäran även göra den tillgänglig för andra berörda parter. Om antalet berörda exportörer är mycket stort kan den fullständiga texten till klagomålet i stället tillställas endast myndigheterna i exportlandet eller den berörda handelsorganisationen.

12. En antidumpningsundersökning ska inte hindra tullklarering.

Artikel 6

Undersökningen

1. Efter det att förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inleda en undersökning på gemenskapsnivå. Denna undersökning ska omfatta såväl dumpning som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt. För att säkerställa att undersökningsresultaten blir representativa ska en undersökningsperiod väljas som i fråga om dumpning normalt ska omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska normalt inte beaktas.

2. Parter som får frågeformulär i en antidumpningsundersökning ska ges minst 30 dagar för att besvara dem. Tidsfristen för exportörerna ska räknas från och med den dag då de får frågeformuläret, vilket ska anses ha skett en vecka efter det att frågeformuläret sändes till exportörerna eller överlämnades till den behörige diplomatiske representanten för exportlandet. Med hänsyn till de tidsfrister som gäller för undersökningen kan en förlängning av trettiodagarsperioden beviljas under förutsättning att parten företer goda skäl härför, i form av särskilda omständigheter.

3. Kommissionen kan begära att medlemsstaterna lämnar uppgifter, och medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa en sådan begäran. De ska sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som utförts. Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat så begär ska kommissionen vidarebefordra dem till medlemsstaterna, under förutsättning att uppgifterna inte är konfidentiella, i vilket fall en icke-konfidentiell sammanfattning ska vidarebefordras.

4. Kommissionen kan anmoda en medlemsstat att utföra alla nödvändiga kontroller och inspektioner, särskilt hos importörer, handlare och gemenskapsproducenter, samt att utföra undersökningar i tredjeland, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att regeringen i landet i fråga har blivit officiellt underrättad och inte gör några invändningar. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att verkställa sådana anmodanden från kommissionens sida. Om kommissionen eller en medlemsstat så begär, ska tjänstemän från kommissionen bemyndigas att biträda medlemsstaters tjänstemän vid fullgörandet av deras åligganden.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 5.10 ska höras om de har lämnat en skriftlig begäran om detta inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet i *Europeiska unionens officiella tidning* och därvid visat att de är berörda parter som troligen kommer att beröras av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

6. På begäran ska de importörer, exportörer, företrädare för exportlandets regering och klagande som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, ges tillfälle att möta parter med motstridiga intressen så att motsatta uppfattningar och motargument kan framföras. Därvid ska hänsyn tas till behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och till parternas intressen. Ingen av parterna ska vara skyldig att närvara vid ett sådant möte, och underlåtenhet att närvara ska inte skada den berörda partens sak. Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt ska beaktas av kommissionen om de därefter bekräftas skriftligen.

7. De klagande, importörer och exportörer och deras intresseorganisationer, användare och konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 5.10, samt företrädare för exportlandet, kan på skriftlig begäran få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i gemenskapen eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 19 och att de används i undersökningen. Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 18 ska i görligaste mån riktigheten undersökas i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas.

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 5.9 ska en undersökning om möjligt avslutas inom ett år. Sådana undersökningar ska under alla omständigheter avslutas inom 15 månader efter det att de inleddes i överensstämmelse med undersökningsresultaten enligt artikel 8 för åtaganden och enligt artikel 9 för slutgiltiga åtgärder.

Artikel 7

Provisoriska åtgärder

1. Provisoriska tullar kan införas om förfaranden har inletts enligt artikel 5, om ett tillkännagivande av detta har gjorts och berörda parter har givits tillräckliga möjligheter att inkomma med uppgifter och att yttra sig enligt artikel 5.10, om det preliminärt har fastställts att dumpning och därav följande skada för gemenskapsindustrin föreligger och om gemenskapens intresse kräver att det görs ett ingripande för att förhindra denna skada. De provisoriska tullarna ska införas tidigast 60 dagar och senast nio månader från den dag förfarandet inleddes.

2. Storleken på den provisoriska antidumpningstullen får inte överstiga den provisoriskt fastställda dumpningsmarginalen, men den bör vara lägre än denna marginal om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

3. Provisoriska tullar ska säkras genom en garanti, och övergången av de ifrågavarande produkterna till fri omsättning i gemenskapen ska ske på villkor att en sådan garanti ställs.

4. Kommissionen ska efter samråd med eller, i extremt brådskande fall, efter att ha informerat medlemsstaterna, vidta provisoriska åtgärder. I det senare fallet ska samråd äga rum senast tio dagar efter det att kommissionen har meddelat medlemsstaterna vilka åtgärder som vidtagits.

5. Om en medlemsstat begär att kommissionen omedelbart ingriper och om villkoren i punkt 1 är uppfyllda, ska kommissionen inom högst fem arbetsdagar efter det att denna begäran har mottagits besluta om huruvida en provisorisk antidumpningstull ska införas.

6. Kommissionen ska omedelbart underrätta rådet och medlemsstaterna om varje beslut som fattas med stöd av punkt 1-5. Rådet kan med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut.

7. Provisoriska tullar får införas för sex månader och får förlängas med ytterligare tre månader eller införas för nio månader. De får dock endast förlängas eller införas för en period om nio månader om exportörer som svarar för en väsentlig andel av den berörda handeln begär detta eller inte anför invändningar mot kommissionens meddelande om detta.

Artikel 8

Åtaganden

1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att dumpning och skada föreligger, får kommissionen godta ett tillfredsställande åtagande som en exportör frivilligt gör att ändra sina priser eller att upphöra med export till dumpade priser, om kommissionen efter särskilt samråd med rådgivande kommittén är övertygad om att dumpningens skadliga verkan därigenom undanröjs. I sådana fall ska, under den tid åtagandena är i kraft, preliminära tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7.1 eller, i förekommande fall, slutgiltiga tullar som införts av rådet i enlighet med artikel 9.4 inte tillämpas på berörd import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som anges i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden och i eventuella ändringar av detta. Prishöjningar i enlighet med sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att undanröja dumpningsmarginalen, och de bör vara lägre än dumpningsmarginalen om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

2. Kommissionen kan föreslå åtaganden, men ingen exportör ska vara förpliktad att göra ett sådant åtagande. Det faktum att en exportör inte erbjuder sig att göra ett sådant åtagande eller inte godtar en uppmaning att göra det ska inte på något vis påverka bedömningen av ärendet. Det kan dock komma att fastställas att risk för skada med större sannolikhet blir ett faktum om den dumpade importen fortsätter. Åtaganden ska inte begäras eller godtas från exportörer med mindre än att det preliminärt har fastställts att dumpning och därav följande skada föreligger. Utom i undantagsfall får åtaganden inte erbjudas senare än vid slutet av den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 20.5.

3. Åtaganden som erbjudits behöver inte godtas om det är praktiskt svårt att tillämpa dem, till exempel om antalet faktiska eller möjliga exportörer är alltför stort eller av andra skäl, inbegripet skäl av allmänpolitisk karaktär. Den berörda exportören kan få ta del av de skäl som ligger till grund för förslaget att avslå erbjudandet om åtagande och ges tillfälle att yttra sig. Skälen för avslaget ska anges i det slutgiltiga beslutet.

4. De parter som erbjuder ett åtagande ska tillhandahålla en icke-konfidentiell version av åtagandet så att de parter som berörs av undersökningen kan få tillgång till det.

5. Om ett åtagande godtas efter samråd och rådgivande kommittén inte har några invändningar, ska undersökningen avslutas. I alla övriga fall ska kommissionen omedelbart förelägga rådet en rapport om resultaten av samråden tillsammans med ett förslag om att undersökningen ska avslutas. Undersökningen ska anses vara avslutad om inte rådet inom en månad med kvalificerad majoritet har beslutat annorlunda.

6. Om ett åtagande godtas ska undersökningen angående dumpning och skada normalt fullföljas. Om det i ett sådant fall fastställs att dumpning och skada inte föreläggat, ska åtagandet automatiskt upphöra att gälla utom i de fall då ett sådant fastställande i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. I sådana fall kan det begäras att åtagandet bibehålls under en skälig tidsperiod. I de fall det genom beslut fastställs att dumpning och skada föreligger, ska åtagandet fortsätta att gälla på de villkor som fastställts och i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

7. Kommissionen ska begära att varje exportör vars åtagande godtagits regelbundet lämnar uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls ska detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

8. Om åtaganden från vissa exportörer godtas medan en undersökning pågår ska de, vid tillämpning av artikel 11, anses börja gälla från och med den dag då undersökningen avslutas för exportlandet i fråga.

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, ska godtagandet av åtagandet efter samråd återtas genom ett beslut av kommissionen eller, i förekommande fall, genom en förordning från kommissionen, och den preliminära tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 7 eller den slutgiltiga tull som införts av rådet i enlighet med artikel 9.4 ska automatiskt tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören har givits tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där exportören i fråga har återtagit sitt åtagande.

Alla berörda parter eller medlemsstater får lämna uppgifter som innehåller tillräcklig bevisning för att ett åtagande brutits. Den påföljande bedömningen av huruvida åtagandet brutits eller inte

ska normalt slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran ingivits. Kommissionen får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter bistår vid övervakningen av åtaganden.

10. En provisorisk tull kan efter samråd införas enligt artikel 7 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning att tro att ett åtagande har brutits eller, vid överträdelse av eller återtagande av åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats.

Artikel 9

Avslutande utan åtgärder samt införande av slutgiltiga tullar

1. Om klagomålet återkallas kan förfarandet avslutas med mindre ett sådant avslutande skulle strida mot gemenskapens intresse.

2. Om det efter samråd fastställs att skyddsåtgärder inte är nödvändiga och om rådgivande kommittén inte anför några invändningar, ska undersökningen eller förfarandet avslutas. I alla övriga fall ska kommissionen omedelbart lämna en rapport till rådet om resultaten av samrådet tillsammans med ett förslag om att förfarandet ska avslutas. Förfarandet ska anses vara avslutat om inte rådet inom en månad med kvalificerad majoritet har beslutat annorlunda.

3. För ett förfarande som inletts enligt artikel 5.9 ska skadan normalt anses vara försumbar när importen i fråga understiger de volymer som fastställs i artikel 5.7. Samma typ av förfarande ska omedelbart avslutas om det fastställs att dumpningsmarginalen uttryckt som procentandel av exportpriset understiger 2 %, under förutsättning att det endast är undersökningen som ska avslutas när marginalen understiger 2 % för enskilda exportörer och att dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förfarandet och åter kan bli föremål för en översyn som genomförs för landet i fråga enligt artikel 11.

4. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstateras framgår att dumpning och därav följande skada föreligger och att gemenskapens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 21, ska rådet på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén införa en slutgiltig antidumpningstull. Förslaget ska antas av rådet, såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Om preliminära tullar är i kraft ska ett förslag avseende slutgiltiga åtgärder läggas fram för rådet senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla. Storleken på antidumpningstullen får inte överstiga den fastställda dumpningsmarginalen och bör vara lägre än den marginalen om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för gemenskapsindustrin.

5. En antidumpningstull ska på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt som, oavsett var den kommer ifrån, konstaterats vara dumpad och vålla skada, utom på import från de leverantörer vars åtaganden enligt denna förordning har godtagits. I den förordning genom vilken tullen införas ska tullen anges för varje leverantör eller, om detta är praktiskt ogenomförbart och som regel i de fall som avses i artikel 2.7 a, för varje berört leverantörsland.

I de fall där artikel 2.7 a är tillämplig ska emellertid en individuell tull fastställas för de exportörer som på grundval av korrekt underbyggda ansökningar kan visa att de uppfyller följande kriterier:

- a) Exportören kan fritt ta hem kapital och vinster, i de fall företaget helt eller delvis är i utländsk ägo eller är ett samriskföretag.
- b) Exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt.
- c) Majoriteten av aktierna eller andelarna i företaget tillhör enskilda personer; statliga tjänstemän i styrelsen eller i viktiga ledningspositioner ska utgöra en minoritet, eller så måste det påvisas att företaget ändå är tillräckligt oberoende i fråga om statlig inblandning.
- d) Valutaomräkning sker till marknadskurser.
- e) Den statliga inblandningen är inte av sådant slag att åtgärderna kan kringgå om enskilda exportörer beviljas olika tullsatser.

6. Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 17, får varje antidumpningstull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har givit sig till känna enligt artikel 17 men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställts för parterna i stickprovet. Vid tillämpningen av denna punkt ska kommissionen bortse från varje noll- och minimimarginal och från marginaler som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 18. Enskilda tullsatser ska tillämpas på import från exportörer eller producenter som enligt artikel 17 beviljats individuell behandling.

Artikel 10

Retroaktiv verkan

1. Provisoriska åtgärder och slutgiltiga antidumpningstullar ska tillämpas endast på produkter som övergår till fri omsättning efter det att beslut enligt artiklarna 7.1 respektive 9.4 trätt i kraft, om inte annat följer av de undantag som anges i denna förordning.

2. Om en preliminär tull har tillämpats och det slutliga konstaterandet av de faktiska omständigheterna visar att dumpning och skada föreligger, ska rådet oavsett om en slutgiltig antidumpningstull ska införas eller ej besluta i vilken omfattning den preliminära tullen slutgiltigt ska tas ut. I detta sammanhang ska "skada" innefatta varken en avsevärd försening vid etablerandet av

en gemenskapsindustri eller risk för väsentlig skada, utom i de fall där det konstateras att detta skulle ha lett till väsentlig skada om inte provisoriska åtgärder hade vidtagits. I alla övriga fall där sådan risk eller sådan försening föreligger, ska de provisoriska beloppen återställas, och slutgiltiga tullar får införas endast från och med den dag då det slutligen fastställs att risk för skada eller en avsevärd försening föreligger.

3. Om den slutgiltiga antidumpningstullen är högre än den provisoriska tullen, ska mellanskillnaden inte tas ut. Om den slutgiltiga tullen är lägre än den provisoriska tullen ska tullen beräknas på nytt. Om ett slutligt fastställande är negativt, ska den provisoriska tullen inte bekräftas.

4. Produkter som införts för konsumtion högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig antidumpningstull under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 14.5, att kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig och det har konstaterats att

- a) produkten i fråga under en längre tid har dumpats, eller att importören var eller borde ha varit medveten om dumpningens omfattning och den påstådda eller konstaterade skadan, och
- b) utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden ytterligare en betydande ökning av import äger rum vilken med hänsyn till tidpunkten, omfattningen och övriga omständigheter sannolikt kommer att allvarligt undergräva den positiva verkan av den slutgiltiga antidumpningstull som ska tillämpas.

5. Om åtaganden har brutits eller återtagits kan slutgiltiga tullar tas ut på varor som införts för fri omsättning högst 90 dagar innan provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 14.5 och att en sådan retroaktiv bedömning inte ska tillämpas på import som ägde rum innan åtagandet bröts eller återtog.

Artikel 11

Varaktighet, översyn och återbetalning

1. En antidumpningsåtgärd ska vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att motverka den dumpning som vållar skada.

2. En slutgiltig antidumpningsåtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översynen av såväl dumpning som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. En sådan översyn vid giltighetstidens utgång ska inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av gemenskapsproducenter eller för gemenskapsproducenters räkning och åtgärden ska fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av en sådan översyn.

En översyn vid giltighetstidens utgång ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer. Sannolikheten för detta kan exempelvis styrkas genom bevis för fortsatt dumpning och skada eller bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av gällande åtgärder eller bevis för att exportörernas omständigheter eller marknadsvillkoren är sådana att det finns anledning att förmoda att den skadevållande dumpningen skulle fortsätta.

När undersökningar enligt denna punkt utförs, ska exportörerna, importörerna, exportlandets företrädare och gemenskapsproducenterna ges tillfälle att utveckla, dementera eller yttra sig över de uppgifter som lämnats i begäran om översyn, och slutsatserna ska dras med beaktande av alla relevanta och dokumenterade bevis som framläggs avseende frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer.

Ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år åtgärderna är i kraft i enlighet med denna punkt. Därefter ska gemenskapsproducenterna senast tre månader innan femårsperioden löper ut ha rätt att inge en begäran om översyn i enlighet med andra stycket. Ett tillkännagivande om åtgärdernas faktiska upphörande i enlighet med denna punkt ska också offentliggöras.

3. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på begäran av en exportör eller importör eller av gemenskapsproducenterna, om begäran innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimsoversyn.

En interimsoversyn ska inledas om begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden inte längre är nödvändig för att motverka dumpning eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller återkommer om åtgärden upphävs eller ändras eller för att den gällande åtgärden inte längre är tillräcklig för att motverka den skadevållande dumpningen.

Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna punkt kan kommissionen bland annat överväga om de omständigheter som rör dumpning och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder leder till det avsedda resultatet att undanröja den skada som tidigare konstaterats enligt artikel 3. I detta sammanhang ska alla relevanta och dokumenterade bevis beaktas vid det slutliga fastställandet.

4. En översyn ska även utföras för att fastställa enskilda dumpningsmarginaler för nya exportörer i exportlandet i fråga, vilka inte exporterade produkten under den undersökningsperiod på vilken åtgärderna grundades.

Översynen ska inledas om en ny exportör eller producent kan visa att han inte är förbunden med någon av de exportörer eller producenter i exportlandet som omfattas av antidumpningsåtgärderna beträffande produkten och att han faktiskt har exporterat produkten till gemenskapen efter undersökningsperioden eller att han genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till gemenskapen.

En översyn avseende en ny exportör ska inledas och skyndsamt utföras efter samråd med rådgivande kommittén och efter det att gemenskapsproducenterna givits tillfälle att yttra sig. I den förordning av kommissionen genom vilken en översyn inleds ska den gällande tullen upphävas för den nya exportören genom en ändring av den förordning genom vilken tullen infördes och genom att importen görs till föremål för registrering enligt artikel 14.5 så att det säkerställs att antidumpningstullar kan tas ut retroaktivt från den tidpunkt då översynen inleddes om översynen skulle leda till ett konstaterande av dumpning från den berörda exportörens sida.

Bestämmelserna i denna punkt är inte tillämpliga på tullar som har införts enligt artikel 9.6.

5. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar ska med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med punkterna 2, 3 och 4. Översyner i enlighet med punkterna 2 och 3 ska utföras snabbt och ska normalt slutföras inom tolv månader efter inledandet. Översyner i enlighet med punkterna 2 och 3 ska under alla omständigheter slutföras inom 15 månader efter inledandet. Översyner i enlighet med punkt 4 ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter inledandet. Om en översyn i enlighet med punkt 2 inleds medan en översyn i enlighet med punkt 3 pågår inom ramen för samma förfarande, ska översynen i enlighet med punkt 3 slutföras vid samma tidpunkt översynen i enlighet med punkt 2.

Kommissionen ska förelägga rådet ett förslag till åtgärder minst en månad innan tidsfristerna enligt första stycket löper ut.

Om undersökningen inte slutförs inom tidsfristerna enligt första stycket, ska åtgärderna

- i fråga om undersökningar i enlighet med punkt 2 upphöra att gälla,
- i fråga om undersökningar i enlighet med punkterna 2 och 3 parallellt upphöra att gälla, om antingen undersökningen i enlighet med punkt 2 påbörjades medan en översyn i enlighet med punkt 3 pågick i samma förfarande eller om sådana översyner påbörjats på samma gång, eller
- i fråga om undersökningar i enlighet med punkterna 3 och 4 förbli oförändrade.

Ett tillkännagivande om åtgärdernas upphörande eller fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska därefter offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. Översyn enligt denna artikel ska inledas av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén. Om det vid översyn visar sig motiverat ska åtgärder upphävas eller bibehållas enligt punkt 2 eller upphävas, bibehållas eller ändras enligt punkterna 3 och 4 av det gemenskapsorgan som ansvarat för deras införande. Om åtgärderna upphävs för enskilda exportörer, men inte för landet i dess helhet, ska dessa exportörer även fortsättningsvis omfattas av förordningen och kan automatiskt underkastas en förnyad undersökning vid en senare översyn som utförs för landet i fråga enligt denna artikel.

7. Om en översyn av åtgärder enligt punkt 3 fortfarande pågår då åtgärdernas giltighetstid löper ut enligt punkt 2, ska denna översyn även omfatta de förhållanden som anges i punkt 2.

8. Utan hinder av punkt 2 kan en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den erlagda tullen har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

Vid begäran om återbetalning av antidumpningstull ska importören inge en ansökan till kommissionen. Ansökan ska inges via den medlemsstat på vars territorium produkterna övergått till fri omsättning inom sex månader från och med den dag då den slutgiltiga tullens storlek fastställdes av de behöriga myndigheterna eller från och med den dag då ett beslut slutgiltigt fattades om att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en provisorisk tull. Medlemsstaterna ska omedelbart vidarebefordra denna begäran till kommissionen.

En ansökan om återbetalning ska anses vara vederbörligen styrkt endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den återkrävda antidumpningstullen samt alla tullhandlingar avseende beräkning och betalning av detta belopp. Den ska även innehålla bevisning om de normalvärden och exportpriser till gemenskapen som under en representativ period gäller för den exportör eller producent som omfattas av tullen. I de fall då importören inte är förbunden med den berörda exportören eller producenten och dessa uppgifter inte är direkt tillgängliga eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna dem till importören, ska ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att dumpningsmarginalen har sänkts eller slopats enligt denna artikel och att det relevanta bevismaterialet kommer att tillställas kommissionen. Om denna bevisning inte framläggs inom en rimlig tid från exportören eller producenten, ska ansökan avslås.

Kommissionen ska efter samråd med rådgivande kommittén besluta om och i vilken omfattning ansökan ska bifallas, eller också kan den när som helst fatta beslut om att inleda en interimsoversyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen, som ska utföras i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, ska användas för att fastställa om och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad. Återbetalning av tull ska normalt ske inom tolv månader, och under inga omständigheter senare än arton månader efter det att en importör av den produkt som belagts med antidumpningstull har ingivit en styrkt begäran om återbetalning. Utbetalning av det återkrävda beloppet bör normalt göras av medlemsstaterna inom 90 dagar efter kommissionens beslut.

9. Vid varje undersökning avseende översyn eller återbetalning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen, med beaktande av artikel 2, särskilt punkterna 11 och 12 i denna, och artikel 17, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga.

10. Vid varje undersökning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen granska exportprisernas tillförlitlighet enligt artikel 2. Om det beslutas att exportpriset ska konstrueras enligt artikel 2.9 ska detta dock beräknas utan avdrag för den antidumpningstull som betalats, om avgörande bevis framläggs för att tullen i fråga återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i gemenskapen.

Artikel 12

Ny undersökning

1. Om gemenskapsindustrin eller någon annan berörd part lämnar tillräckliga uppgifter normalt inom två år från åtgärdernas ikraftträdande av vilka det framgår att exportpriserna har minskat efter den ursprungliga undersökningsperioden och före eller efter det att åtgärder infördes eller att åtgärderna inte har lett till några rörelser eller inte har lett till tillräckliga rörelser i återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser för den importerade produkten i gemenskapen, får undersökningen efter samråd återupptas för granskning av huruvida åtgärden har haft någon verkan på dessa priser.

Undersökningen får också, på de villkor som anges ovan, återupptas på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

2. Vid en ny undersökning enligt denna artikel ska exportörer, importörer och gemenskapsproducenter ges tillfälle att klargöra situationen i fråga om återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser, och om det konstateras att åtgärden borde ha lett till prisrörelser ska exportpriserna i syfte att undanröja den skada som tidigare fastställts enligt artikel 3 granskas på nytt enligt artikel 2 och dumpningsmarginalerna omräknas med hänsyn till de på nytt granskade exportpriserna.

Om det anses att villkoren i artikel 12.1 är uppfyllda till följd av att exportpriserna minskat och detta skedde efter den ursprungliga undersökningsperioden och innan eller efter det att åtgärder infördes, får dumpningsmarginalerna omräknas med hänsyn till dessa lägre exportpriser.

3. Om en ny undersökning i enlighet med denna artikel visar att graden av dumpning har ökat, får de gällande åtgärderna efter samråd ändras av rådet på förslag av kommissionen i överensstämmelse med de nya undersökningsresultaten avseende exportpriser. Förslaget ska antas av rådet, såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Beloppet av den antidumpningstull som införs i enlighet med denna artikel får inte vara mer än dubbelt så högt som beloppet av den tull som ursprungligen infördes av rådet.

4. De relevanta bestämmelserna i artiklarna 5 och 6 ska gälla för varje ny undersökning som utförs i enlighet med denna artikel; dock ska en sådan ny undersökning utföras snabbt och normalt ha slutförts inom sex månader efter det att den inleddes. En sådan ny undersökning ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter det att den inleddes.

Kommissionen ska förelägga rådet ett förslag till åtgärder senast en månad innan tidsfristen enligt första stycket löper ut.

Om den nya undersökningen inte slutförs inom de tidsfrister som anges i första stycket ska åtgärderna förbli oförändrade. Ett tillkännagivande om åtgärdernas fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Påstådda förändringar av normalvärdet ska beaktas vid tillämpningen av denna artikel endast om fullständiga och styrkta uppgifter görs tillgängliga för kommissionen inom de tidsfrister som fastställts i tillkännagivandet om inledande av undersökning. Om en granskning innebär en ny undersökning av normalvärden får importen göras till föremål för registrering enligt artikel 14.5 i avvaktan på resultaten från den nya undersökningen.

Artikel 13

Kringgående av åtgärder

1. Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder eller import av delar av denna produkt. Om gällande åtgärder kringgås får antidumpningstullar, som inte får överskrida den övriga antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.5, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsats i de länder som omfattas av åtgärder. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeland och gemenskapen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och gemenskapen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare, i förekommande fall i enlighet med bestämmelserna i artikel 2, fastställts för den likadana produkten.

Till det bruk, de processer eller den bearbetning som avses i första stycket hör bland annat obetydliga ändringar av den berörda produkten för att den ska omfattas av nomenklaturnummer som normalt inte omfattas av åtgärder, under förutsättning att dessa ändringar inte påverkar produktens grundläggande egenskaper, samt sändning av den produkt som omfattas av åtgärder via tredjeland, exportörers omorganisation av sina försäljningsmönster eller försäljningskanaler i det land som omfattas av åtgärder i syfte att slutligen exportera sina produkter till gemenskapen via producenter som omfattas av en individuell tullsats som är lägre

än den som är tillämplig på producenternas produkter, och, under de omständigheter som anges i punkt 2, hopsättning av delar genom en hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland.

2. En hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland ska anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om

- verksamheten påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna,
- delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten; dock ska kringgående inte i något fall anses ske när ökningen av de införda delarnas värde genom sammansättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden, och
- tullens positiva verkningar undergrävs i fråga om priser eller kvantiteter av den hopsatta likadana produkten och det finns bevis för dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten eller liknande produkter.

3. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska, på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part, inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkt 1. Undersökningarna ska efter samråd med rådgivande kommittén inledas genom en förordning från kommissionen, genom vilken tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 14.5 eller kräva säkerheter. Undersökningarna ska utföras av kommissionen med eventuellt bistånd av tullmyndigheterna och ska slutföras inom nio månader. Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska rådet på förslag av kommissionen fatta beslut om detta efter samråd med rådgivande kommittén. Förslaget ska antas av rådet såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 14.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden vid inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med denna artikel.

4. Import från företag som omfattas av befrielse från tull ska inte omfattas av registrering i enlighet med artikel 14.5 eller av åtgärder. En väl underbyggd ansökan om befrielse från tull ska inges inom den tidsfrist som fastställs i kommissionens förordning om inledande av undersökningen. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum utanför gemenskapen, får befrielse från tull beviljas sådana producenter av den berörda produkten vilka kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum inom gemenskapen, får befrielse från tull beviljas importörer som kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående.

Denna befrielse från tull ska beviljas genom ett beslut av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén eller beslut av rådet om införande av åtgärder, och den ska vara giltig under den period och på de villkor som anges i beslutet.

Under förutsättning att villkoren i artikel 11.4 är uppfyllda får befrielse från tull även beviljas efter slutförandet av den undersökning som ledde till utvidgningen av åtgärderna.

Under förutsättning att det har gått minst ett år sedan åtgärderna utvidgades, och om antalet parter som ansöker eller kan tänkas ansöka om befrielse från tull är betydande, får kommissionen besluta att inleda en översyn av utvidgningen av åtgärderna. En sådan översyn ska utföras i enlighet med de bestämmelser i artikel 11.5 som är tillämpliga på översyner i enlighet med artikel 11.3.

5. Bestämmelserna i denna artikel ska inte utesluta den normala tillämpningen av gällande tullbestämmelser.

Artikel 14

Allmänna bestämmelser

1. Provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar ska införas genom förordning och tas ut av medlemsstaterna i den form och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning genom vilken dessa tullar införs. Dessa tullar ska även tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt åläggs import. Ingen produkt ska beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.

2. Förordningar genom vilka provisoriska eller slutgiltiga antidumpningstullar införs och förordningar eller beslut genom vilka åtaganden godtas eller genom vilka undersökningar och förfaranden avslutas ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Sådana förordningar eller beslut ska med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter särskilt innehålla namnen på exportörerna, om det är möjligt, eller de berörda länderna, en varubeskrivning och en sammanfattning av de omständigheter och överväganden som ligger till grund för fastställandet av dumpning och skada. I varje enskilt fall ska en kopia av förordningen eller beslutet skickas till de berörda parter som är kända. Bestämmelserna i denna punkt ska i tillämpliga delar även gälla översyner.

3. Särskilda bestämmelser, i synnerhet avseende den gemensamma definitionen av begreppet ursprung enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾, får antas i enlighet med den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1.

4. Om det ligger i gemenskapens intresse får, efter samråd med rådgivande kommittén, de åtgärder som införs i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas för en period om nio månader genom ett beslut av kommissionen. Detta tillfälliga upphävande får förlängas med en ytterligare period om högst ett år, om rådet på förslag av kommissionen fattar beslut om detta. Förslaget ska antas av rådet, såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Åtgärder får endast upphävas tillfälligt om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats i en sådan omfattning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppträffa om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att gemenskapsindustrin har givits tillfälle att yttra sig och att dessa yttranden har beaktats. Åtgärder får när som helst och efter samråd återinföras om skälet till att de tillfälligt upphävdes inte längre är tillämpligt.

5. Kommissionen kan efter samråd med rådgivande kommittén kräva att tullmyndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att registrera importen så att åtgärder därefter kan vidtas mot denna import från och med dagen för registreringen. Import kan göras till föremål för registrering på begäran av gemenskapsindustrin, om begäran innehåller tillräcklig bevisning för att motivera en sådan åtgärd. Registrering ska införas genom en förordning i vilken ändamålet med åtgärden och i förekommande fall den uppskattade storleken på eventuella framtida betalningsförpliktelser ska anges. Import får inte göras till föremål för registrering under en längre period än nio månader.

6. Medlemsstaterna ska varje månad till kommissionen lämna uppgifter om handeln med sådana importerade produkter som omfattas av undersökning och åtgärder samt de tullbelopp som tagits ut i enlighet med denna förordning.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 får kommissionen begära att medlemsstaterna från fall till fall lämnar uppgifter som är nödvändiga för en effektiv övervakning av åtgärdernas tillämpning. Härvid ska bestämmelserna i artikel 6.3 och 6.4 tillämpas. Alla uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med denna artikel ska omfattas av bestämmelserna i artikel 19.6.

Artikel 15

Samråd

1. De samråd som föreskrivs i denna förordning ska äga rum i en rådgivande kommitté, som ska bestå av företrädare för varje medlemsstat och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Samråd ska hållas omedelbart på begäran av en medlemsstat eller på initiativ av kommissionen, och under alla omständigheter inom en tidsram som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

2. Kommittén ska sammanträda på kallelse av ordföranden. Denne ska snarast möjligt, dock senast tio arbetsdagar före sammanträdet, förse medlemsstaterna med all relevant information.

3. När så krävs kan samråd ske enbart i skriftlig form; i sådana fall ska kommissionen underrätta medlemsstaterna och ange en tidsfrist inom vilken de ska ha rätt att lämna synpunkter eller begära ett muntligt samråd, som ordföranden ska ordna, under förutsättning att ett sådant muntligt samråd kan äga rum inom en tidsram som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i denna förordning.

4. Samråd ska särskilt avse

- a) förekomsten av dumpning och metoderna för att fastställa dumpningsmarginaler,
- b) förekomsten och omfattningen av skada,
- c) orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan,
- d) de åtgärder som under föreliggande förhållanden är lämpliga för att förhindra eller avhjälpa den genom dumpning vållade skadan samt hur dessa åtgärder ska genomföras.

Artikel 16

Kontrollbesök

1. Kommissionen ska, om den finner detta lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter och branschföreningar och organisationer för att kontrollera bokföringen och de uppgifter som lämnats om dumpning och skada. Kontrollbesök får endast genomföras om frågeformuläret i tid besvarats på ett korrekt sätt.

2. Kommissionen kan vid behov utföra undersökningar i tredjeland under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke, att företrädare för det berörda landets regering underrättas och att dessa inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda företagens samtycke har erhållits bör kommissionen meddela myndigheterna i exportlandet om namn på och adress till de företag som ska besökas och de datum som överenskommits.

3. De berörda företagen ska underrättas om vilka slags uppgifter som ska kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som kan komma att krävas vid sådana besök, vilket inte bör utesluta att det mot bakgrund av de uppgifter som framkommer vid kontrollbesöket kan krävas att ytterligare detaljuppgifter lämnas.

4. Vid undersökningar som genomförs enligt punkterna 1, 2 och 3 ska kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär detta.

Artikel 17

Stickprov

1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner genom statistiskt representativa stickprov som utförs på grundval av de uppgifter som är tillgängliga när urvalet görs, eller till den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.

2. Det slutliga urvalet av parter, slag av produkter eller transaktioner som görs i enlighet med dessa bestämmelser om stickprov ska kommissionen ansvara för, men urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inlett givit sig till känna och lämnat tillräckliga uppgifter för att ett representativt stickprov ska kunna göras.

3. I de fall undersökningen har begränsats enligt denna artikel ska en enskild dumpningsmarginal dock beräknas för varje exportör eller producent som inte ursprungligen utvaldes och som lämnar de nödvändiga uppgifterna inom de tidsfrister som anges i denna förordning, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att enskilda undersökningar skulle bli orimligt betungande och skulle förhindra att undersökningen avslutades i rätt tid.

4. Om beslut fattas om stickprovstagning och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov tas. Om samarbetet fortsatt uppvisar avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att ta ett nytt stickprov ska tillämpliga bestämmelser i artikel 18 gälla.

Artikel 18

Bristande samarbete

1. I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen enligt denna förordning eller väsentligen hindrar undersökningen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter. Om det framkommer att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter ska dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter kan användas. Berörda parter bör göras uppmärksamma på konsekvenserna av bristande samarbete.

2. Underlåtenhet att lämna svar i datoriserad form ska inte anses utgöra bristande samarbete, under förutsättning att den berörda parten kan visa att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts.

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i varje avseende bör de inte lämnas utan beaktande, under förutsättning att eventuella brister inte är sådana att de gör det orimligt svårt att komma fram till ett rimligt tillförlitligt avgörande, att uppgifterna lämnas på ett korrekt sätt i god tid och är kontrollerbara och att parten har handlat efter bästa förmåga.

4. Om bevis eller uppgifter inte godtas ska den part som lämnat dem omedelbart underrättas om orsakerna till detta och ges tillfälle att lämna ytterligare förklaringar inom den fastställda tidsfristen. Om förklaringarna inte anses vara tillfredsställande ska skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas anges och uppges i de avgöranden som offentliggörs.

5. Om fastställanden, inbegripet de som rör normalvärdet, grundas på bestämmelserna i punkt 1 och de uppgifter som lämnas i klagomålet, ska uppgifterna om det är praktiskt möjligt och med beaktande av tidsfristerna för undersökningen, kontrolleras genom hänvisning till uppgifter från andra oberoende källor som kan finnas tillgängliga, exempelvis offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik och uppgifter om tullintäkter, eller uppgifter som andra berörda parter lämnat som ett led i undersökningen.

Dessa uppgifter får i tillämpliga fall inbegripa relevanta uppgifter som gäller världsmarknaden eller andra representativa marknader.

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.

Artikel 19

Konfidentiell behandling

1. Uppgifter som till sin natur är konfidentiella (t.ex. på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller leda till väsentlig skada för den person som lämnar uppgifterna, eller för en person från vilken denne har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, ska på välgrundad begäran behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. De berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter ska lämna icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa. Dessa sammanfattningar ska vara tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att kunna bilda sig en rimlig uppfattning om kontentan av de konfidentiella uppgifterna. Under särskilda omständigheter får dessa parter ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. Under sådana särskilda omständigheter ska en förklaring lämnas angående skälen till att en sådan sammanfattning inte är möjlig.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna antingen är ovillig att göra uppgifterna tillgängliga eller att tillåta att de lämnas ut på ett mer generellt sätt eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan beaktande om inte lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan påvisa att uppgifterna är korrekta. Begäran om konfidentiell behandling ska inte avvisas godtyckligt.

4. Denna artikel ska inte hindra gemenskapens myndigheter från att lämna ut allmän information, särskilt inte de skäl som legat till grund för de beslut som fattats i enlighet med denna förordning, och inte heller att de lämnar ut den bevisning som gemenskapens myndigheter kan stödja sig på i den mån det är nödvändigt att redogöra för dessa skäl vid en rättegång. Ett sådant utlämnande måste ske med beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärshemligheter inte röjs.

5. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna eller någon av dessas tjänstemän får inte utan uttryckligt tillstånd från uppgiftslämnaren lämna ut några uppgifter som mottagits i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller uppgifter avseende samråd enligt artikel 15 eller interna handlingar som upprättats av gemenskapens myndigheter eller medlemsstaterna får endast lämnas ut om detta uttryckligen anges i denna förordning.

6. Uppgifter som mottagits i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes. Denna bestämmelse ska inte hindra att uppgifter som mottagits i samband med en undersökning används vid inledandet av en annan undersökning inom ramen för samma förfarande rörande samma likadana produkt.

Artikel 20

Utlämnande av uppgifter

1. De klagande, importörer, exportörer och deras intresseorganisationer, samt företrädare för exportlandet, får begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av provisoriska åtgärder lämnas ut. En sådan begäran ska göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och uppgifterna ska därefter så snart som möjligt lämnas ut skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att slutligen få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka man avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs eller att en undersökning eller ett förfarande avslutas utan att åtgärder införs, varvid särskild hänsyn ska tas till utlämnandet av sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om att slutligen få ta del av uppgifter enligt punkt 2 ska lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har tillämpats, vara kommissionen till handa senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en provisorisk tull inte har tillämpats ska parterna ges tillfälle att begära ett slutligt utlämnande av uppgifterna inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

4. Ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ske skriftligen. Det ska ske så snart som möjligt med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder enligt artikel 9. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden ska dessa utlämnas så snart som möjligt. Utlämnande av uppgifter ska inte inverka på något beslut som kommissionen eller rådet därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter eller överväganden ska dessa utlämnas snarast möjligt.

5. De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter ska endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall ska fastställas av kommissionen och som ska vara minst tio dagar med beaktande av hur brådskande ärendet är.

Artikel 21

Gemenskapens intresse

1. Ett fastställande om huruvida ett ingripande är befogat med hänsyn till gemenskapens intresse ska fattas på grundval av en helhetsbedömning av alla berörda parter intressen, inbegripet den inhemska industrins, användarnas och konsumenternas intressen, och ett fastställande enligt denna artikel ska endast göras då alla parter har givits tillfälle att yttra sig enligt punkt 2. Vid en sådan undersökning ska särskild hänsyn tas till behovet av att undanröja den snedvridning av handeln som följer av skadevällande dumpning och till behovet av att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som fastställs på grundval av konstaterad dumpning och skada får inte vidtas om myndigheterna på grundval av samtliga lämnade uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få fram ett ordentligt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder, kan de klagande, importörerna och deras intresseorganisationer, företrädare för användare och konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av antidumpningsundersökningen. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav ska göras tillgängliga för de övriga parter som anges i denna artikel, vilka ska ha rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat enligt punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran ska beviljas om den lämnas inom de

tidsgränser som anges i punkt 2 och om den innehåller sådana skäl som med beaktande av gemenskapens intresse motiverar att parten bör höras.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får yttra sig om tillämpningen av de provisoriska tullar som har införts. För att dessa synpunkter ska kunna beaktas ska de ha inkommit inom en månad efter det att åtgärderna i fråga börjat tillämpas och synpunkterna eller sammanfattningar av dem ska göras tillgängliga för övriga parter som ska ha rätt att yttra sig över dem.

5. Kommissionen ska undersöka de uppgifter som inlämnats på korrekt sätt och undersöka i vilken omfattning de är representativa, och resultaten av denna analys tillsammans med en bedömning av dessa uppgifter ska överlämnas till rådgivande kommittén. Kommissionen ska vid utarbetandet av förslag i enlighet med artikel 9 ta kommitténs samlade åsikter i beaktande.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få tillgång till de omständigheter och överväganden som ligger till grund för de slutliga besluten. Dessa uppgifter ska i görligaste mån göras tillgängliga för dem utan att detta inverkar på sådana beslut som kommissionen eller rådet senare kan komma att fatta.

7. Uppgifter ska endast beaktas när faktisk bevisning stöder deras tillförlitlighet.

Artikel 22

Slutbestämmelser

Denna förordning ska inte utesluta tillämpningen av

- sådana särskilda bestämmelser som anges i överenskommelser mellan gemenskapen och tredjeland,
- gemenskapens förordningar på jordbruksområdet och rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter ⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1667/2006 av den 7 november 2006 om glukos och laktos ⁽²⁾ och rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽³⁾, varvid denna förordning ska komplettera de förordningarna och tillämpas utan hinder av alla de bestämmelser i dessa förordningar som utesluter tillämpning av antidumpningstullar,
- särskilda åtgärder, under förutsättning att sådana åtgärder inte står i strid med förpliktelser enligt GATT.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 312, 11.11.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104.

*Artikel 23***Upphävande**

Förordning (EG) nr 384/96 ska upphöra att gälla.

Upphävandet av förordning (EG) nr 384/96 ska inte påverka giltigheten av de förfaranden som inletts med stöd av den förordningen.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2009.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar

S. O. LITTORIN

Ordförande

BILAGA I

UPPHÄVD FÖRORDNING OCH EN FÖRTECKNING ÖVER DESS EFTERFÖLJANDE ÄNDRINGAR

Rådets förordning (EG) nr 384/96

(EGT L 56, 6.3.1996, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 2331/96

(EGT L 317, 6.12.1996, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 905/98

(EGT L 128, 30.4.1998, s. 18)

Rådets förordning (EG) nr 2238/2000

(EGT L 257, 11.10.2000, s. 2)

Rådets förordning (EG) nr 1972/2002

(EGT L 305, 7.11.2002, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 461/2004

(EUT L 77, 13.3.2004, s. 12)

Rådets förordning (EG) nr 2117/2005

(EUT L 340, 23.12.2005, s. 17)

Artikel 1

Artikel 3, endast vad gäller hänvisningen till förordning
(EG) nr 384/96

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 384/96	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 2.3 första meningen	Artikel 2.3 första stycket
Artikel 2.3 andra meningen	Artikel 2.3 andra stycket
Artikel 2.4	Artikel 2.4
Artikel 2.5 första meningen	Artikel 2.5 första stycket
Artikel 2.5 andra meningen	Artikel 2.5 andra stycket
Artikel 2.5 andra och tredje styckena	Artikel 2.5 tredje och fjärde styckena
Artikel 2.6–2.9	Artikel 2.6–2.9
Artikel 2.10 a–h	Artikel 2.10 a–h
Artikel 2.10 i första meningen	Artikel 2.10 i första stycket
Artikel 2.10 i andra meningen	Artikel 2.10 i andra stycket
Artikel 2.10 j och k	Artikel 2.10 j och k
Artikel 2.11 och 2.12	Artikel 2.11 och 2.12
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.2, inledningen och leden a och b
Artikel 3.3	Artikel 3.3
Artikel 3.4	Artikel 3.4, inledningen och leden a och b
Artikel 3.5-3.9	Artikel 3.5-3.9
Artikel 4.1 inledningen	Artikel 4.1 inledningen
Artikel 4.1 a	Artikel 4.1 a
Artikel 4.1 b	Artikel 4.1 b, inledningen och leden i och ii
Artikel 4.2	Artikel 4.2 första stycket, inledningen och leden a, b och c
	Artikel 4.2 andra stycket
Artikel 4.3 och 4.4	Artikel 4.3 och 4.4
Artikel 5-22	Artikel 5-22
Artikel 23	–
–	Artikel 23
Artikel 24 första punkten	Artikel 24
Artikel 24 andra punkten	–
–	Bilaga I
–	Bilaga II

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2009/158/EG

av den 30 november 2009

om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeland av fjäderfä och kläckägg

(kodifierad version)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeland av fjäderfä och kläckningsägg ⁽²⁾ har ändrats flera gånger ⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.
- (2) Fjäderfä i egenskap av levande djur och kläckägg i egenskap av animaliska produkter innefattas i produktförteckningen i bilaga I till fördraget.
- (3) För att säkerställa en rationell utveckling av fjäderfäproduktionen och därmed öka produktiviteten inom denna sektor bör vissa djurhälsoregler för handeln inom gemenskapen med fjäderfä och kläckägg fastställas på gemenskapsnivå.
- (4) Avel och uppfödning av fjäderfä utgör en del av jordbrukssektorn och är en inkomstkälla för en del av jordbruksbefolkningen.
- (5) För att underlätta handel inom gemenskapen med fjäderfä och kläckägg bör det inte finnas några olikheter bland medlemsstaterna i fråga om djurhälsovillkor.

- (6) För att underlätta en harmonisk utveckling av handeln inom gemenskapen bör ett gemenskapssystem fastställas för import från tredjeland.

- (7) Speciella former för handel, t.ex. utställningar, förevisningar och tävlingar bör i princip undantas från detta direktiv.

- (8) Med hänsyn till hur modern fjäderfäuppfödning bedrivs är det bästa sättet att befrämja en harmonisk utveckling av handeln inom gemenskapen med fjäderfä och kläckägg att övervaka produktionsanläggningarna.

- (9) Det bör överlåtas till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att godkänna anläggningar som uppfyller de villkor som fastställs i detta direktiv och se till att villkoren tillämpas.

- (10) I rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden") ⁽⁴⁾ föreskrivs handelsnormer för sektorerna för ägg och fjäderfäkött. I kommissionens förordning (EG) nr 617/2008 av den 27 juni 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ när det gäller handelsnormer för kläckägg och gårdsuppfödda kycklingar fastställs tillämpningsföreskrifter för den förordningen när det gäller handelsnormer för kläckägg och gårdsuppfödda kycklingar, särskilt i fråga om att ett särskiljande registreringsnummer ska tilldelas varje produktionsanläggning och att kläckägg ska märkas. Samma kriterier för identifiering av produktionsanläggningar och märkning av kläckägg bör av praktiska skäl gälla vid tillämpningen av detta direktiv.

⁽¹⁾ Yttrande av den 20 oktober 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 303, 31.10.1990, s. 6.

⁽³⁾ Se bilaga VI del A.

⁽⁴⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168, 28.6.2008, s. 5.

- (11) Medlemsstaterna bör utse de nationella referenslaboratorierna och lämna alla nödvändiga uppgifter och uppdateringar. Medlemsstaterna bör göra denna information tillgänglig för de andra medlemsstaterna och för allmänheten.
- (12) För att undgå spridning av smittsamma sjukdomar bör fjäderfä och kläckägg uppfylla vissa djurhälsokrav för att bli föremål för handel inom gemenskapen.
- (13) Likaså bör av djurhälsoskäl fastställas vilka villkor som bör gälla för transporter.
- (14) Kommissionen bör ges möjlighet att godta vissa ytterligare krav med hänsyn till de framsteg som en medlemsstat gjort vad gäller utrotning av vissa fjäderfäsjukdomar, förutsatt att dessa krav inte i något fall går utöver dem som den berörda medlemsstaten tillämpar nationellt. I detta sammanhang kan det visa sig önskvärt att fastställa vilken status som ska tilldelas en medlemsstat eller region med avseende på vissa sjukdomar som kan tänkas angripa fjäderfä.
- (15) Även om det av praktiska skäl inte är möjligt att uppfylla alla gemenskapskrav vid handelstransaktioner i mycket liten skala bör inom gemenskapen vissa viktigare regler iakttas.
- (16) För att säkerställa att de uppställda kraven uppfylls bör bestämmelser införas som garanterar att sändningar av fjäderfä och kläckägg åtföljs till sin destination av ett veterinärintyg som utfärdats av en officiell veterinär.
- (17) I fråga om organiserandet och uppföljningen av de kontroller som de medlemsstater till vilka sändningen är destinerad ska svara för och de säkerhetsåtgärder som ska tillämpas bör det hänvisas till de allmänna bestämmelser som anges i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽¹⁾.
- (18) Kommissionen bör ges möjlighet att genomföra kontroller i samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter.
- (19) För att utforma en ordning som kan tillämpas inom gemenskapen vid import från tredjeländer krävs att det upprättas en förteckning över sådana länder eller delar av dessa från vilka import av fjäderfä och kläckägg kan komma i fråga.
- (20) Valet av dessa länder bör baseras på kriterier av allmän natur, såsom hälsoläget bland landets fjäderfä och övriga husdjur, veterinärväsendets uppbyggnad och befogenheter och gällande bestämmelser inom hälsoområdet.
- (21) Dessutom bör import av fjäderfä och kläckägg inte medges från länder, där det förekommer smittsamma fjäderfäsjukdomar som kan utgöra ett hot mot gemenskapens husdjur, eller som har varit fria från sådana sjukdomar under en alltför kort period.
- (22) De allmänna villkoren vid import från tredjeländer bör kompletteras med särskilda villkor som utformas med hänsyn till hälsoläget i vart och ett av dessa.
- (23) Ett effektivt sätt att försäkra sig om att gemenskapsregler tillämpas är att fastställa ett standarformulär för intyg vid import av fjäderfä och kläckägg. Dessa regler kan innefatta särskilda bestämmelser som kan variera alltefter vilket tredjeland det gäller. Till detta bör hänsyn tas när man gör standarformuläret.
- (24) Det bör uppdras åt veterinäre experter inom kommissionen att kontrollera att reglerna följs i tredjeland.
- (25) De kontroller som utförs vid import bör omfatta ursprunget och hälsotillståndet hos fjäderfä och kläckägg.
- (26) Medlemsstaterna bör ges rätt att när fjäderfä och kläckägg anländer till gemenskapens territorium och under transiteringen till destinationsorten vidta alla åtgärder, däribland slakt och bortskaftande, som krävs för att skydda folk- och djurhälsan.
- (27) Den ständiga utvecklingen av tekniken för uppfödning av fjäderfä gör det nödvändigt att regelbundet ändra metoderna för att bekämpa fjäderfäsjukdomar.
- (28) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (29) Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga VI.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I detta direktiv fastställs de djurhälsovillkor som ska gälla vid handel inom gemenskapen med och import från tredjeländer av fjäderfä och kläckägg.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på fjäderfä avsett för utställningar, förevisningar eller tävlingar.

Artikel 2

I detta direktiv gäller definitionerna av *officiell veterinär* och *tredjeländer* i rådets direktiv 2004/68/EG av den 26 april 2004 om fastställande av djurhälsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur ⁽¹⁾.

Dessutom gäller följande definitioner:

1. *fjäderfä*: höns, kalkoner, pärlhöns, ankor, gäss, vaktlar, duvor, fasaner, raphöhns och ratiter som föds upp eller hålls i fångenskap för avel, produktion av kött eller ägg för konsumtion eller för att genom utsättning vidmakthålla viltstammen,
2. *kläckägg*: ägg för inkubering som lagts av fjäderfä,
3. *dagsgamla kycklingar*: fjäderfä som är yngre än 72 timmar och som ännu inte har utfodrats. Dock får myskänder (*Cairina moschata*) eller korsningar av dessa utfodras,
4. *avelsfjäderfä*: fjäderfä som är 72 timmar gamla eller äldre och som är avsedda för produktion av kläckägg,
5. *fjäderfä för produktion*: fjäderfän som är 72 timmar gamla eller äldre och som föds upp för produktion av kött och/eller ägg för konsumtion (eller för att genom utsättning vidmakthålla viltstammen),
6. *fjäderfä för slakt*: fjäderfä som skickas direkt till ett slakteri för slakt snarast möjligt efter ankomsten eller i vart fall inom 72 timmar,
7. *flock*: alla fjäderfän med samma hälsostatus som hålls inom samma lokal eller inom samma inhägnad och som epidemiologiskt utgör en enda enhet - för fjäderfä hållna inomhus omfattar detta alla fåglar som delar samma luftvolym,
8. *anläggning*: en produktionsenhet, som kan innefatta en inrättning, som används för att föda upp eller hålla avelsfjäderfä eller fjäderfä för produktion,
9. *inrättning*: en enhet eller del av en enhet som omfattar ett enda produktionsställe och är avsett för följande verksamhet:
 - a) *avelsinrättning*: en inrättning som producerar kläckägg för uppfödning av avelsfjäderfä,
 - b) *förökningsinrättning*: en inrättning som producerar avels-ägg för uppfödning av avelsfjäderfä,
 - c) *uppfödning sinrättning*:
 - i) antingen en uppfödning sinrättning för avelsfjäderfä som är en inrättning som föder upp avelsfjäderfä fram till könsmoget stadium,
 - eller
 - ii) en uppfödning sinrättning som föder upp äggläggande fjäderfä för produktion fram till äggläggningssstadiet,
 - d) *kläckningsinrättning*: en inrättning som inkuberar och kläcker ägg och levererar dagsgamla kycklingar,
10. *förordnad veterinär*: en veterinär åt vilken den behöriga veterinära myndigheten uppdragit att på dess ansvar vid en viss inrättning utföra de inspektioner som fastställs i detta direktiv,
11. *godkänt laboratorium*: ett laboratorium som är beläget inom en medlemsstats territorium och som godkänts av den behöriga veterinära myndigheten att på dess ansvar utföra de diagnostiska undersökningar som anges i detta direktiv,
12. *hälsokontroll*: ett besök av den officiella eller den förordnade veterinären för att kontrollera hälsotillståndet hos alla fjäderfän inom en inrättning,
13. *anmälningspliktiga sjukdomar*: de sjukdomar som räknas upp i bilaga V,
14. *utbrott*: ett utbrott enligt definitionen i rådets direktiv 82/894/EEG av den 21 december 1982 om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen ⁽²⁾,
15. *karantänsstation*: inrättningar där fjäderfä hålls i fullständig isolering utan möjlighet till direkt eller indirekt kontakt med annat fjäderfä för att möjliggöra observation under lång tid och undersökning med avseende på de sjukdomar som räknas upp i bilaga V,
16. *sanitetsslakt*: destruktion under iakttagande av alla nödvändiga hälsoskyddsåtgärder, däribland desinfektion på platsen för utbrottet av allt fjäderfä och alla produkter som är smittade eller misstänks vara smittade.

⁽¹⁾ EUT L 139, 30.4.2004, s. 321.

⁽²⁾ EGT L 378, 31.12.1982, s. 58.

KAPITEL II

REGLER FÖR HANDEL INOM GEMENSKAPEN

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska före den 1 juli 1991 till kommissionen överlämna en plan över de nationella åtgärder som de avser att vidta för att säkerställa efterlevnaden av de regler för godkännande av inrättningar för handel inom gemenskapen med fjäderfä och kläckägg som anges i bilaga II.

Kommissionen ska granska planerna. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 kan planerna godkännas direkt eller ändras eller förses med tillägg innan de godkänns.

2. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 kan ändringar eller tillägg till en plan som godkänts i enlighet med punkt 1 andra stycket i denna artikel

- a) godkännas på begäran av den berörda medlemsstaten för att beakta någon förändring av läget inom medlemsstaten, eller
- b) påkallas för att ta hänsyn till framsteg vad gäller metoderna för att förebygga och bekämpa de sjukdomar det gäller.

Artikel 4

Varje medlemsstat ska utse ett nationellt referenslaboratorium som ska ansvara för samordningen av de diagnostiska metoder som föreskrivs i detta direktiv och deras användning hos de godkända laboratorierna inom sitt territorium.

Varje medlemsstat ska göra närmare uppgifter om sitt nationella referenslaboratorium och alla senare ändringar av dessa tillgängliga för övriga medlemsstater och för allmänheten.

Närmare föreskrifter för den enhetliga tillämpningen av denna artikel kan antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 5

För att bli föremål för handel inom gemenskapen gäller följande:

- a) Kläckägg, dagsgamla kycklingar, avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion ska uppfylla de villkor som anges i artiklarna 6, 15, 18 och 20. De ska också uppfylla eventuella villkor som fastställs i enlighet med artiklarna 16 och 17.

Dessutom ska följande gälla:

- i) Kläckägg ska uppfylla villkoren i artikel 8.
- ii) Dagsgamla kycklingar ska uppfylla villkoren i artikel 9.

- iii) Avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion ska uppfylla villkoren i artikel 10.

- b) Fjäderfä för slakt ska uppfylla de villkor som anges i artiklarna 11, 15, 18 och 20 och de som fastställs i enlighet med artiklarna 16 och 17.

- c) Fjäderfä (inbegripet dagsgamla kycklingar) som är avsedda för utsättning för att vidmakthålla viltstammen ska uppfylla de villkor som anges i artiklarna 12, 15, 18 och 20 och de som fastställs i enlighet med artiklarna 16 och 17.

- d) Vad gäller salmonella ska fjäderfän avsedda för Finland och Sverige uppfylla de villkor som fastställs i enlighet med artikel 13.

Artikel 6

Kläckägg, dagsgamla kycklingar, avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion ska härröra från

- a) inrättningar som uppfyller följande krav:
 - i) De ska vara godkända och ha tilldelats ett särskiljande nummer av den behöriga myndigheten, i enlighet med de regler som anges i kapitel I i bilaga II.
 - ii) De får inte vid tiden för avsändningen vara underkastade några djurhälsorestriktioner som avser fjäderfä.
 - iii) De får inte vara belägna inom ett område som av djurhälsoskäl är föremål för restriktiva åtgärder enligt gemenskapslagstiftningen på grund av utbrott av en sjukdom som kan drabba fjäderfä.
- b) en flock som vid tiden för avsändandet inte uppvisar några kliniska tecken på eller misstänks vara angripen av någon smittsam fjäderfäsjukdom.

Artikel 7

Varje medlemsstat ska upprätta och hålla en uppdaterad förteckning över inrättningar som har godkänts i enlighet med artikel 6 a i och deras särskiljande nummer och göra den tillgänglig för övriga medlemsstater och för allmänheten.

Närmare föreskrifter för den enhetliga tillämpningen av denna artikel kan antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 8

- 1. Vid avsändandet ska kläckägg

- a) härröra från en flock
 - i) som under mer än sex veckor hållits i en eller flera inrättningar inom gemenskapen enligt artikel 6 a i,

ii) som, om den vaccinerats, har vaccinerats i enlighet med vaccinationsvillkoren i bilaga III,

iii) som antingen:

- har genomgått en djurhälsundersökning som utförts av en officiell eller förordnad veterinär inom 72 timmar före avsändandet och vid undersökningen inte har visat något kliniskt tecken på eller gett anledning till misstanke om smittsam sjukdom, eller
- varje månad och senast 31 dagar före avsändandet har blivit undersökt av en officiell eller förordnad veterinär. Om detta alternativ används ska den officiella eller förordnade veterinären granska journalen över flockens hälsostatus och bedöma dess nuvarande hälsostatus på grundval av aktuell information från den person som ansvarat för flocken under de sista 72 timmarna före avsändandet. I de fall då journalen eller annan information ger anledning till misstanke om sjukdom ska flocken genomgå en djurhälsundersökning av den officiella eller förordnade veterinären så att risken för smittsam fjäderfäsjukdom kan uteslutas.

b) vara märkta i enlighet med förordning (EG) nr 617/2008,

c) ha desinficerats i enlighet med den officiellt förordnade veterinärens anvisningar.

2. Om sådana smittsamma fjäderfäsjukdomar som överförs via ägg utvecklas i den flock som kläckäggen kommer från innan äggen kläckts, ska den berörda kläckningsinrättningen och den eller de myndigheter som ansvarar för kläckningsinrättningen och ursprungsflocken underrättas om detta.

Artikel 9

I fråga om dagsgamla kycklingar gäller att de

- a) ska ha kläckts ur kläckägg som uppfyller kraven enligt artiklarna 6 och 8,
- b) ska uppfylla vaccinationsvillkoren i bilaga III, om de vaccinerats,
- c) vid avsändningen inte får uppvisa något tecken på sjukdom som konstaterats i enlighet med kapitel II B.2 g och B.2 h i bilaga II.

Artikel 10

Vid avsändningen gäller att avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion ska

- a) alltsedan kläckningen eller under mer än sex veckor ha hållits i en eller flera inrättningar inom gemenskapen i enlighet med artikel 6 a i,

b) uppfylla vaccinationsvillkoren i bilaga III, om de vaccinerats,

c) ha genomgått en hälsoundersökning av en officiell eller förordnad veterinär inom 48 timmar före avsändandet och vid undersökningen inte ha visat något kliniskt tecken på eller gett anledning till misstanke om smittsam fjäderfäsjukdom.

Artikel 11

Vid avsändningen ska fjäderfä för slakt härröra från en anläggning

- a) där de hållits sedan kläckningen eller under mer än 21 dagar,
- b) som inte är underkastad några djurhälsorestriktioner som avser fjäderfä,
- c) där den hälsoundersökning som utförs av en officiell eller förordnad veterinär inom fem dagar före avsändandet av den flock i vilken de fjäderfä som avses slaktas ingår, inte har visat några kliniska tecken på eller gett anledning till misstanke om smittsam fjäderfäsjukdom,
- d) som inte är belägen inom ett område som av djurhälsoskäl är föremål för restriktiva åtgärder i enlighet med gemenskapslagstiftningen på grund av ett utbrott av en sjukdom som kan drabba fjäderfä.

Artikel 12

1. Vid avsändandet ska fjäderfä som är mer än 72 timmar gamla och som är avsedda för utsättning för att vidmakthålla viltstammen komma från en anläggning

- a) där de hållits sedan kläckningen eller under mer än 21 dygn och där de under de sista två veckorna före avsändandet inte kommit i kontakt med fjäderfä som nyligen anlänt,
- b) som inte är föremål för några djurhälsorestriktioner tillämpliga på fjäderfä,
- c) där den hälsoundersökning som utförs av en officiell eller förordnad veterinär inom 48 timmar före avsändandet av den flock i vilken de fjäderfä som avses slaktas ingår, inte har visat några kliniska tecken på eller gett anledning till misstanke om smittsam fjäderfäsjukdom,
- d) som inte är belägen inom ett område som av djurhälsoskäl belagts med förbud enligt gemenskapslagstiftningen på grund av utbrott av en sjukdom som kan drabba fjäderfä.

2. Artikel 6 ska inte tillämpas på de fjäderfä som avses i punkt 1.

Artikel 13

1. Vad gäller salmonella och sådana serotyper som inte nämns i kapitel III. A i bilaga II, ska leveranser av fjäderfä för slakt avsedda för Finland och Sverige kontrolleras genom mikrobiologisk provtagning genom urval i ursprungsanläggningen i enlighet med rådets beslut 95/410/EG av den 22 juni 1995 som fastställer regler för mikrobiologisk provtagning i ursprungsanläggningen av fjäderfä för slakt avsedda för Finland och Sverige ⁽¹⁾.

2. Omfattningen av det prov som avses i punkt 1 och de metoder som ska användas ska fastställas med beaktande av yttrandet från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och det kontrollprogram som Finland och Sverige ska lämna in till kommissionen.

3. Det prov som avses i punkt 1 ska inte utföras på fjäderfän för slakt från en anläggning som är underkastad ett program som är erkänt som likvärdigt med det som avses i punkt 2 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 14

1. Kraven i artiklarna 5-11 och 18 ska inte gälla handel inom gemenskapen med fjäderfä och kläckägg i fråga om sändningar som omfattar färre än 20 enheter förutsatt att de följer punkt 2 i denna artikel.

2. Fjäderfä och kläckägg som avses i punkt 1 ska vid avsändningen ha tagits ut från flockar som

- a) har hållits inom gemenskapen alltsedan kläckningen eller under minst tre månader,
- b) vid avsändningen inte uppvisar några kliniska tecken på någon fjäderfäsjukdom,
- c) uppfyller vaccinationsvillkoren i bilaga III, om de vaccinerats,
- d) inte är underkastade några djurhälsorestriktioner som avser fjäderfä,
- e) inte är belägna inom ett område som av djurhälsoskäl är föremål för restriktiva åtgärder i enlighet med gemenskapslagstiftningen på grund av utbrott av en sjukdom som kan drabba fjäderfä.

Alla fåglar som ingår i sändningen ska månaden före avsändandet ha uppvisat negativ reaktion vid serologiska undersökningar för påvisande av antikroppar mot *Salmonella pullorum* och *Salmonella gallinarum*, i enlighet med kapitel III i bilaga II. När det gäller kläckägg eller dagsgamla kycklingar ska ursprungsflocken inom de tre sista månaderna före avsändandet ha genomgått en serologisk undersökning för påvisande av antikroppar mot *Salmonella pullorum* och *Salmonella gallinarum* i en omfattning som med 95 % statistisk säkerhet påvisar infektion vid en prevalens av 5 %.

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.10.1995, s. 25.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på sändningar som innehåller ratiter eller kläckägg från ratiter.

Artikel 15

1. I fråga om sändningar av fjäderfä och kläckägg från medlemsstater eller regioner inom medlemsstater som vaccinerar fjäderfä mot Newcastlejukan och som är destinerade till en medlemsstat eller region inom en medlemsstat vars status har fastställts i enlighet med punkt 2 ska följande regler gälla:

- a) Kläckägg ska härröra från flockar som är
 - i) ovaccinerade,
 - ii) vaccinerade med ett inaktiverat vaccin, eller
 - iii) vaccinerade med ett levande vaccin, förutsatt att vaccinationen har företagits minst 30 dagar före insamlingen av kläckäggen.
- b) Dagsgamla kycklingar (inklusive kycklingar avsedda för att genom utsättning vidmakthålla viltstammen) får inte vaccineras mot Newcastlejukan och ska härröra från
 - i) kläckägg som uppfyller kraven i punkt a, och
 - ii) en kläckningsinrättning där arbetsrutinerna säkerställer att sådana ägg inkuberas vid tider och på platser som är helt skilda från ägg som inte uppfyller kraven i punkt a.
- c) I fråga om avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion ska gälla att
 - i) de inte får ha vaccinerats mot Newcastlejukan,
 - ii) de ska ha underkastats isolering under 14 dagar före avsändandet, antingen vid en anläggning eller vid en karantänsstation under tillsyn av en officiell veterinär. I detta sammanhang får ingen fågel inom ursprungsanläggningen eller, i förekommande fall, karantänsstationen, ha vaccinerats mot Newcastlejukan inom 21 dagar närmast före avsändandet, och ingen fågel som inte är avsedd att ingå i sändningen får ha införts till anläggningen eller karantänsstationen under den tiden; dessutom får inga vaccinationer utföras vid karantänsstationerna, och
 - iii) de ska inom 14 dagar före avsändandet ha underkastats representativ serologisk undersökning för att påvisa antikroppar mot Newcastlejukan, med negativt resultat, i enlighet med detaljerade regler som antagits i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

- d) Fjäderfä för slakt ska härröra från flockar som
- i) om de inte vaccinerats mot Newcastlejukan, uppfyller kraven i punkt c iii,
 - ii) om de är vaccinerade, under de 14 dagarna närmst före avsändandet har underkastats en undersökning baserad på ett representativt prov för att isolera Newcastlejukans virus, i överensstämmelse med detaljerade regler som antagits i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

2. Om en medlemsstat eller en eller flera regioner i en medlemsstat vill få status som icke-vaccinerande mot Newcastlejukan får de redovisa ett program enligt vad som föreskrivs i artikel 16.1.

Kommissionen ska granska de program som redovisas av medlemsstaterna. Programmen kan godkännas med beaktande av de kriterier som avses i artikel 16.1, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2. Alla ytterligare allmänna eller särskilda garantier som kan krävas vid handel inom gemenskapen får fastställas enligt samma förfarande.

Om en medlemsstat eller en region i en medlemsstat anser sig uppfylla villkoren för att få status som icke-vaccinerande mot Newcastlejukan får en ansökan lämnas till kommissionen om att få denna status som icke-vaccinerande mot Newcastlejukan fastställd enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.

De faktorer som ska beaktas vid bedömningen av en medlemsstats eller en regions status som icke-vaccinerande mot Newcastlejukan ska vara de uppgifter som avses i artikel 17.1 och särskilt följande kriterier:

- a) Vaccination mot Newcastlejukan av fjäderfä ska inte ha tillåtits under de senaste 12 månaderna, med undantag av obligatorisk vaccination av de brevduvor som avses i artikel 17.3 i rådets direktiv 92/66/EEG av den 14 juli 1992 om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastlejukan ⁽¹⁾.
- b) Avelsflockar ska minst en gång per år ha genomgått en serologisk undersökning med avseende på förekomst av Newcastlejukan enligt de närmare bestämmelser som antagits enligt det förfarande som avses i artikel 33.2.
- c) Anläggningarna får inte innehålla fjäderfä som har vaccinerats mot Newcastlejukan under de senaste 12 månaderna, med undantag av brevduvor som vaccinerats i enlighet med artikel 17.3 i direktiv 92/66/EEG.

3. Kommissionen får tillsvidare upphäva en status som icke-vaccinerande mot Newcastlejukan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 i händelse av

- a) ett allvarligt utbrott av Newcastlejukan som inte bringats under kontroll, eller
- b) upphävande av de i lag givna restriktioner som förbjuder rutinmässig vaccination mot Newcastlejukan.

Artikel 16

1. Om en medlemsstat utarbetar eller har utarbetat ett frivilligt eller obligatoriskt bekämpningsprogram för en sjukdom som kan drabba fjäderfä, får den låta kommissionen ta del av detta, varvid den särskilt ska redovisa

- a) sjukdomens utbredning inom medlemsstatens territorium,
- b) motiven för programmet, med beaktande av sjukdomens betydelse och kostnaderna för genomförande av programmet i relation till de förväntade vinsterna,
- c) det geografiska område inom vilket programmet är avsett att tillämpas,
- d) vilka statuskategorier som ska tillämpas på fjäderfäinrättningar, vilka normer som ska uppfyllas inom varje kategori och vilka undersökningsmetoder som avses komma till användning,
- e) hur genomförandet av programmet ska övervakas,
- f) vilka åtgärder som ska vidtas om någon inrättning av någon anledning skulle förlora sin status,
- g) vilka åtgärder som ska vidtas om resultaten av de undersökningar som genomförs inom ramen för programmet är positiva.

2. Kommissionen ska granska de program som redovisas av medlemsstaterna. Programmen kan godkännas med beaktande av de kriterier som uppställs i punkt 1, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2. Alla ytterligare garantier, allmänna eller specifika, som kan krävas vid handel inom gemenskapen kan fastställas i enlighet med samma förfarande. Sådana garantier får inte gå utöver dem som medlemsstaterna kräver inom sitt eget territorium.

3. Program som redovisats av medlemsstaterna får ändras eller kompletteras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2. Ändringar eller tillägg till program som redan har godkänts eller i garantier som har fastställts i enlighet med punkt 2 i denna artikel kan godkännas enligt samma förfarande.

Artikel 17

1. Om en medlemsstat anser att dess territorium eller delar därav är fritt från någon av de sjukdomar som kan angripa fjäderfä ska den tillställa kommissionen lämplig understödande dokumentation, varav särskilt ska framgå

- a) sjukdomens art och utvecklingen av dess förekomst inom den berörda medlemsstaten,

⁽¹⁾ EGT L 260, 5.9.1992, s. 1.

- b) resultaten av övervakningskontroller som är baserade på serologiska, mikrobiologiska eller patologiska undersökningar och på det faktum att sjukdomen enligt lagen ska anmälas till de behöriga myndigheterna,
- c) under vilken period övervakningen genomfördes,
- d) i tillämpliga fall, under vilken period vaccination mot sjukdomen har varit förbjuden och vilket geografiskt område som har omfattats av förbudet,
- e) vilka arrangemang som vidtagits för att kontrollera att det berörda området är fortsatt fritt från sjukdomen.

2. Kommissionen ska granska den dokumentation som överlämnas av medlemsstaten. Alla ytterligare garantier, allmänna eller specifika, som kan krävas vid handel inom gemenskapen får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2. Sådana garantier får inte vara mer omfattande än de som medlemsstaterna kräver inom sitt eget område.

3. Den berörda medlemsstaten ska till kommissionen anmäla alla ändringar i de uppgifter som specificeras i punkt 1. De garantier som fastställts i enlighet med punkt 2 kan med anledning av denna anmälan ändras eller dras tillbaka i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 18

1. Dagsgamla kycklingar och kläckägg ska transporteras antingen

- a) i oanvända för ändamålet särskilt utformade engångsförpackningar som får användas endast en gång och som därefter ska förstöras, eller
- b) i förpackningar som får återanvändas, förutsatt att de först rengjorts och desinficerats.

2. De förpackningar som avses i punkt 1

- a) får endast innehålla dagsgamla kycklingar eller kläckägg som är av samma art, kategori och typ av fjäderfä och som härrör från samma inrättning,
- b) ska vara försedda med uppgift om
 - i) namnet på den medlemsstat och den region från vilken sändningen kommer,
 - ii) ursprungsinrättningens godkännandenummer i enlighet med kapitel I.2 i bilaga II,
 - iii) antalet kycklingar eller ägg i varje förpackning,
 - iv) den fjäderfäart som äggen eller kycklingarna tillhör.

3. Lådor som innehåller dagsgamla kycklingar eller kläckägg får sammanföras för transport i lämpliga behållare. Det antal lådor som grupperas på detta sätt och de uppgifter som anges i punkt 2 b ska återfinnas på dessa behållare.

4. Avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion ska transporteras i lådor eller burar

- a) som innehåller enbart fjäderfä av samma art, kategori och typ och som härrör från samma inrättning,
- b) som är försedda med ursprungsinrättningens godkännandenummer i enlighet med kapitel I.2 i bilaga II.

5. Avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion och dagsgamla kycklingar ska utan dröjsmål överföras till destinationsinrättningen utan att komma i kontakt med andra levande fåglar, förutom avelsfjäderfän och fjäderfän för produktion eller dagsgamla kycklingar som uppfyller de villkor som fastställs i detta direktiv.

Fjäderfä för slakt ska utan dröjsmål överföras till destinationsslakteriet utan att komma i kontakt med andra fjäderfän, utom fjäderfän för slakt som uppfyller de villkor som fastställs i detta direktiv.

Fjäderfä avsedda för att genom utsättning vidmakthålla viltstammen ska utan dröjsmål sändas till bestämmelseorten utan att komma i kontakt med andra fjäderfän än sådana som är avsedda för utsättning för att vidmakthålla viltstammen och som uppfyller de villkor som föreskrivs i detta direktiv.

6. Lådor, burar och fordon ska vara inrättade på ett sätt som

- a) förhindrar spill av gödsel och minimerar spill av fjädrar under transporten,
- b) möjliggör visuell inspektion av fjäderfäna,
- c) möjliggör rengöring och desinfektion.

7. Fordonen och, om de inte är av engångskaraktär, behållarna, lådorna och burarna, ska före in- och urlastning, rengöras och desinficeras i enlighet med de anvisningar som meddelas av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten.

Artikel 19

Fjäderfä som avses i artikel 18.5 får inte transporteras genom områden som smittats med aviär influensa eller Newcastle'sjukan annat än utefter huvudvägar eller per järnväg.

Artikel 20

Vid handel mellan medlemsstaterna ska fjäderfän och kläckägg under transporten till destinationsorten åtföljas av ett veterinärintyg som

- a) överensstämmer med lämplig förebild angiven i bilaga IV, utformat i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 599/2004 av den 30 mars 2004 om antagande av en harmoniserad förlaga för intyg och inspektionsprotokoll för handel inom gemenskapen med djur och produkter av animaliskt ursprung ⁽¹⁾,
 - b) har undertecknats av en officiell veterinär,
 - c) har utfärdats på inlastningsdagen på det eller de officiella språken i den medlemsstat från vilket partiet avsänds och på det eller de officiella språken i den mottagande medlemsstaten,
 - d) är giltigt i fem dagar,
 - e) består av ett enda pappersark,
 - f) i vanliga fall är utfärdat för en enda mottagare,
 - g) är försett med stämpel och underskrift i en från intyget avvikande färg.
- Artikel 21*
- a) hälsotillståndet bland landets fjäderfä, andra husdjur och dess vilt med särskilt beaktande av exotiska djursjukdomar och hälsoläget i dess omgivningar, om något av detta kan tänkas utgöra ett hot mot människors och djurs hälsa inom medlemsstaterna,
 - b) med vilken regelmässighet och snabbhet det tredjelandet lämnar information om förekomsten av smittsamma djursjukdomar inom sitt territorium, särskilt de sjukdomar som är uppförda på förteckningen från Världsoorganisationen för djurens hälsa (OIE),
 - c) landets regler för förebyggande och bekämpande av djursjukdomar,
 - d) veterinärväsendets struktur i det berörda landet och dess befogenheter,
 - e) organiserandet och tillämpningen av åtgärder för att förebygga och bekämpa smittsamma djursjukdomar,
 - f) vilka garantier det tredjelandet kan erbjuda vad gäller efterlevnaden av de regler som fastställts i detta direktiv,
 - g) efterlevnaden av gemenskapsreglerna om hormoner och rests substanser.

Den mottagande medlemsstaten får i enlighet med fördragets allmänna bestämmelser, till en eller flera medlemsstater från vilka avsändning sker utfärda generella tillstånd, eller tillstånd som är begränsade till vissa specifika fall, att till sitt territorium föra in fjäderfä och kläckägg utan det intyg som avses i artikel 20.

KAPITEL III

REGLER FÖR IMPORT FRÅN TREDJELÄNDER

Artikel 22

Fjäderfä och kläckägg som importeras till gemenskapen ska uppfylla de villkor som fastställs i artiklarna 23-26.

Artikel 23

1. Fjäderfä och kläckägg ska härröra från ett tredjeland eller en del av ett tredjeland som är uppfört på en förteckning som upprättats av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2. Förteckningen kan utökas eller ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.3.

2. När det beslutas om ett tredjeland eller en del därav ska uppföras på den förteckning som avses i punkt 1 ska särskild hänsyn tas till

⁽¹⁾ EUT L 94, 31.3.2004, s. 44.

3. Den förteckning som avses i punkt 1 och alla ändringar i denna ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 24

1. Fjäderfä och kläckägg ska komma från tredjeland

a) i vilket aviär influensa och Newcastlejukan enligt definitionen i rådets direktiv 2005/94/EG av den 20 december 2005 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa ⁽²⁾ respektive direktiv 92/66/EEG är i lag anmälningspliktiga sjukdomar,

b) vilket är fritt från aviär influensa och Newcastlejukan,

eller

vilket trots att det inte är fritt från dessa sjukdomar vidtagit åtgärder för att kontrollera dem som minst motsvarar de åtgärder som föreskrivs i direktiven 2005/94/EG respektive 92/66/EEG.

2. Kommissionen får, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2, besluta om under vilka förhållanden punkt 1 i denna artikel ska avse endast en del av ett tredjelands territorium.

⁽²⁾ EUT L 10, 14.1.2006, s. 16.

Artikel 25

1. Fjäderfä och kläckägg får importeras från ett tredjeland territorium, eller en del av ett tredjeland, som uppförts på den förteckning som upprättats i enlighet med artikel 23.1, endast om de kommer från flockar som

- a) innan de avsänds oavbrutet har hållits inom det territorium eller del därav inom detta lands territorium under en period som fastställts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2,
- b) uppfyller de djurhälsovillkor som antagits i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 för import av fjäderfä och kläckägg från landet i fråga. Villkoren kan variera alltefter vilken art eller kategori av fjäderfä det är fråga om.

2. Djurhälsovillkoren ska fastställas med ledning av de regler som uppställs i kapitel II med tillhörande bilagor. I enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 får dispens medges i särskilda fall, om det berörda tredjelandet erbjuder motsvarande djurhälsogarantier som är minst likvärdiga.

Artikel 26

1. Fjäderfä och kläckägg ska åtföljas av ett intyg som utfärdats och undertecknats av en officiell veterinär från det exporterande tredjelandet.

Intyget ska

- a) ha utfärdats den dag partiet lastades för att sändas till den mottagande medlemsstaten,
- b) vara utfärdat på det eller de språk som är officiella i mottagarlandet,
- c) åtfölja försändelsen i original,
- d) styrka att dessa fjäderfän eller kläckägg uppfyller kraven i detta direktiv och de krav som antagits i enlighet med detta direktiv att gälla vid införsel från tredjeland,
- e) vara giltigt i fem dagar,
- f) omfatta ett enda pappersark,
- g) vara utfärdat för en enda mottagare,
- h) vara försett med stämpel och underskrift i en från intyget avvikande färg.

2. Det intyg som avses i punkt 1 ska överensstämma med en förebild som utformats i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 27

Inspektioner på platsen ska utföras av veterinäre experter från medlemsstaterna och kommissionen för att säkerställa att alla bestämmelser i detta direktiv verkligen tillämpas.

De experter från medlemsstaterna som ska svara för dessa inspektioner ska utses av kommissionen på förslag från medlemsstaterna.

Inspektionerna ska utföras på gemenskapens vägnar och gemenskapen ska svara för de kostnader som är förenade med dessa.

Närmare regler för hur och med vilken frekvens inspektionerna ska utföras ska fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 28

1. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.3 besluta att import från ett tredjeland eller del därav ska begränsas till vissa arter, till kläckägg, till avelsfjäderfä eller fjäderfä för produktion, till fjäderfä för slakt eller till fjäderfä som är avsett för speciella ändamål.

2. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 besluta att importerat fjäderfä, kläckägg eller fjäderfä kläckt ur importerade ägg ska underkastas karantän eller hållas isolerade under en period som inte får överstiga två månader.

Artikel 29

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 22, 24, 25 och 26 får kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2 från fall till fall besluta att tillåta import av fjäderfä och kläckägg från tredjeland när sådan import inte är förenlig med kraven i artiklarna 22, 24, 25 och 26. Detaljerade bestämmelser om sådan import ska samtidigt antas inom ramen för samma förfarande. Reglerna ska erbjuda djurhälsogarantier som är åtminstone likvärdiga med de djurhälsogarantier som erbjuds genom kapitel II, vilket innebär regler om obligatorisk karantän och provtagning för aviär influensa, Newcastle sjukdom och varje annan relevant sjukdom.

Artikel 30

Vid ankomsten till den mottagande medlemsstaten ska allt fjäderfä för slakt överföras till ett slakteri för att slaktas snarast möjligt.

Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda villkor som kan ha uppställts i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.3 får den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten av djurhälsoskäl anvisa det slakteri till vilket dessa fjäderfän ska överföras.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 31

Vid handel inom gemenskapen ska de säkerhetsåtgärder som fastställs i rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽¹⁾ tillämpas på fjäderfä och kläckägg.

Artikel 32

De regler om veterinärkontroll som fastställs i direktiv 90/425/EEG ska gälla vid handel inom gemenskapen med fjäderfä och kläckägg.

Artikel 33

1. Kommissionen ska biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats genom artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽²⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara 15 dagar.

Artikel 34

Ändringar i bilagorna I-V, särskilt vad gäller att anpassa dem till ändringar av diagnostiska metoder och till variationer i den ekonomiska betydelsen av vissa sjukdomar, ska beslutas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 35

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 36

Direktiv 90/539/EG, ändrat genom de rättsakter som anges i del A i bilaga VI, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande i nationell lagstiftning av de direktiv som anges i del B i bilaga VI.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 37

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2010.

Artikel 38

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 30 november 2009.

På rådets vägnar
S. O. LITTORIN
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

BILAGA I

De nationella referenslaboratorier för fågelsjukdomar som utsetts i enlighet med artikel 4 ska inom respektive medlemsstat ansvara för samordningen av de diagnostiska metoder som fastställs i detta direktiv. För detta ändamål

- a) får de förse godkända laboratorier med de reagenser som behövs för de diagnostiska undersökningarna,
 - b) ska de övervaka kvaliteten på de reagenser som används av de laboratorier som godkänts för att utföra de diagnostiska undersökningar som anges i detta direktiv,
 - c) ska de anordna regelbundna jämförande försök.
-

BILAGA II

GODKÄNNANDE AV INRÄTTNINGAR

KAPITEL I

ALLMÄNNA REGLER

1. För att godkännas av den behöriga myndigheten för handel inom gemenskapen ska inrättningen
 - a) uppfylla de villkor i fråga om lokaler, utrustning och drift som anges i kapitel II,
 - b) tillämpa och följa ett program för sjukdomsövervakning som godkänts av den behöriga centrala veterinära myndigheten, med beaktande av kraven i kapitel III,
 - c) ställa till förfogande alla resurser som krävs för den verksamhet som räknas upp i punkt d,
 - d) stå under tillsyn av den behöriga veterinära myndigheten som ett led i en organiserad övervakning av djurhälsan. Denna övervakning ska särskilt innefatta
 - minst ett inspektionsbesök per år av den officiella veterinären, kompletterad med kontroller för att säkerställa att de hygieniska åtgärderna upprätthålls och att inrättningen drivs i enlighet med villkoren i kapitel II,
 - att djurägaren noterar all information som är nödvändig för att inrättningens hälsostatus fortlöpande ska kunna övervakas av den behöriga veterinära myndigheten,
 - e) innehålla enbart fjäderfä.
2. Den behöriga myndigheten ska tilldela varje inrättning som uppfyller de villkor som anges i punkt 1 ett särskiljande nummer som får vara identiskt med det som tilldelas i enlighet med förordning nr (EG) 1234/2007.

KAPITEL II

UTRUSTNING OCH DRIFT

A. Avels-, föröknings- och uppfödningseinrättningar

1. Lokaler och utrustning
 - a) Inrättningens läge och utformning ska vara förenliga med det slag av produktion som bedrivs och göra det möjligt att effektivt förebygga att sjukdomar förs in samt möjliggöra bekämpning av sjukdomar om ett utbrott skulle inträffa. Om en anläggning hyser flera fjäderfäarter ska de hållas strikt åtskilda.
 - b) Lokaler och utrustning ska erbjuda goda hygieniska betingelser och möjliggöra hälsoövervakning.
 - c) Utrustningen ska vara ändamålsenlig med hänsyn till det slag av produktion som bedrivs och möjliggöra rengöring och desinfektion av lokaler och utrustning och av transportfordon för fjäderfä och ägg på det ställe som är bäst lämpat för detta.
2. Uppfödning
 - a) Uppfödningstekniken ska såvitt möjligt baseras på principen om "skyddad uppfödning" och på principen "allt in/allt ut". Mellan omgångarna ska inrättningen tömmas på djur samt rengöras och desinfekteras.
 - b) Vid avels-, föröknings- och uppfödningseinrättningar får endast finnas fjäderfä
 - från den egna inrättningen och/eller

- från andra avels-, föröknings- och uppfödningsinrättningar inom gemenskapen som godkänts i enlighet med artikel 6 a i, och/eller
 - som importerats från tredjeland i enlighet med detta direktiv.
- c) Hygienregler ska utarbetas av ledningen för anläggningen. Personalen ska vara utrustad med lämpliga arbetskläder och besökare förses med skyddsklädsel.
- d) Byggnader, djurutrymmen och utrustning ska hållas i gott skick.
- e) Ägg ska samlas flera gånger dagligen och ska vara rena och desinficeras snarast möjligt.
- f) Djurägaren ska till den förordnade veterinären anmäla varje avvikelse i produktionsresultatet eller varje annat tecken på förekomst av någon smittsam fjäderfäsjukdom. Så snart det finns misstanke om sjukdom ska den förordnade veterinären för att fastställa eller bekräfta diagnosen sända in nödvändiga prover till ett godkänt laboratorium.
- g) En flockhistorik, journal eller ett dataregister ska sparas för varje flock under minst två år efter det att flocken utgått. Härav ska framgå
- tillförsel och avgångar,
 - produktionsresultat,
 - sjuklighet och dödlighet jämte orsaker,
 - alla laboratorieundersökningar och resultaten av dessa,
 - varifrån djuren härrör,
 - vart äggen är destinerade.
- h) Om en smittsam fjäderfäsjukdom uppträder ska resultat av laboratorieundersökningar omedelbart delges den förordnade veterinären.

B. Kläckningsinrättningar

1. Lokaler och utrustning

- a) En kläckningsinrättning ska vara fysiskt och driftsmässigt skild från uppfödningsavdelningar. Utformningen ska vara sådan att de olika funktionella enheter som räknas upp nedan kan hållas åtskilda:
- Lagring och kvalitetssortering av ägg.
 - Desinfektion.
 - Förinkubering.
 - Kläckning.
 - Färdigställande och förpackning av varor för avsändning.
- b) Byggnaderna ska skyddas mot utifrån kommande fåglar och från gnagare. Golv och väggar ska utgöras av slitstarka, vattentäta och tvättbara material. Naturlig och artificiell belysning, anordningar för luftväxling och temperaturreglering ska vara av lämplig typ. Bortskaffande av avfall (ägg och kycklingar) ska kunna ske på ett hygieniskt sätt.
- c) Utrustningen ska ha släta och vattentäta ytor.

2. Drift

- a) Driften ska vara baserad på enkelriktad cirkulation av ägg, rörlig utrustning och personal.
- b) Kläckägg ska
 - härröra från avels- eller förökningsinrättningar inom gemenskapen som godkänts i enlighet med artikel 6 a i,
 - ha importerats från tredjeländer i enlighet med detta direktiv.
- c) Hygienregler ska utarbetas av ledningen för inrättningen. Personalen ska vara utrustad med lämpliga arbetskläder och besökare förses med skyddskläder.
- d) Byggnader och utrustning ska hållas i gott skick.
- e) Följande ska desinficeras:
 - Ägg, mellan ankomsten och inkuberingen.
 - Inkubatorerna, med regelbundna mellanrum.
 - Kläckningsmaskiner och utrustning, efter kläckning av varje omgång.
- f) Ett program för mikrobiologisk kvalitetskontroll ska användas för att kontrollera kläckningsinrättningens hälsostatus.
- g) Djurägaren ska till den förordnade veterinären anmäla varje avvikelse i produktionsresultatet eller varje annat tecken på förekomst av någon smittsam fjäderfäsjukdom. Så snart en smittsam sjukdom misstänks ska den förordnade veterinären till ett godkänt laboratorium sända in de prover som krävs för att fastställa eller bekräfta diagnosen samt underrätta den behöriga veterinära myndigheten. Denna ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas.
- h) En flockhistorik, journal eller dataregister ska sparas för varje kläckeri i minst två år. Härav ska framgå, om möjligt för varje flock
 - äggens ursprung och deras ankomstdatum,
 - kläckningsutbytet,
 - alla abnormiteter,
 - alla laboratorieundersökningar och resultaten av dessa,
 - uppgifter om eventuella vaccinationsprogram,
 - antalet inkuberade ägg som inte har kläckts och deras destination,
 - för dagsgamla kycklingar deras destination.
- i) När en smittsam fjäderfäsjukdom uppträder ska alla resultat av laboratorieundersökningar omedelbart delges den förordnade veterinären.

KAPITEL III

PROGRAM FÖR SJUKDOMSÖVERVAKNING

Utan att det påverkar tillämpningen av hälsoåtgärder och av artiklarna 16 och 17 ska program för sjukdomsövervakning som ett minimum omfatta övervakning av de infektioner och arter som räknas upp nedan.

A. Infektioner med *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* och *Salmonella arizonae*

1. Berörda arter

- a) *Salmonella pullorum et gallinarum*: höns, kalkoner, pärlhöns, vaktlar, fasaner, rapphöns och ankor.
- b) *Salmonella arizonae*: kalkoner.

2. Program för sjukdomsövervakning

- a) Serologiska och/eller bakteriologiska undersökningar ska utföras för att fastställa om det finns någon infektion.
- b) Undersökningsprover ska, alltefter vad som är lämpligt, tas på blod, kycklingar av andrasortering, dun eller damm från kläckningsmaskiner, svabbprover från väggarna i kläckningsinrättningen, strö eller vatten från en dricksvattenanordning.
- c) När blodprov tas från en flock för att undersökas serologiskt på *Salmonella pullorum* eller *Salmonella arizonae* ska vad gäller antalet prover hänsyn tas till den aktuella förekomsten av infektionen i landet och dess tidigare frekvens inom anläggningen.

Flockarna ska inspekteras under varje ägglägningsperiod vid den tid när det är lättast att upptäcka sjukdomen.

B. Infektioner med *Mycoplasma gallisepticum* och *Mycoplasma meleagridis*

1. Berörda arter

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: höns och kalkoner.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: kalkoner.

2. Program för sjukdomsövervakning

- a) Undersökning rörande förekomst av infektion ska ske genom serologisk och/eller bakteriologisk undersökning och/eller genom förekomst av luftsäckslesioner hos dagsgamla kycklingar eller kalkonkycklingar.
- b) Undersökningsprover ska, alltefter vad som är lämpligt, tas på blod, dagsgamla kycklingar och kalkonkycklingar, sperma eller svabbprover tagna från luftstrupe, kloak eller luftsäckar.
- c) Undersökningar för att upptäcka *Mycoplasma Gallisepticum* eller *Mycoplasma meleagridis* ska utföras på ett representativt prov för att möjliggöra kontinuerlig övervakning av infektionen under uppfödning och äggläggning, dvs. omedelbart före påbörjandet av äggläggningen och var tredje månad därefter.

C. Resultat och åtgärder som ska vidtas

Om det inte konstateras någon reaktion ska resultatet av undersökningen anses negativt. I annat fall är flocken misstänkt och de åtgärder som anges i kapitel IV ska tillämpas på den.

D. I fråga om anläggningar som består av två eller flera skilda produktionsenheter får den behöriga veterinära myndigheten medge dispens från dessa åtgärder vad gäller osmittade produktionsenheter inom en anläggning som är infekterad, förutsatt att den förordnade veterinären har bekräftat att strukturen och storleken av dessa produktionsenheter och de verksamheter som bedrivs där är utformade så att produktionsenheterna har fullständigt åtskilda utrymmen för placering, skötsel och utfodring så att sjukdomen inte kan spridas från en produktionsenhet till en annan.

KAPITEL IV

KRITERIER FÖR TILLFÄLLIG INDRAGNING ELLER ÅTERKALLELSE AV GODKÄNNANDET FÖR EN INRÄTTNING

1. Godkännandet av en inrättning ska tillfälligt dras in

- a) om de villkor som fastställts i kapitel II inte längre uppfylls,

- b) intill dess att en för sjukdomen lämplig undersökning har genomförts om
- aviär influensa eller Newcastlejukan misstänks vid inrättningen,
 - inrättningen har tagit emot fjäderfä eller kläckägg från en inrättning med misstänkt eller konstaterad infektion med aviär influensa eller Newcastlejukan,
 - någon kontakt som kan tänkas överföra infektionen har förekommit mellan inrättningen och platsen för ett utbrott av aviär influensa eller Newcastlejukan,
- c) intill dess att nya undersökningar har utförts, om resultaten av övervakning som utförts i enlighet med de villkor som uppställts i kapitlen II och III med avseende på infektion med *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* eller *Mycoplasma meleagridis* ger anledning till misstanke om infektion,
- d) intill dess att lämpliga åtgärder som begärts av den officiella veterinären har utförts, om inrättningen inte befunnits motsvara de krav som anges i kapitel I.1 a, b och c.
2. Godkännandet ska återkallas
- a) om aviär influensa eller Newcastlejukan uppträder inom inrättningen,
- b) om en andra undersökning av lämpligt slag bekräftar förekomst av infektion med *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum*, *Salmonella arizonae*, *Mycoplasma gallisepticum* eller *Mycoplasma meleagridis*,
- c) om, efter att den officiella veterinären gjort en andra anmälan, det inte har vidtagits åtgärder för att inrättningen ska uppfylla kraven i punkt 1 a, b och c i kapitel I.
3. Villkor för att återfå godkännandet om
- a) godkännandet har dragits in på grund av förekomst av aviär influensa eller Newcastlejukan, kan det återfås 21 dagar efter rengöring och desinfektion, om sanitetssläkt har verkställts.
- b) godkännandet har dragits in på grund av infektion som orsakats av
- *Salmonella pullorum et gallinarum* eller *Salmonella arizonae*, kan det återfås sedan inrättningen undersökts två gånger med negativt resultat med ett intervall av minst 21 dagar och efter desinfektion som verkställts efter sanitetssläkt av den infekterade flocken,
 - *Mycoplasma gallisepticum* eller *Mycoplasma meleagridis*, kan det återfås sedan hela flocken har undersökts två gånger med negativt resultat med ett intervall av minst 60 dagar.
-

*BILAGA III***VILLKOR FÖR VACCINATION AV FJÄDERFÄ**

1. Vacciner för vaccination av fjäderfä eller besättningar som producerar kläckägg ska vara godkända för utsläppande på marknaden av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där vaccinet används.
 2. Kriterierna för användning av vacciner mot Newcastlesjukan i samband med program för rutinvaccination får bestämmas av kommissionen.
-

BILAGA IV

VETERINÄRINTYG FÖR HANDEL INOM GEMENSKAPEN

(Typ 1 till 6)

TYP 1

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Djurhälsointyg för handel inom gemenskapen

Del I: Uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referensnummer	
	Adress Postnr				I.3. Central behörig myndighet			
					I.4. Lokal behörig myndighet			
	I.5. Mottagare Namn				I.6.			
	Adress Postnr				I.7.			
	I.8. Ursprungsland ISO-kod		I.9. Ursprungsregion Kod		I.10. Bestämmelse-land ISO-kod		I.11. Bestämmelse-region Kod	
	I.12. Ursprungsort Företag ☐ Anläggning ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr				I.13. Bestämmelseort Företag ☐ Anläggning ☐ Godkända organ ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr			
	I.14. Lastningsort Postnr				I.15. Datum och klockslag för avresa			
	I.16. Transportmedel Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐ Vägtransport ☐ Övriga ☐ Identifikation:				I.17. Transportör Namn Godkännande nr Adress Postnr Medlemsstat			
	I.18. Djurart/produkt				I.19. Varukod (KN) 04.07			
					I.20. Antal/Kvantitet			
	I.21.				I.22. Antal förpackningar			
	I.23. Containernummer/förseglingens nummer				I.24.			
	I.25. Djur/produkter som intygas vara avsedda för Avel ☐ Godkända organ ☐ Övriga ☐							
	I.26. Transitering genom tredje land ☐ Tredje land ISO-kod Utförselställe Kod Införselställe Gränskontrollstationens nr				I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐ Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod			
I.28. Export ☐ Tredje land ISO-kod Utförselställe Kod				I.29.				
I.30.								
I.31. Identifiering av djur/produkt Arter (Vetenskapligt namn) Kategori Identifiering Ålder Antal förpackningar Antal								

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Kläckägg

		II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
Del II: Utfärdande av intyg	II.1 Djurhälsointyg		
	I egenskap av officiell veterinär intygar jag följande om de kläckägg som beskrivs ovan:		
	a)	De uppfyller	
	(¹)	antingen [bestämmelserna i artiklarna 6, 8 och 18 i rådets direktiv 2009/158/EG]	
	(¹) (²) eller	[bestämmelserna i artikel 6 a i, ii och b samt artiklarna 8 och 18 i rådets direktiv 2009/158/EG];	
	(³) b)	De uppfyller bestämmelserna i artikel 15.1 a i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	(⁴) c)	De uppfyller bestämmelserna i kommissionens beslut/...../EG beträffande tilläggsgarantier avseende (ange sjukdom(ar)) i enlighet med artikel 16 eller 17 i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	d)	De kommer från fjäderfän som	
	(¹)	antingen [inte har vaccinerats mot Newcastlejsjuka.]	
	(¹) eller	[vaccinerades mot Newcastlejsjuka med:	
			
		(namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastlejsjuka som användes i vaccinet eller vaccinerna)	
		den (datum) vid veckors ålder].	
II.2 Hälsointyg			
I egenskap av officiell veterinär intygar jag att de kläckägg som beskrivs ovan			
(⁵) a) kommer från en flock som har testats med avseende på förekomst av serotyper av <i>salmonella</i> av betydelse för folkhälsan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003.			
Datum för senaste provtagning av flocken med känt resultat:			
Resultat av alla provtagningar på flocken:			
(¹) (⁶) <i>antingen</i> [positivt,]			
(¹) (⁶) <i>eller</i> [negativt,]			
(⁵) b) och att varken <i>Salmonella enteritidis</i> eller <i>Salmonella typhimurium</i> har påvisats i det kontrollprogram som avses i punkt II.2 a.			
II.3 Ytterligare hälsoinformation			
(¹) (⁷) II.3.1.	Sändningen består av levande fjäderfän/dagsgamla kycklingar/kläckägg som härrör från anläggningar där ingen vaccination mot aviär influensa har genomförts.		
(¹) II.3.2.	Sändningen uppfyller djurhälsovillkoren i kommissionens beslut 2006/415/EG.		
(¹) II.3.3.	Sändningen uppfyller djurhälsovillkoren i kommissionens beslut 2006/563/EC.		

Anmärkningar**Del I:**

- **Fält I.16:** Registreringsnummer (järnvägsvagnar eller containrar och lastbilar), flightnummer (flyg) eller namn (fartyg).
- **Fält I.31:** Kategori: Välj ett av följande alternativ: Ren linje/mor- och farföräldrar/föräldrar/slaktfjäderfä/övriga.
Identifiering: Ange identifieringsuppgifter för föräldraflocken och märke.
Ålder: Ange insamlingsdatum.

Del II

- (¹) Stryk det som inte är tillämpligt.
- (²) Gäller endast om punkt II.3.2. eller II.3.3. uppfylls.
- (³) Intygas vid avsändning till en medlemsstat som har EG-godkänd status som icke-vaccinerande mot Newcastlesjuka, för närvarande Finland och Sverige. Stryk annars hänvisningen.
- (⁴) Anges om tillämpligt.
- (⁵) Intygandet i punkt II.2 gäller endast om fjäderfäna tillhör arten *Gallus gallus*.
- (⁶) Om något av resultaten var positivt för *Salmonella infantis*, *Salmonella virchow* or *Salmonella hadar* under flockens livstid, ska resultatet anges som positivt.
- (⁷) Gäller endast för medlemsstater som genomför vaccination mot aviär influensa enligt en vaccinationsplan som godkänts av EG.
 - Stämpeln och namnteckningen ska vara i en annan färg än övriga uppgifter i intyget.

Officiell veterinär

Namn (med versaler):

Titel och befattning:

Lokal veterinärenhet:

Den lokala veterinärenhetens nr:

Datum:

Underskrift:

Stämpel:

TYP 2

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Djurhälsointyg för handel inom gemenskapen

Del I: Uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referensnummer	
	Adress Postnr				I.3. Central behörig myndighet			
					I.4. Lokal behörig myndighet			
	I.5. Mottagare Namn				I.6. Nr på tillhörande originalintyg			
	Adress Postnr				Nr på tillhörande dokument			
					I.7.			
	I.8. Ursprungsland		ISO-kod	I.9. Ursprungsregion		Kod	I.10. Bestämmelse-land	
							ISO-kod	
							I.11. Bestämmelse-region	
							Kod	
	I.12. Ursprungsort				I.13. Bestämmelseort			
	Företag ☐ Anläggning ☐				Företag ☐ Anläggning ☐ Godkända organ ☐			
	Namn Godkännande nr				Namn Godkännande nr			
Adress				Adress				
Postnr				Postnr				
I.14. Lastningsort				I.15. Datum och klockslag för avresa				
Postnr								
I.16. Transportmedel				I.17. Transportör				
Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐				Namn Godkännande nr				
Vägtransport ☐ Övriga ☐				Adress				
Identifikation:				Postnr Medlemsstat				
I.18. Djurart/produkt						I.19. Varukod (KN)		
						I.20. Antal/Kvantitet		
I.21.						I.22. Antal förpackningar		
I.23. Containernummer/förseglingens nummer						I.24.		
I.25. Djur/produkter som intygas vara avsedda för								
Avel ☐ Godkända organ ☐ Övriga ☐								
I.26. Transitering genom tredje land ☐				I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐				
Tredje land		ISO-kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Utförelseställe		Kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Införelseställe		Gränskontrollstationens nr		Medlemsstat		ISO-kod		
I.28. Export ☐				I.29.				
Tredje land		ISO-kod						
Utförelseställe		Kod						
I.30.								
I.31. Identifiering av djur/produkt								
Arter (Vetenskapligt namn)		Kategori		Ålder		Antal förpackningar		
						Antal		

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Dagsgamla kycklingar

		II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
Del II: Intyg	II.1. Djurhälsointyg		
	I egenskap av veterinär intygar jag följande om de dagsgamla kycklingarna som beskrivs ovan:		
	a)	De uppfyller:	
	(¹) antingen	(i) [bestämmelserna i artiklarna 6, 9 och 18 i rådets direktiv 2009/158/EG]	
	(¹) (²) (³) eller	[bestämmelserna i artikel 6 a i, ii och b samt artiklarna 9 och 18 i rådets direktiv 2009/158/EG];	
	(¹) eller	ii) [bestämmelserna i artikel 6 a och artikel 9 b och c i rådets direktiv 2009/158/EG om de kommer från kläckägg som importeras enligt kraven i förklaga HEP i förordning (EG) nr 798/2008.	
	(¹) (²) (³) eller	bestämmelserna i artikel 6 a i, ii och artikel 9 b och c i rådets direktiv 2009/158/EG [om de kommer från kläckägg som importeras enligt kraven i förklaga HEP i förordning (EG) nr 798/2008.	
	(⁴) b)	De uppfyller bestämmelserna i artikel 15.1 b i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	(⁵) c)	De uppfyller bestämmelserna i kommissionens beslut/...../EG beträffande tilläggsgarantier avseende (ange sjukdom(ar)) i enlighet med artikel 16 eller med artikel 17 i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	(¹) d)	antingen [De har inte vaccinerats mot Newcastlejsjuka.] (¹) eller [De vaccinerades mot Newcastlejsjuka med: (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastlejsjuka som användes i vaccinet eller vaccinerna) den (datum).]	
e)	De kommer från fjäderfå som (¹) antingen [inte har vaccinerats mot Newcastlejsjuka.] (¹) eller [vaccinerats mot Newcastlejsjukan med (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastlejsjuka som används i vaccinet eller vaccinerna) den (datum).]		
(¹) f)	De dagsgamla kycklingarna som ska ingå i flockar av avelsfjäderfå eller fjäderfå för produktion kommer från flockar som har testats med negativt resultat i enlighet med kommissionens beslut 2003/644/EG.		
II.2. Hälsointyg			
I egenskap av officiell veterinär intygar jag att de dagsgamla kycklingar som beskrivs ovan			
(⁶) a)	kommer från en flock som har testats med avseende på förekomst av serotyper av <i>salmonella</i> av betydelse för folkhälsan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003.		
Datum för senaste provtagning av flocken med känt resultat:			
Resultatet av alla provtagningar på flocken:			
(¹) (⁷) antingen	[positivt,]		
(¹) (⁷) eller	[negativt,]		
(⁶) b)	och, om de är avsedda för avel, varken <i>Salmonella enteritidis</i> eller <i>Salmonella typhimurium</i> har påvisats inom det kontrollprogram som avses i punkt II.2a.		

II.3. Ytterligare hälsoinformation

- (¹) (⁶) II.3.1. Sändningen består av levande fjäderfån/dagsgamla kycklingar/kläckägg som härrör från anläggningar där ingen vaccination mot aviär influensa har genomförts.
- (¹) II.3.2. Sändningen uppfyller djurhälsovillkoren i kommissionens beslut 2006/415/EG.

Anmärkningar**Del I:**

- **Fält I.6:** Nr på åtföljande djurhälsointyg.
- **Fält I.16:** Registreringsnummer (järnvägsvagn eller containrar och lastbilar), flightnummer (flyg) eller namn (fartyg).
- **Fält I.19:** Ange lämplig HS-kod: 01.05. 01.06.39.
- Fält I.31:** Kategori: Välj ett av följande alternativ: Ren linje/mor- och farföräldrar/föräldrar/värphöns/slaktfjäderfå/övriga.
Ålder: Ange kläckdatum.
Antal förpackningar: Ange antal lådor eller burar.

Del II:

- (¹) Stryk det som inte är tillämpligt.
- (²) Gäller endast om II.3.2. uppfylls.
- (³) Om de dagsgamla kycklingarna kommer från ägg som importerats från ett tredjeland ska de hållas isolerade på den mottagande anläggningen under den tidsperiod som anges i bilaga VIII del II till förordning (EG) nr 798/2008. Den behöriga myndigheten på de dagsgamla kycklingarnas slutdestination ska informeras om detta krav via Traces-systemet.
- (⁴) Intygas vid avsändning till en medlemsstat som har EG-godkänd status som icke vaccinerade mot Newcastlesjuka, för närvarande Finland och Sverige.
- (⁵) Anges om tillämpligt.
- (⁶) Garantierna i punkt II.2 gäller enbart för dagsgamla kycklingar av arten *Gallus gallus*, och
- De ska tillämpas från och med den 1 februari 2008 om de dagsgamla kycklingarna enbart är avsedda för produktion av andra ägg än kläckägg.
 - De ska tillämpas från och med den 1 januari 2009 om de dagsgamla kycklingarna enbart är avsedda för köttproduktion.
- (⁷) Om något av resultaten var positivt för följande serotyper under flockens livstid ska resultatet anges som positivt.
Flockar av avelsfjäderfå: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* och *Salmonella infantis*.
Flockar av fjäderfå för köttproduktion: *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium*.
- (⁸) Gäller endast för medlemsstater som genomför vaccination mot aviär influensa enligt en vaccinationsplan som godkänts av EG.
- Stämpeln och namnteckningen ska vara i en annan färg än övriga uppgifter i intyget.

Officiell veterinär

Namn (med versaler):

Titel och befattning:

Lokal veterinärenhet:

Den lokala veterinärenhetens nr:

Datum:

Underskrift:

Stämpel:

TYP 3

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Djurhälsointyg för handel inom gemenskapen

Del I: Uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referensnummer	
	Adress Postnr				I.3. Central behörig myndighet			
					I.4. Lokal behörig myndighet			
	I.5. Mottagare Namn				I.6.			
	Adress Postnr				I.7.			
	I.8. Ursprungsland		ISO-kod		I.9. Ursprungsregion		Kod	
	I.12. Ursprungsort				I.13. Bestämmelseort			
	Företag ☐ Anläggning ☐				Företag ☐ Anläggning ☐ Godkända organ ☐			
	Namn Godkännande nr				Namn Godkännande nr			
	Adress				Adress			
	Postnr				Postnr			
	I.14. Lastningsort Postnr				I.15. Datum och klockslag för avresa			
I.16. Transportmedel				I.17. Transportör				
Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐				Namn Godkännande nr				
Väguttransport ☐ Övriga ☐				Adress				
Identifikation:				Postnr Medlemsstat				
I.18. Djurart/produkt						I.19. Varukod (KN)		
						I.20. Antal/Kvantitet		
I.21.						I.22. Antal förpackningar		
I.23. Containernummer/förseglingens nummer						I.24.		
I.25. Djur/produkter som intygas vara avsedda för								
Avel ☐ Godkända organ ☐ Övriga ☐								
I.26. Transitering genom tredje land ☐				I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐				
Tredje land		ISO-kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Utförelseställe		Kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Införelseställe		Gränskontrollstationens nr		Medlemsstat		ISO-kod		
I.28. Export ☐				I.29.				
Tredje land		ISO-kod						
Utförelseställe		Kod						
I.30.								
I.31. Identifiering av djur/produkt								
Arter (Vetenskapligt namn)		Kategori		Identifiering		Antal förpackningar		
						Antal		

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Avelsfjäderfä och fjäderfä för produktion

		II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
Del II: Intyg	II.1. Djurhälsointyg		
	I egenskap av officiell veterinär intygar jag följande om de fjäderfän som beskrivs ovan:		
	a) De uppfyller bestämmelserna i artiklarna 6, 10 och 18 i rådets direktiv 2009/158/EC.		
	(2) b) De uppfyller bestämmelserna i artikel 15.1 c i rådets direktiv [2009/158/EC].		
	(3) c) De uppfyller bestämmelserna i kommissionens beslut/...../EC beträffande tilläggsgarantier avseende (ange sjukdom(ar)) i enlighet med artikel 16 eller artikel 17 i rådets direktiv 2009/158/EC.		
	(3) d) antingen [de har inte vaccinerats mot Newcastlesjuka;]		
	(3) eller [har vaccinerats med:		
	 (Namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastlesjuka som användes i vaccinet eller vaccinerna)		
	den (datum) vid veckors ålder].		
	(3) e) Avelsfjäderfäna har testats med negativt resultat enligt bestämmelserna i kommissionens beslut 2003/644/EC.		
(3) f) Värphönsen (fjäderfä uppfödda för att producera konsumtionsägg) har testats med negativt resultat i enlighet med kommissionens beslut 2004/235/EC.			
II.2. Hälsointyg			
I egenskap av officiell veterinär intygar jag att de fjäderfän som beskrivs ovan:			
(4) a) kommer från en flock som har testats med avseende på förekomst av serotyper av <i>salmonella</i> av betydelse för folkhälsan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003.			
Datum för senaste provtagning med känt resultat:			
Resultat av alla provtagningar på flocken:			
(3) (5) antingen [positivt]			
(3) (5) eller [negativt]			
(4) b) och, om de avsedda för avel, varken <i>Salmonella enteritidis</i> eller <i>Salmonella typhimurium</i> har påvisats inom det kontrollprogram som avses i punkt II.2 a.			
II.3. Ytterligare hälsoinformation			
(3) (6) II.3.1. Sändningen består av levande fjäderfä/dagsgamla kycklingar/kläckägg som härrör från anläggningar där ingen vaccination mot aviär influensa har genomförts.			

Anmärkningar**Del I:**

- **Fält I.16:** Registreringsnummer (järnvägsvagn eller containrar och lastbilar), flightnummer (flyg) eller namn (fartyg).
- **Fält I.19:** Ange lämplig HS-kod: 01.05. 01.06.39.
- **Fält I.31:** Kategori: Välj ett av följande alternativ: Ren linje/mor- och farföräldrar/föräldrar/värphöns/slaktfjäderfä/övriga.
Identifiering: Ange identifieringsuppgifter för ursprungsflock och märke.

Part II:

- (¹) Intygas vid avsändning till en medlemsstat som har EG-godkänd status som icke-vaccinerande mot Newcastle'sjuka, för närvarande Finland och Sverige. Stryk annars hänvisningen.
- (²) Anges om tillämpligt.
- (³) Stryk det som inte är tillämpligt.
- (⁴) Garantierna i punkt II.2 gäller endast för fjäderfä av arten *Gallus gallus* och,
- De ska tillämpas från och med den 1 februari 2008, om fjäderfäna är enbart avsedda för produktion av andra ägg än kläckägg.
 - De ska tillämpas från och med den 1 januari 2009 om fjäderfäna föds upp enbart för köttproduktion.
- (⁵) Om något av resultaten var positivt av följande serotyper under flockens livstid, ska resultatet anges som positivt.
- Flockar av avelsfjäderfä: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* och *Salmonella infantis*.
 - Flockar av fjäderfä för produktion: *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium*.
- (⁶) Gäller endast för medlemsstater som genomför vaccination mot aviär influensa enligt en vaccinationsplan som godkänts av EG.
- Stämpeln och namnteckningen ska vara i en annan färg än övriga uppgifter i intyget.

Officiell veterinär

Namn (med versaler):

Titel och befattning:

Lokal veterinärenhet:

Den lokala veterinärenhetens nr:

Datum:

Underskrift:

Stämpel:

TYP 4

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Djurhälsintyg för handel inom gemenskapen

Del I: Uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referensnummer	
	Adress Postnr				I.3. Central behörig myndighet			
					I.4. Lokal behörig myndighet			
	I.5. Mottagare Namn				I.6.			
	Adress Postnr				I.7.			
	I.8. Ursprungsland		ISO-kod		I.9. Ursprungsregion		Kod	
	I.12. Ursprungsort				I.13. Bestämmelseort			
	Företag ☐ Anläggning ☐				Företag ☐ Anläggning ☐ Godkända organ ☐			
	Namn Godkännande nr				Namn Godkännande nr			
	Adress				Adress			
	Postnr				Postnr			
	I.14. Lastningsort Postnr				I.15. Datum och klockslag för avresa			
	I.16. Transportmedel				I.17. Transportör			
Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐				Namn Godkännande nr				
Väguttransport ☐ Övriga ☐				Adress				
Identifikation:				Postnr Medlemsstat				
I.18. Djurart/produkt						I.19. Varukod (KN)		
						I.20. Antal/Kvantitet		
I.21.						I.22. Antal förpackningar		
I.23. Containernummer/förseglingens nummer						I.24.		
I.25. Djur/produkter som intygas vara avsedda för								
Avel ☐ Vilt för utsättning ☐ Slakt ☐ Sällskapsdjur ☐ Godkända organ ☐ Övriga ☐								
I.26. Transitering genom tredje land ☐				I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐				
Tredje land		ISO-kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Utförelseställe		Kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Införelseställe		Gränskontrollstationens nr		Medlemsstat		ISO-kod		
I.28. Export ☐				I.29.				
Tredje land		ISO-kod						
Utförelseställe		Kod						
I.30.								
I.31. Identifiering av djur/produkt								
Arter (Vetenskapligt namn)		Kategori	Identifiering	Ålder	Antal förpackningar		Antal	

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Fjäderfä, dagsgamla kycklingar och kläckägg i partier mindre än 20 (utom ratiter och kläckägg av ratiter)

		II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
Del II: Intyg	II.1. Djurhälsointyg		
	I egenskap av officiell veterinär intyggar jag följande:		
	a)	⁽¹⁾ antingen [De fjäderfän, dagsgamla kycklingarna eller kläckägg som beskrivs ovan uppfyller bestämmelserna i artikel 14 i rådets direktiv 2009/158/EG.] ⁽¹⁾ ⁽²⁾ eller [De fjäderfän, dagsgamla kycklingarna eller kläckägg som beskriv ovan uppfyller bestämmelserna i artikel 14.1 och 2 aäb i rådets direktiv 2009/158/EG.]	
	⁽³⁾ b)	De fjäderfän, dagsgamla kycklingarna eller kläckägg som beskriv ovan uppfyller bestämmelserna i artikel 15.1 i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	⁽¹⁾ c) antingen i)	[fjäderfäna]	
	⁽¹⁾ eller	ii) [dagsgamla kycklingar;]	
	⁽¹⁾ eller	iii) [kläckägg;]	
	⁽⁴⁾	uppfyller bestämmelserna i kommissionens beslut/...../EG beträffande tilläggsgarantier avseende (ange sjukdom(ar)) i enighet med artikel 16 eller 17 i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	d)	Fjäderfäna: ⁽¹⁾ antingen [har inte vaccinerats mot Newcastle sjuk;] ⁽¹⁾ eller [vaccinerades mot Newcastle sjuk med: (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastle sjuk som användes i vaccinet eller vaccinererna) den (datum) vid veckors ålder].	
	e)	De dagsgamla kycklingarna: ⁽¹⁾ antingen [har inte vaccinerats mot Newcastle sjuk;] ⁽¹⁾ eller [vaccinerades mot Newcastle sjuk med: (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastle sjuk som användes i vaccinet eller vaccinererna) den (datum)].	
f)	De fjäderfän som de dagsgamla kycklingarna kom från: ⁽¹⁾ antingen [har inte vaccinerats mot Newcastle sjuk;] ⁽¹⁾ eller [vaccinerades mot Newcastle sjuk med: (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastle sjuk som användes i vaccinet eller vaccinererna) den (datum) vid veckors ålder].		
g)	De fjäderfän som kläckäggen kom från: ⁽¹⁾ antingen [har inte vaccinerats mot Newcastle sjuk;] ⁽¹⁾ eller [vaccinerades mot Newcastle sjuk med: (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastle sjuk som användes i vaccinet eller vaccinererna) den (datum) vid veckors ålder].		

II.2. Hälsointyg

I egenskap av officiell veterinär intygar jag följande:

- (⁽⁵⁾) a) Fjäderfåna, de dagsgamla kycklingarna eller kläckäggen kommer från en flock som har testats med avseende på förekomst av serotyper av *salmonella* av betydelse för folkhälsan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003.
Datum för senaste provtagning av flocken med känt resultat
Resultat av alla provtagningar i flocken:
(⁽¹⁾) (⁽⁶⁾) *antingen* [positivt];
(⁽¹⁾) (⁽⁶⁾) *eller* [negativt]
- (⁽⁵⁾) b) När det gäller avelsfjäderfån, kläckägg eller dagsgamla kycklingar som är avsedda för avel har varken *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* påvisats inom det kontrollprogram som avses i punkt II.2a.

II.3. Ytterligare hälsoinformation

- (⁽¹⁾) (⁽⁷⁾) II.3.1. Sändningen består av levande fjäderfån/dagsgamla kycklingar/kläckägg som härrör från anläggningar där ingen vaccination mot aviär influensa har genomförts.
- (⁽¹⁾) II.3.2. Sändningen uppfyller djurhälsovillkoren i kommissionens beslut 2006/415/EG.
- (⁽¹⁾) II.3.3. Sändningen uppfyller djurhälsovillkoren i kommissionens beslut 2006/563/EC.

Anmärkningar**Del I:**

- **Fält I.16:** Registreringsnummer (järnvägsvagn eller containrar och lastbilar), flightnummer (flyg) eller namn (fartyg).
- **Fält I.19:** Ange lämplig HS-kod: 01.05. 01.06.39, 04.07.
- **Fält I.31:** Kategori: Välj ett av följande alternativ: Ren linje/mor- och farföräldrar/föräldrar/värphöns/slaktfjäderfå/övriga.
Identifiering: Ange identifieringsuppgifter för ursprungsflocken.
Ålder: Ange insamlingsdatum (för ägg) eller ungefärlig ålder (för fjäderfå).

Part II:

- (⁽¹⁾) Stryk det som inte är tillämpligt.
- (⁽²⁾) Gäller endast om punkt II.3.2. eller II.3.3. uppfylls.
- (⁽³⁾) Intygas vid avsändning till en medlemsstat som har EG-godkänd status som icke-vaccinerande mot Newcastle'sjukan, för närvarande Finland och Sverige. Stryk annars hänvisningen.
- (⁽⁴⁾) Anges om tillämpligt.
- (⁽⁵⁾) Garantierna i punkt II.2 gäller endast för fjäderfån, dagsgamla kycklingar eller kläckägg av arten *Gallus gallus* och,
— De ska tillämpas från och med den 1 februari 2008, om fjäderfåna eller de dagsgamla kycklingarna är enbart avsedda för produktion av andra ägg än kläckägg.
— De ska tillämpas från och med den 1 januari 2009 om fjäderfåna föds upp enbart för köttproduktion.
- (⁽⁶⁾) Om något av resultaten var positivt av följande serotyper under flockens livstid, ska resultatet anges som positivt.
— Flockar av avelsfjäderfå: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* och *Salmonella infantis*.
— Flockar av fjäderfå för produktion: *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium*.
- (⁽⁷⁾) Gäller endast för medlemsstater som genomför vaccination mot aviär influensa enligt en vaccinationsplan som godkänts av EG.
— Stämpeln och namnteckningen ska vara i en annan färg än övriga uppgifter i intyget.

Officiell veterinär

Namn (med versaler):

Lokal veterinärenhet:

Datum:

Stämpel:

Titel och befattning:

Den lokala veterinärenhetens nr:

Underskrift:

TYP 5

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Djurhälsointyg för handel inom gemenskapen

Del I: Uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referensnummer	
	Adress Postnr				I.3. Central behörig myndighet			
					I.4. Lokal behörig myndighet			
	I.5. Mottagare Namn				I.6.			
	Adress Postnr				I.7.			
	I.8. Ursprungsland		ISO-kod		I.9. Ursprungsregion		Kod	
	I.12. Ursprungsort				I.13. Bestämmelseort			
	Företag ☐ Anläggning ☐				Företag ☐ Anläggning ☐ Godkända organ ☐			
	Namn Adress				Namn Adress			
	Postnr				Postnr			
	I.14. Lastningsort Postnr				I.15. Datum och klockslag för avresa			
	I.16. Transportmedel				I.17. Transportör			
	Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐				Namn Adress Godkännande nr			
Väguttransport ☐ Övriga ☐				Postnr Medlemsstat				
Identifikation:								
I.18. Djurart/produkt						I.19. Varukod (KN)		
						I.20. Antal/Kvantitet		
I.21.						I.22. Antal förpackningar		
I.23. Containernummer/förseglingens nummer						I.24.		
I.25. Djur/produkter som intygas vara avsedda för Slakt ☐								
I.26. Transitering genom tredje land ☐				I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐				
Tredje land		ISO-kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Utförelseställe		Kod		Medlemsstat		ISO-kod		
Införelseställe		Gränskontrollstationens nr		Medlemsstat		ISO-kod		
I.28. Export ☐				I.29.				
Tredje land		Utförelseställe						
ISO-kod		Kod						
I.30.								
I.31. Identifiering av djur/produkt								
Arter (Vetenskapligt namn)		Kategori	Identifiering	Ålder	Antal förpackningar		Antal	

EUROPISKA GEMENSKAPEN

Fjäderfä för slakt

		II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
Del II: Intyg	II.1. Djurhälsointyg		
	I egenskap av officiell veterinär intyggar jag följande om de fjäderfä som beskrivs ovan:		
	a) ⁽¹⁾ antingen	[De uppfyller bestämmelserna i artiklarna 11 och 18 i rådets direktiv 2009/158/EG.]	
	⁽¹⁾ ⁽²⁾ eller	[De uppfyller bestämmelserna i artikel 11 a, b, c samt artikel 18 i rådets direktiv 2009/158/EG.]	
	⁽³⁾ b)	De uppfyller bestämmelserna i artikel 15.1 d i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	⁽⁴⁾ c)	De uppfyller bestämmelserna i kommissionens beslut/...../EG beträffande tilläggsgarantier avseende (ange sjukdom(ar)) i enlighet med artikel 16 eller 17 i rådets direktiv 2009/158/EG.	
	d) ⁽¹⁾ antingen	[De har inte vaccinerats mot Newcastlesjuka;]	
	⁽¹⁾ eller	[De vaccinerades mot Newcastlesjukan med: (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastlesjuka som användes i vaccinet eller vaccinerna) den (datum) vid veckors ålder].	
	II.2. Hälsointyg		
	I egenskap av officiell veterinär intyggar jag att de fjäderfä som beskrivs ovan		
⁽⁵⁾ har testats med avseende på förekomst av serotyper av <i>salmonella</i> av betydelse för folkhälsan i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003.			
Datum för senaste provtagning av flocken med känt resultat:			
Resultat av alla provtagningar i flocken:			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ antingen [positivt;]			
⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ eller [negativt]			
II.3. Ytterligare hälsoinformation			
⁽¹⁾ ⁽⁷⁾ II.3.1.	Sändningen består av levande fjäderfä/dagsgamla kycklingar/kläckägg som härrör från anläggningar där ingen vaccination mot aviär influensa har genomförts.		
⁽¹⁾ II.3.2.	Sändningen uppfyller djurhälsovillkoren i kommissionens beslut 2006/415/EG.		
Anmärkningar			
Del I:			
– Fält I.16: Registreringsnummer (järnvägsvagn eller containrar och lastbilar), flightnummer (flyg) eller namn (fartyg).			
– Fält I.19: Ange lämplig HS-kod: 01.05, 01.06.39.			
– Fält I.31: Kategori: Välj ett av följande alternativ: Ren linje/mor- och farföräldrar/föräldrar/värphöns/slaktfjäderfä/övriga. Identifiering: Ange identifieringsuppgifter för föräldraflocken och märke. Ålder: Ange fjäderfäns ungefärliga ålder.			

Del II:

- (¹) Stryk det som inte är tillämpligt.
- (²) Gäller endast om punkt II.3.2. eller II.3.3. uppfylls.
- (³) Intygas vid avsändning till en medlemsstat som har EG-godkänd status som icke-vaccinerande mot Newcastlesjuka, för närvarande Finland och Sverige. Stryk annars hänvisningen.
- (⁴) Anges om tillämpligt.
- (⁵) Garantierna i punkt II.2 gäller endast för fjäderfä av arten *Gallus gallus* och,
- De ska tillämpas från och med den 1 februari 2008, om fjäderfäna är enbart avsedda för produktion av andra ägg än kläckägg.
 - De ska tillämpas från och med den 1 januari 2009 om fjäderfäna föds upp enbart för köttproduktion.
- (⁶) Om något av resultaten var positivt av följande serotyper under flockens livstid, ska resultatet anges som positivt.
- Flockar av avelsfjäderfä: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* och *Salmonella infantis*.
 - Flockar av fjäderfä för produktion: *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium*.
- (⁷) Gäller endast för medlemsstater som genomför vaccination mot aviär influensa enligt en vaccinationsplan som godkänts av EG.
- Stämpeln och namnteckningen ska vara i en annan färg än övriga uppgifter i intyget.

Officiell veterinär

Namn (med versaler):

Titel och befattning:

Lokal veterinärenhet:

Den lokala veterinärenhetens nr:

Datum:

Underskrift:

Stämpel:

TYP 6

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Djurhälsintyg för handel inom gemenskapen

Del I: Uppgifter om sändningen	I.1. Avsändare Namn				I.2. Intygets referensnummer		I.2.a. Lokalt referensnummer	
	Adress Postnr				I.3. Central behörig myndighet			
					I.4. Lokal behörig myndighet			
	I.5. Mottagare Namn				I.6.			
	Adress Postnr				I.7.			
	I.8. Ursprungsland ISO-kod		I.9. Ursprungsregion Kod		I.10. Bestämmelse-land ISO-kod		I.11. Bestämmelse-region Kod	
	I.12. Ursprungsort Företag ☐ Anläggning ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr				I.13. Bestämmelseort Företag ☐ Anläggning ☐ Godkända organ ☐ Namn Godkännande nr Adress Postnr			
	I.14. Lastningsort Postnr				I.15. Datum och klockslag för avresa			
	I.16. Transportmedel Flyg ☐ Fartyg ☐ Järnvägsvagn ☐ Vägrtransport ☐ Övriga ☐ Identifikation:				I.17. Transportör Namn Godkännande nr Adress Postnr Medlemsstat			
	I.18. Djurart/produkt				I.19. Varukod (KN)			
					I.20. Antal/Kvantitet			
	I.21.				I.22. Antal förpackningar			
	I.23. Containernummer/förseglingens nummer				I.24.			
	I.25. Djur/produkter som intygas vara avsedda för Vilt för utsättning ☐							
I.26. Transitering genom tredje land ☐ Tredje land ISO-kod Utförelseställe Kod Införelseställe Gränskontrollstationens nr				I.27. Transitering genom medlemsstaterna ☐ Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod Medlemsstat ISO-kod				
I.28. Export ☐ Tredje land ISO-kod Utförelseställe Kod				I.29.				
I.30.								
I.31. Identifiering av djur/produkt Arter (Vetenskapligt namn) Kategori Identifiering Ålder Antal förpackningar Antal								

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

Fjäderfä som är avsedda för utsättning för att vidmakthålla viltstammen

		II.a. Intygets referensnummer	II.b. Lokalt referensnummer
Del II: Intyg	II.1. Djurhälsointyg		
	I egenskap av officiell veterinär intygar jag följande om de fjäderfän som beskrivs ovan:		
	a) De uppfyller bestämmelserna i artiklarna 12 och 18 i rådets direktiv 2009/158/EG.		
	(') b) De uppfyller bestämmelserna i artikel 15.1 c i rådets direktiv 2009/158/EG.		
	(') c) De uppfyller bestämmelserna i kommissionens beslut/...../EG beträffande tilläggsgarantier avseende (ange sjukdom(ar)) i enlighet med artikel 16 eller 17 i rådets direktiv 2009/158/EG.		
	(') d) antingen [De har inte vaccinerats mot Newcastlejsjuka;] (³) eller [De vaccinerades mot Newcastlejsjukan med:		
	 (namn och typ (levande eller inaktiverad) av den virusstam av Newcastlejsjuka som användes i vaccinet eller vaccinerna)		
	den (datum) vid veckors ålder].		
	II.2. Ytterligare hälsoinformation		
	(') II.2.1. Sändningen består av levande fjäderfän/dagsgamla kycklingar/kläckägg som härrör från anläggningar där ingen vaccination mot aviär influensa har genomförts.		
(') II.2.2. Sändningen uppfyller djurhälsovillkoren i kommissionens beslut 2006/605/EG.			
Anmärkningar			
Del I:			
— Fält I.16: Registreringsnummer (järnvägsvagn eller containrar och lastbilar), flightnummer (flyg) eller namn (fartyg).			
— Fält I.19: Ange lämplig HS-kod: 01.05, 01.06.39.			
— Fält I.31: Kategori: Välj ett av följande alternativ: Ren linje/mor- och farföräldrar/föräldrar/värphöns/slaktfjäderfä/övriga.			
Identifiering: Ange identifieringsuppgifter för ursprungsflocken.			
Ålder: Ange fjäderfänas ungefärliga ålder.			
Del II:			
(') Intygas vid avsändning till en medlemsstat som har EG-godkänd status som icke-vaccinerande mot Newcastlejsjuka, för närvarande Finland och Sverige. Stryk annars hänvisningen.			
(') Anges om tillämpligt.			
(') Stryk det som inte är tillämpligt.			
— Stämpeln och namnteckningen ska vara i en annan färg än övriga uppgifter i intyget.			
Officiell veterinär			
Namn (med versaler):		Titel och befattning:	
Lokal veterinärenhet:		Den lokala veterinärenhetens nr:	
Datum:		Underskrift:	
Stämpel:			

*BILAGA V***ANMÄLNINGSPLIKTIGA SJUKDOMAR**

- Aviär influensa
- Newcastle sjukdom

BILAGA VI

DEL A

Upphävt direktiv och en förteckning över dess efterföljande ändringar (hänvisningar i artikel 36)

Rådets direktiv 90/539/EEG (EGT L 303, 31.10.1990, s. 6)	
Rådets direktiv 91/494/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 35)	Endast artikel 19.2
Rådets direktiv 91/496/EEG (EGT L 268, 24.9.1991, s. 56)	Endast avseende hänvisningen till direktiv 90/539/EEG i artikel 26.2
Rådets direktiv 92/65/EEG (EGT L 268, 14.9.1992, s. 54)	Endast artikel 7B, andra stycket
Kommissionens beslut 92/369/EEG (EGT L 195, 14.7.1992, s. 25)	
Rådets direktiv 93/120/EG (EGT L 340, 31.12.1993, s. 35)	
1994 års anslutningsakt bilaga I punkterna V.E.I.2.A.4 (EGT C 241, 29.8.1994, s. 132)	
Rådets direktiv 1999/90/EG (EGT L 300, 23.11.1999, s. 19)	
Kommissionens beslut 2000/505/EG (EGT L 201, 9.8.2000, s. 8)	Endast artikel 1 och bilagan
Kommissionens beslut 2001/867/EG (EGT L 323, 7.12.2001, s. 29)	
Rådets förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1)	Endast bilaga III punkt 13
2003 års anslutningsakt bilaga II punkt 6.B.I.17 (EUT L 236, 23.9.2003, s. 381)	
Rådets direktiv 2006/104/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 352)	Endast bilagan punkt I.3
Kommissionens beslut 2006/911/EG (EUT L 346, 9.12.2006, s. 41)	Endast bilagan punkt 4
Kommissionens beslut 2007/594/EG (EUT L 227, 31.8.2007, s. 33)	
Kommissionens beslut 2007/729/EG (EUT L 294, 13.11.2007, s. 26)	Endast bilagan punkt 2
Rådets direktiv 2008/73/EG (EUT L 219, 14.8.2008, s. 40)	Endast artikel 11

DEL B

Förteckning över tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning (hänvisningar i artikel 36)

Direktiv	Frist för införlivande
90/539/EEG	1 maj 1992
91/494/EEG	1 maj 1992
91/496/EEG	1 juli 1992
92/65/EEG	31 december 1993
93/120/EG	1 januari 1995
1999/90/EG	30 juni 2000
2006/104/EG	1 januari 2007
2008/73/EG	1 januari 2010

BILAGA VII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 90/539/EEG	Detta Direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 första stycket	Artikel 2 första stycket
Artikel 2 andra stycket punkterna 1-14	Artikel 2 andra stycket punkterna 1-14
Artikel 2 andra stycket punkt 16	Artikel 2 andra stycket punkt 15
Artikel 2 andra stycket punkt 17	Artikel 2 andra stycket punkt 16
Artikel 3.1	Artikel 3.1 första stycket
Artikel 3.2	Artikel 3.1 andra stycket
Artikel 3.3 första och andra strecksatserna	Artikel 3.2 a och b
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5 a första stycket	Artikel 5 a första stycket
Artikel 5 a andra stycket första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 5 a andra stycket i, ii och iii
Artikel 5 b, c och d	Artikel 5 b, c och d
Artikel 6.1 a, b och c	Artikel 6 a i, ii och iii
Artikel 6.2	Artikel 6 b
Artikel 6a	Artikel 7
Artikel 7 första stycket 1 första strecksatsen	Artikel 8.1 a i
Artikel 7 första stycket 1 andra strecksatsen	Artikel 8.1 a ii
Artikel 7 första stycket 1 andra strecksatsen första understrecksatsen	Artikel 8.1 a iii första strecksatsen
Artikel 7 första stycket punkt 1 andra strecksatsen andra understrecksatsen	Artikel 8.1 a iii andra strecksatsen
Artikel 7 första stycket punkten 2	Artikel 8.1 b
Artikel 7 första stycket punkt 3	Artikel 8.1 c
Artikel 7 andra stycket	Artikel 8.2
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 9a	—
Artikel 9b	—
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 10a	Artikel 12
Artikel 10b	Artikel 13
Artikel 11.1	Artikel 14.1
Artikel 11.2 första-femte strecksatserna	Artikel 14.2 första stycket a-e
Artikel 11.2 sjätte strecksatsen	Artikel 14.2 andra stycket
Artikel 11.3	Artikel 14.3
Artikel 12.1 a första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 15.1 a i, ii och iii
Artikel 12.1 b första och andra strecksatserna	Artikel 15.1 b i och ii
Artikel 12.1 c första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 15.1 c i, ii och iii

Direktiv 90/539/EEG	Detta Direktiv
Artikel 12.1 d första och andra strecksatserna	Artikel 15.1 d i och ii
Artikel 12.2 första, andra och tredje stycket	Artikel 15.2 första, andra och tredje stycket
Artikel 12.2 fjärde stycket första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 15.2 fjärde stycket a, b och c
Artikel 12.2 femte stycket	—
Artikel 12.3 i och ii	Artikel 15.3 a och b
Artikel 13.1 första-sjunde strecksatserna	Artikel 16.1 a-g
Artikel 13.2 första stycket	Artikel 16.2
Artikel 13.2 andra stycket	—
Artikel 13.3	Artikel 16.3
Artikel 13.4	—
Artikel 14.1 första-femte strecksatserna	Artikel 17.1 a-e
Artikel 14.2	Artikel 17.2
Artikel 14.3	Artikel 17.3
Artikel 14.4	—
Artikel 15.1 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 18.1 a och b
Artikel 15.1 andra stycket a	Artikel 18.2 a
Artikel 15.1 andra stycket b första-fjärde strecksatserna	Artikel 18.2 b i-iv
Artikel 15.2	Artikel 18.3
Artikel 15.3 första och andra strecksatserna	Artikel 18.4 a och b
Artikel 15.4 a	Artikel 18.5 första stycket
Artikel 15.4 b	Artikel 18.5 andra stycket
Artikel 15.4 c	Artikel 18.5 tredje stycket
Artikel 15.5 första, andra och tredje strecksatserna	Artikel 18.6 a, b och c
Artikel 15.6	Artikel 18.7
Artikel 16	Artikel 19
Artikel 17 första-sjunde strecksatserna	Artikel 20 a-g
Artikel 18	Artikel 21
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22.1	Artikel 24.1
Artikel 22.2	—
Artikel 22.3	Artikel 24.2
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 24	Artikel 26
Artikel 25	Artikel 27
Artikel 26	Artikel 28
Artikel 27a	Artikel 29
Artikel 28	Artikel 30
Artikel 29.1	Artikel 31
Artikel 30.1	Artikel 32
Artikel 30.2	— (*)
Artikel 31	—

Direktiv 90/539/EEG	Detta Direktiv
Artikel 32.1	Artikel 33.1
Artikel 32.2	Artikel 33.2
Artikel 32.3	—
Artikel 33.1	—
Artikel 33.2	Artikel 33.3
Artikel 34	Artikel 34
Artikel 36	—
—	Artikel 35
—	Artikel 36
—	Artikel 37
Artikel 37	Artikel 38
Bilaga I punkt 2	Bilaga I
Bilaga II kapitel I, II och III	Bilaga II kapitel I, II och III
Bilaga II kapitel IV punkterna 1 och 2	Bilaga II kapitel IV punkterna 1 och 2
Bilaga II kapitel IV punkt 3 a	Bilaga II kapitel IV punkt 3 a
Bilaga II kapitel IV punkt 3 b i och ii	Bilaga II kapitel IV punkt 3 b första och andra strecksatserna
Bilagorna III, IV och V	Bilagorna III, IV och V
—	Bilaga VI
—	Bilaga VII
(*) om ändring av direktiv 90/425/EEG.	

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV